

கலைக்கேசரி

KALAIKESARI

CULTURE • HERITAGE • TRADITION • EVENTS • FASHION • INTERVIEWS • ENTERTAINMENT

VOLUME : 04 ISSUE : 12 Registered in the Department of Posts of Sri Lanka under No. QD / News / 70 / 2013

அமிர்தகழி
கம்பலேந்தி மாதா

Santa Claus

யாழ். கோட்டைக்குள்
ஐந்தாம் நூற்றாண்டு சிற்பம்

Paavai Nonbu

INDIA.....IN₹ 100.00
SRI LANKA....SLR 125.00
SINGAPORE...S\$ 14.00

CANADA.....CAN\$ 10.00
AUSTRALIA...AUS\$ 10.00
SWISS.....CHF 10.00

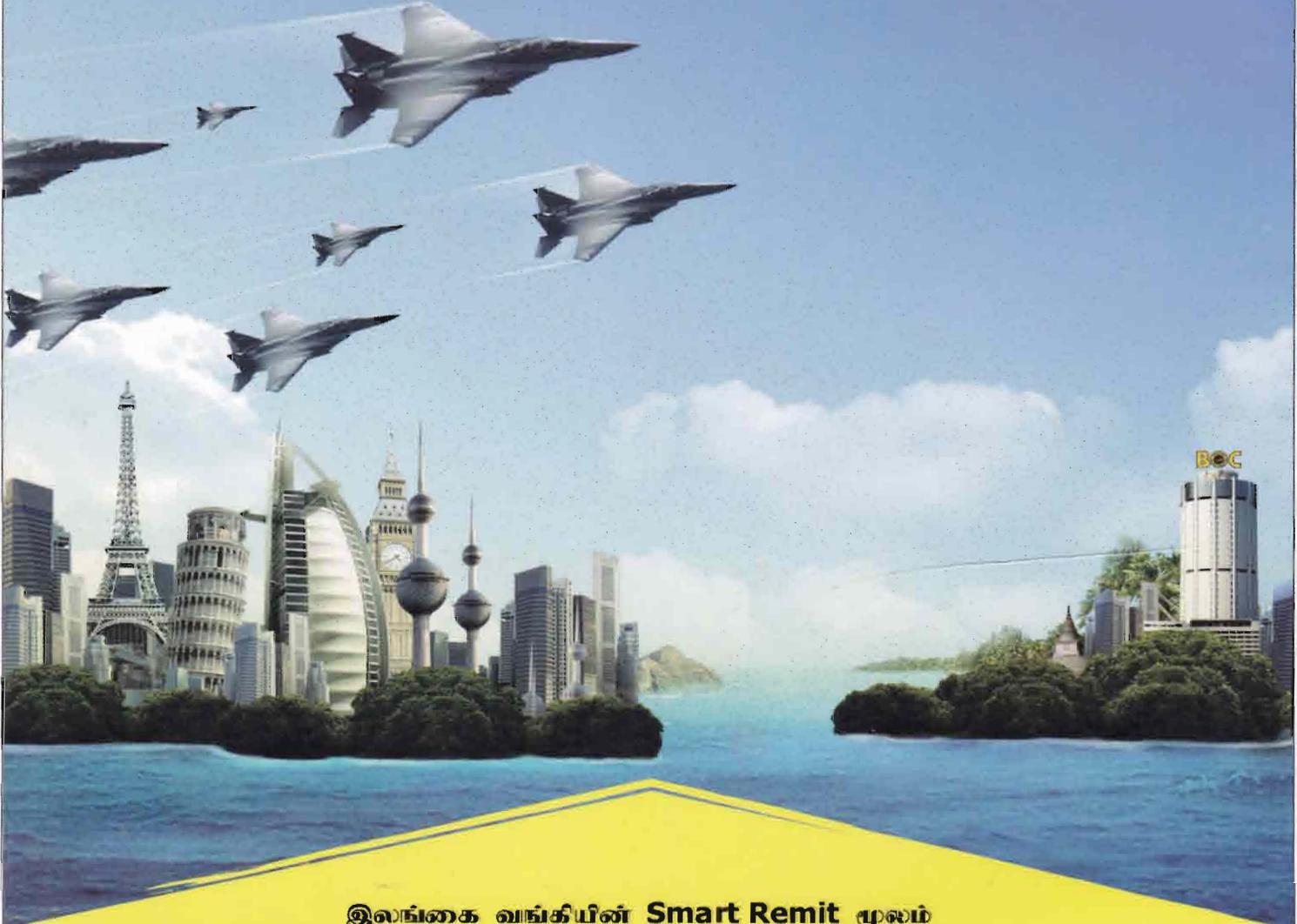
USA.....US\$ 10.00
UK.....GBP 6.00
EUROPE...EUR 7.00

எந்த ஒரு இலங்கை வங்கிக் கிளையிலிருந்தும்
உடனடிப் பணம்

BOC
SMARTremit
instant money transfer

**இலங்கை வங்கியின் Smart Remit மூலம்
வெளி நாட்டிலிருந்து இலங்கையின் எந்தப்பகுதிக்கும் பணத்தை அனுப்பலாம்.**

- எந்த இலங்கை வங்கி கிளையிலிருந்தும் பணத்தை பெறலாம்.
- குறும் செய்தி (sms) மூலம் அனுப்புபவருக்கும் பெறுனருக்கும் பணப்பரிமாற்றம் தொடர்பான தகவல் அறியத்தரப்படும்
- வேகமானது
- அரசு வங்கியின் பாதுகாப்பு
- நாடு பூராகவும் உள்ள கிளைகள் மற்றும் இணைப்புகள்.

அதிகம் அதிகமாக பணத்தை அனுப்பி அதிகம் அதிகமாக பரிசுகளை வெல்லுங்கள்.

* நபர்களின் கருத்துக்கள்.

www.boc.lk

தலைமைக் காரியாலயம், "இலங்கை வங்கிச் சதுக்கம்"
இல 01, இலங்கை வங்கி மாவத்தை, கொழும்பு 01

அழைப்பு நிலையம்
(+94) 011 220 4444

இலங்கை வங்கி
BOC
தேசத்தின் வங்கியாளர்

தற்போது இலங்கையிலும்!

இந்தியக் காடுகளில் உள்ள மூலிகைகளின் நற்குணங்களுடன் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள ஸ்பந்தா அகர்பத்தியுடன் உங்கள் பிரார்த்தனைகளை ஆரம்பியுங்கள்.

இயற்கை நறுமணம் மிக்க எண்ணெய்களின் கலவையில் தோய்க்கப்பட்ட ஸ்பந்தா அகர்பத்தி, உங்கள் மன அழுத்தத்தை நீக்கி சுகமான உணர்வைத் தரும்.

இவ்வகையான, கைகளால் தயாரிக்கப்பட்ட அகர்பத்திகளை, பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன், முனிவர்களும் சாதுக்களும் தமது பூஜைகளுக்காகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

ஸ்பந்தா அகர்பத்திகள் இறை அருளைப் பெற்றுத் தரும். ஸ்பந்தா அகர்பத்திகளுடனான பிரார்த்தனைகள் ஈடேறும்.

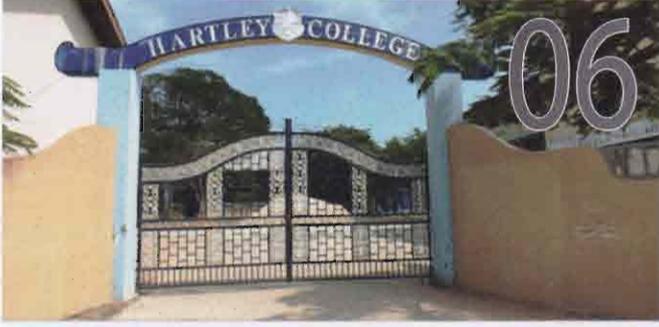
ஸ்பந்தாவின் 7 நறுமணங்கள்:

1. ரோஸ்
2. ஃப்ரூட்டி
3. மோக்ரா
4. ட்விங்கிள்
5. பரத் வாசி
6. சொய்ஸ்
7. ஃப்ளவர் ஃப்ரென்ட்சி
8. ஒவ்வொரு ஸ்பந்தா பக்கெற்றுடனும், ஆப்பிள் நறுமணத்துடன் கூடிய இரண்டு கோல்டன் பத்திகள் இலவசம்!

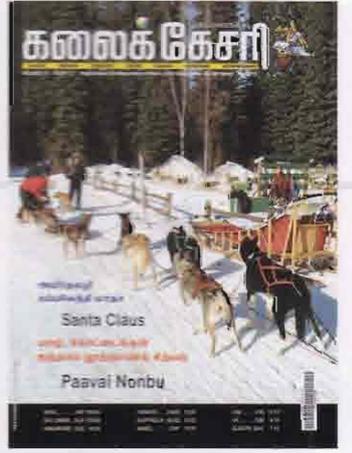
rubavan
INDUSTRIES
Pradeepan Sundaram
INDIA, Customer Care: +91 44 4358 0146
E-mail : info@rubavan.com www.rubavan.com

உள்ளடக்கம்: Contents:

அட்டைப்பல விளக்கம்:

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே பாவனைக்கு வந்துவிட்ட பனிச்சறுக்கு இழுவைவண்டிகள் வடதுருவ மக்களின் வாழ்வியலுடன் இரண்டறக் கலந்தவை.

28

கல்வளைப் பிள்ளையார் ஆலயம்

20

36

சிந்துவெளி எழுத்துக்கள்

70

Vaikuntha Ekadashi

76

72

Christmas

PUBLISHER

Express Newspapers (Cey) (Pvt) Ltd.
185, Grandpass Road, Colombo 14,
Sri Lanka.
T.P. +94 11 7209830
kalaikesari@expressnewspapers.lk
www.kalaikesari.com

EDITOR

Annalaksmy Rajadurai
luxmi.rajadurai@yahoo.com

SUB EDITOR

Bastiampillai Johnsan
johnsan50@gmail.com

CONTRIBUTORS

Prof. P. Pusparatnam
Prof. R. Mathivanan
Dr. K. Nageswaran
Mrs. Vasantha Vaithyanathan
S. Manikavasager
R. Achuthapagan
Mrs. Pathma Somakanthan
Dr. Viviyana Sathyaseelan
Priyanka. R

PHOTOS

J. H. Mirunalan
S. M. Surendran
S. Sujeevakumar
Stanley
Reuters

LAYOUT

M. S. Kumar
S. A. Eswaran
K. Kulendran

ICT

S. T. Thayalan

ADVERTISING

A. Praveen
marketing@virakesari.lk

CIRCULATION

K. Dilip Kumar

SUBSCRIPTIONS

J. K. Nair
subscription@kalaikesari.lk

PRODUCTION

L. A. D. Joseph

ஆசிரியர் பக்கம்

Editor's Note

வணக்கம் கலைக்கேசரி வாசகர்களே!

To our esteemed readers,

December, 2013

நத்தார் வாழ்த்துக்கள்.

மார்கழி மாதத்திற்கு தனிச் சிறப்புண்டு. மாதங்களில் நான் மார்கழி என கிருஷ்ண பரமாத்மா திருவாய் மலர்ந்தருளியதை நாம் நினைவில் கொள்வோம். மார்கழி மாதத்து மதிநிறைந்த நன் நாளை பக்திப்பாடல் போற்றும். சர்வேஸ்வரனான ஆடற்கரசன் சிவபிரானை திருப்பள்ளி எழுச்சிப்பாடல்களால் துயிலெழுப்பி பாடிப்பரவசமாகி பெருமானது திருவடிகளில் சரணாகதி அடைய சிறப்பாக துதிசெய்யும் திருவெம்பாவைக் காலமும் மார்கழி மாதத்திற்குரியதாகும்.

இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன் இடையனில்லாத ஆடுகள் போல் தறிகெட்டலைந்த மனுக்குலம் அன்பெனும் மகாசக்தியினை உணர்ந்து தர்மத்துடன் வாழும் பொருட்டு அவர்களுக்கு நன்னெறிகாட்ட இறைவன் இயேசுநாதர் என்னும் அருட்குமாரன் அவதரிக்க அருளியதும் மார்கழி மாதமல்லவா! மனுக்குலத்துக்கோர் அற்புத நெறியைக் காட்டிய தேவகுமாரனின் பிறப்பை மக்கள் குதூகலமாகக் கொண்டாடி மகிழும் காலமாகவும் மார்கழி மாதம் அமைகின்றது. அந்த வகையில் தேவகுமாரனை பெற்றெடுத்த தேவமாதாவின் ஆலயம் ஒன்றின் வரலாற்றுக் சிறப்பு கட்டுரை ஒன்று இக்கலைக்கேசரி இதழில் இடம் பெறுவதும் மிகப்பொருத்தமானதே.

மேலும் இம் மார்கழியில் மலரும் இக்கலைக்கேசரி இதழ் அன்பு வாசகர்களாகிய உங்களுடன் தன் உயர் நோக்கங்களைப் பகிரத் தொடங்கி நான்கு வருடங்கள் பூர்த்தியாகின்றன என்ற செய்தியையும் மகிழ்ச்சியுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறோம். மற்றும் வழமைபோல் நீங்கள் வாசித்து இன்புறவும், சிந்திக்கவும் அறிஞர்கள் பலரது ஆக்கங்கள் காத்திருக்கின்றன என்பதையும் தெரிவிக்கின்றோம்.

மீண்டும் சந்திப்போமா!

சீனிபுடன்
சீனிபுடன் சீனிபுடன்

Merry X'mas

The anniversary of the birth of Jesus of Nazareth, a spiritual leader whose teachings form the basis of Christianity, falls in the month of December. Two millennia Christians around the world celebrate Christmas. An important feature of this celebration is that "Santa" said to be leaving presents for well-behaved children at their homes on Christmas Eve, every year. With each annual celebration, we spend time with our families and friends and learn from them.

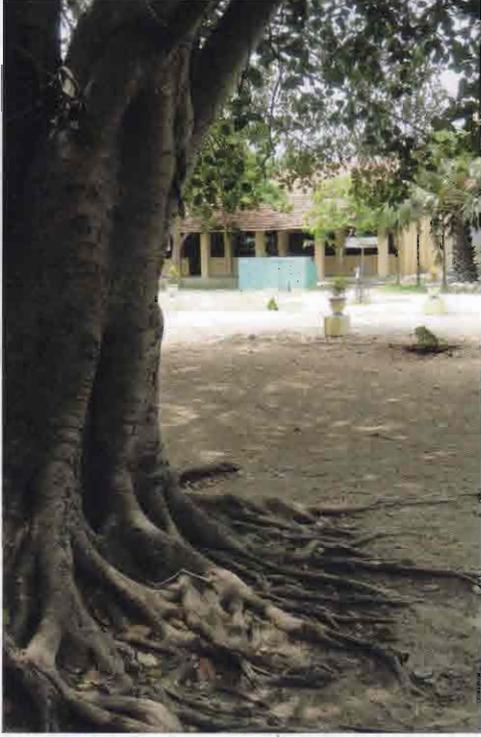
Traditions, such as Vaikuntha Ekadashi, and Paavai Nonbu keep us together with our families and in keeping with customs. These traditions teach us values and morals and by practicing these, we understand the reasons behind the actions of our ancestors and why they had followed them.

In the same way, the history of Sri Lanka as well as Myanmar fascinates you a lot. There are a number of unique works of heritage built hundreds of years ago that still stand tall to the present day. Lankathilaka at Pilimatalawa to Mandalay Palace in Myanmar explain to us the country's history as well as the creative architecture of ancient times.

We hope that you will continue to extend your support and encouragement for us to bring to you more of diverse cultures and traditions.

Happy reading and safe journey!

Annalakshmi Rajamani

175 ஆண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்த பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரி

கலாபூஷணம் செல்வத்தம்பி மாணிக்கவாசகர்

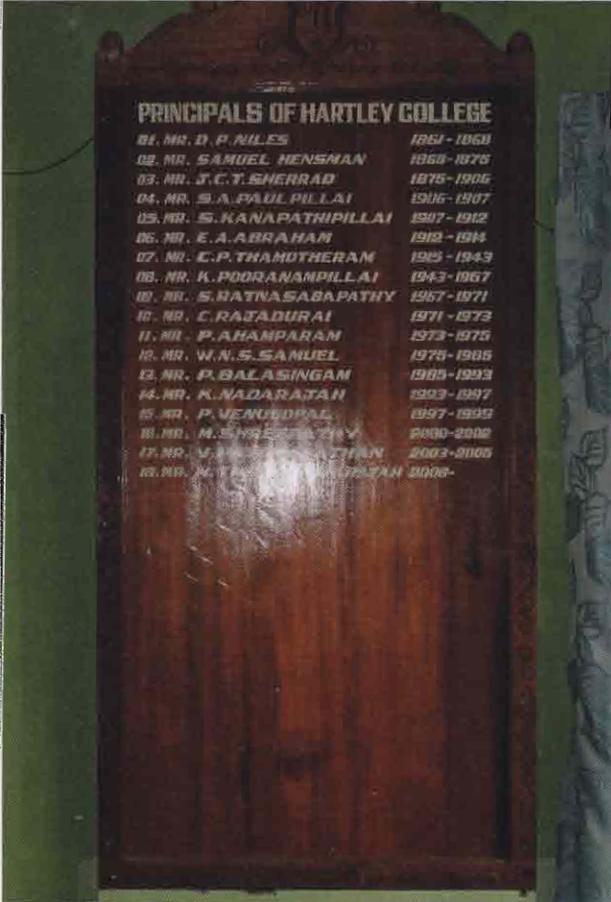
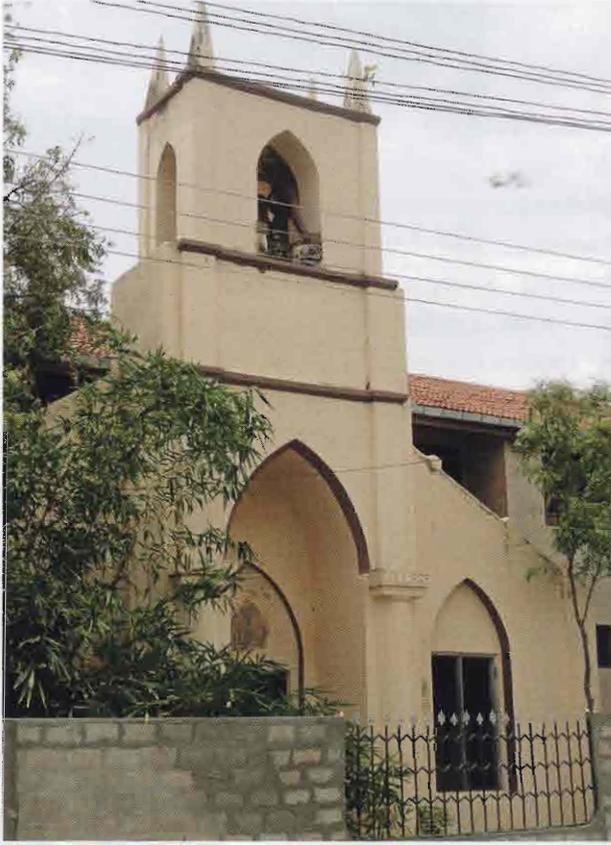
யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்துள்ள பழைமை வாய்ந்த கல்விக்கூடங்களில் பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரியும் ஒன்றாகும். 175 ஆண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்துள்ள இக்கல்லூரி இலங்கையினதும் வட இலங்கையினதும் தேசிய உணர்வு வளர்ச்சிக்கும் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் ஆற்றிய பங்களிப்புவரலாற்றில் முக்கியமானதாகும். கல்வி என்பது இடையறாத படிப்பும் தவறக்கூடாத பரீட்சைச் சித்தியுமே என்று இயங்கும் யாழ்ப்பாணக் கல்விச் சூழலில் விளையாட்டு, சமூகஊடாட்டம் ஆகியவற்றின் ஊடாக மாணவர்களின்

ஆளுமை வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் ஒரு பண்பு ஹாட்லிக் கல்லூரியின் பாரம்பரியங்களில் ஒன்றாகும்.

மாணவர்களை தன்னம்பிக்கை உடையவர்களாய், செல்லும் இடங்களில் செல்வாக்கு உடையவர்களாய் பழகக் கூடிய ஒரு பண்பை ஹாட்லிக் கல்லூரி வளர்த்து வந்துள்ளது.

மேலும் வெஸ்லியன் சங்கத்தினரின் சிந்தனையில் உதித்த அக்கல்விக்கூடம் வடமராட்சியில் அமைந்துள்ள பருத்தித்துறையில் 1838 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

அருந்தமிழும் ஆங்கிலமும் சங்கமமாகிய பண்பாட்டு விளை நிலத்தின் பொற்புடைச் செல்வர்களாக மிளிர்ந்த பலர் இக்கல்லூரியின் அருந்தவப் புதல்வர்களாவர். வண. பேர்சிவல் அடிகளாரால் 1838 ஆம் ஆண்டு பருத்தித்துறையில் ஓர்ஆங்கிலப்பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதற்கு பருத்தித்துறை வெஸ்லியன் மிஷன் மத்திய பாடசாலை என நாமம் சூட்டப்பட்டது. இப்பாடசாலை 50 மாணவர்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோதும் பல இன்னல்களுக்கு முகம் கொடுக்க நேரிட்டது. இதன் காரணமாக மாணவர்களின் வருகை குறைவாகவே காணப்பட்டது. ஆயினும் பீற்றர் பேர்சிவல் அடிகளாரின் விடாமுயற்சியினால் பாடசாலை தொடர்ச்சியாக நடைபெற்று வந்தது. 1860 ஆம் ஆண்டு இப்பாடசாலை பல காரணங்களை முன்னிட்டு மூடப்பட்டு, 1861 ஆம் ஆண்டு திரு.டி.பி.நெல்ஸ் என்பவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, நல்ல முறையில் இயங்கியது. திரு.நெல்ஸ் என்பவர் 1861 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1868 ஆம் ஆண்டுவரை தலைமை ஆசிரியராகக் கடமை புரிந்தார்.

இவர் யாழ். மத்திய கல்லூரிக்கு மாற்றலாகிச் சென்ற பின்னர் திரு சாமுவேல் கென்ஸ்மன் தலைமை ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்றார். மேலும் பல அரசியல் மாற்றங்களினாலும், கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்திருந்த காரணத்தினாலும் இப்பாடசாலை 1875 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வளர்ச்சி பெறத்தொடங்கியது.

இதன் காரணமாக முன்பு மெதடிஸ்த மகளிர் கல்லூரியில் இயங்கிக் கொண்டிருந்த இப்பாடசாலை தற்போதைய இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. இப்பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியராக திரு தாமோதரம்பிள்ளை செரட் நியமிக்கப்பட்டார்.

தாமோதரம்பிள்ளை செரட் அவர்கள் ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள் மற்றும் அவ்வூர் மக்கள் மத்தியில் மிகவும் பிரபல்யமாக இருந்ததின் காரணமாக இப்பாடசாலையை, "செரட் பாடசாலை" என்று அவ்வூர் மக்கள் அழைக்கத் தொடங்கினர். திரு. செரட் இப்பாடசாலையின் முன்னேற்றத்திற்காக இரவு பகல் என்று பாராது உழைத்ததின் காரணமாக கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்தில் உயர்கல்வி கற்பதற்காக அநேக மாணவர்கள் தம்மைத் தயார் செய்தனர்.

திரு. செரட் ஓய்வுபெற்றபின் எஸ். போல்பிள்ளை அதிபராக நியமனம் பெற்றார். சென்னைப்

பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரியான இவர் மிகச் சிறந்த அதிபராக விளங்கி மாணவர்களின் கல்வியிலும் ஒழுக்கத்திலும் மிக்க அக்கறை காட்டினார். இவர் 1906 ஆம் ஆண்டு காலமான பின்னர் எஸ்.எஸ். கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் அதிபரானார். கல்கத்தா பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரியான இவர் கணிதம், விஞ்ஞானம் ஆகிய பாடங்களை மாணவர்களுக்குக் கற்பித்தார்.

இவரையடுத்து 1912 ஆம் ஆண்டு திரு. ஈ.எஸ். ஏப்ரகாம் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். இவருடைய காலத்தில் மாணவர்கள் தமிழ்மொழியில் மிகவும் புலமைபெற்று விளங்கினார்கள். இவர் பின்னர் தனது சொந்த ஊரான சாவகச்சேரிக்குச் சென்று றிபேக் கல்லூரியின் அதிபராகக் கடமையாற்றினார்.

இக்கல்லூரி படிப்படியாக வளர்ச்சி கண்டுவந்த காலத்தில் 1915 ஆம் ஆண்டு கல்லூரியில் ஒரு திருப்புமுனை ஏற்பட்டது எனலாம். இக்கால கட்டத்தில் சி.பி.தாமோதரம்பிள்ளை அதிபராக நியமனம் பெற்றார். 28 ஆண்டுகள் இவர் இக்கல்லூரியில் கடமைபுரிந்து கல்லூரியை மேல் தலைக்கு இட்டுச் சென்றார். மேலும் 1916 ஆம் ஆண்டளவில் வண. மார்சல் ஹாட்லி என்பவர்

கல்லூரிக்கு விஜயம் ஒன்றை மேற்கொண்டு இரசாயன ஆய்வு கூடத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டினார். இதன்பின்னர் இப்பாடசாலை ஹாட்லிக் கல்லூரி எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

தாமோதரம்பிள்ளை அதிபராக இருந்த காலத்தில் திறமையான ஆசிரியர்கள் பலர் கல்லூரியில் கற்பித்தனர். முக்கியமாக ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களை கல்லூரியில் மேடையேற்றியதன் மூலம் டபிள்யூ. வால்ரன் கல்லூரிக்குப் பெருமை சேர்த்தார்.

1943 ஆம் ஆண்டு திரு.தாமோதரம்பிள்ளை ஓய்வு பெற்றதைத் தொடர்ந்து கே. பூரணம்பிள்ளை அவர்கள் அதிபராக நியமனம் பெற்றார். இவருடைய காலம் கல்லூரி வரலாற்றில் பொற்காலம் எனலாம். இவர் லண்டன் பட்டதாரி மட்டுமன்றி பேர்மிங்ஹாம் அமைந்துள்ள செல்லிஏக் கல்லூரியில் அதியுயர் பட்டப்பயிற்சி பெற்றவருமாவார்.

“பூரணம்பிள்ளை வாழ்வும் பணியும்” என்னும் நூலில் சி. இரத்தினம் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருப்பதை இங்கு கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். “முதலாவது படிப்பு, இரண்டாவது படிப்பு, மூன்றாவது படிப்பு, நான்காவது விளையாட்டு, ஐந்தாவது உணவு, ஆறாவது நித்திரை என்பதே ‘கேபி’

“அங்கு வெளிச்சம்
இருக்கட்டும்”
ஹாட்லியின்
மகுட வாசகம்

எனப்படும் கே. பூரணம்பிள்ளையின் தாரக மந்திரம். இது ஒரு மிகைப்படுத்தப்பட்ட கூற்றல்ல; செவிக்குணவில்லாத போது சிறிது வயிற்றுக்கும் ஈயப்படும் என வள்ளுவர் கூறுவதையும் காண்க. படிப்பைப் பொறுத்தளவில் ஆரியக் கூத்தாடினாலும் காரியத்தில் கண்ணாயிரு என்பதே ‘கேபி’ யின் கருத்தாக இருந்தது. எடுத்துக்காட்டாக அறுபதுகளில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிடலாம். அவருடைய மாணவர் ஒருவர் துடுப்பாட்டத்தில் முன்னெப்போதும் இல்லாதவாறு ஹாட்லிக்குப் பேரும் புகழும் பெற்றுத்தந்தார். அதற்காக அம்மாணவனுக்கு எந்த விதமான சலுகையையும் அளிக்க ‘கேபி’ முன்வரவில்லை. தவணைப் பரீட்சைக் காலங்களில் துடுப்பாட்டப் போட்டியில் பங்குபற்ற வேண்டிய அந்த மாணவனை காலை ஆறு மணிக்கு கல்லூரிக்கு வரச்செய்து, தனி அறையில் இருத்தி ஒன்பது மணிவரை பரீட்சை எழுதச் செய்து, அதன் பின்னரே

போட்டியில் பங்கு பற்ற வைத்தார். விளையாட்டுக்காக கல்வியை தியாகம் செய்வதை ‘கேபி’ விரும்பியதேயில்லை. அந்த விளையாட்டு வீரர் இன்று மதிப்புமிக்க ஒரு பேராசிரியராக இருக்கின்றார் என்பதை நோக்கின் ‘கேபி’ யின் கல்வி சம்பந்தமான கரிசனையைப் போற்றாது விடமுடியாது.”

அதிசிறந்த கல்விமானாக விளங்கிய திரு. பூரணம்பிள்ளைகல்லூரியின்பாரம்பரியத்தை வளர்த்து கல்லூரிக்குப் பெருமையையும் புகழையும் தேடித்தந்தார். இவர் 1918 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1924 ஆம் ஆண்டு வரை கல்லூரியின் மாணவனாகவும், 1932 லிருந்து 1943 வரை ஆசிரியராகவும், 1943 லிருந்து 1967 ஆம் ஆண்டு வரை சிறந்த அதிபராகவும், சேவையாற்றினார்.

திரு. பூரணம்பிள்ளை அவர்கள் மாணவர்களோடும், ஆசிரியர்களோடும் அன்பாகவும், ஆதரவாகவும் பழகியவர். மேலும் நேரம் தவறாமே, ஒழுக்கம்

ஆசிரியவற்றில் மிகவும் கவனம் செலுத்தினார். பூரணம்பிள்ளையின் காலத்தில் தான் மாணவத் தலைமைத்துவம் (MONITORS, PREFECTS) ஏற்படுத்தப்பட்டது.

அத்துடன் இவருடைய காலத்தில் தான் அமைச்சராகவும், சபாநாயகராகவும் விளங்கிய அமரர். கே.பி.இரத்தநாயக்க ஹாட்லியில் மாணவராகக் கல்வி கற்றார். மேலும் கணித மேதை பேராசிரியர் எலியேசர், இலங்கை வங்கியின் முதல் பொது முகாமையாளர் சி.லோகநாதன், யாழ். பல்கலைக்கழக முன்னாள் உபவேந்தர் சி.துரைராஜா, ஐக்கிய நாடுகளின் உணவு மற்றும் விவசாய அமைப்பில் நிபுணராக விளங்கிய திரு. செ. பெருமாள் பிள்ளை, துடுப்பாட்டத்துறையில் வாழ்நாள் சாதனை புரிந்த யாழ் பல்கலைக்கழக முகாமைத்துவத் துறை முன்னாள் பீடாதிபதி திரு. மாணிக்கம் நடராஜசுந்தரம், உயர் நீதிமன்ற நீதியரசர் எஸ். ஆனந்த குமாரசுவாமி, பொலிஸ்மா அதிபர் ஈ. ஆனந்தராஜா, தமிழ்ப்பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை, அரசாங்க அதிபர் எஸ். நவரத்தினராஜா, கிளிநொச்சி

கல்லூரியின் 175 ஆவது ஆண்டு பூர்த்தி விழாக் கொண்டாட்டத்தின் போது....

கலாநிதி பீற்றர்
பேர்ஷிவல் அடிகளார்
1838-1860

சி.ப.தாமோதரம்
1915-1943

கே.பூரணம்பிள்ளை
1943-1967

மாவட்ட முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் வீ. ஆனந்தசங்கரி, முன்னாள் மேலதிக சட்டமா அதிபர் ஐயாத்துரை ஞானதாசன், கொழும்பு, மாநகரசபை முன்னாள் நகரபிதா கனகசபை கணேசலிங்கம், சமாதான நீதிவான்கள் சங்கத்தின் தலைவரும் கொழும்பு மாநகர சபையின் முன்னாள் உறுப்பினருமான டாக்டர் எம். ராமஜெயம் மற்றும் பல கல்விமான்கள், நீதியரசர்கள், சட்ட வல்லுனர்கள் இவரின் மாணவர்களாக விளங்கி இக்கல்லூரிக்கு பெருமை சேர்த்தனர்.

பூரணம்பிள்ளை ஓய்வு பெற்ற பின்னர் திருவாளர்கள் இரத்தின சபாபதி (1967-1971), சி. இராஜதுரை (1971-1973), பி. ஏகாம்பரம் (1973- 1975), டபிள்யூ. என். எஸ். சாமுவேல் (1975-1985) ஆகியோர் அதிபர்களாகச் சேவையாற்றினர். இவர்களுக்குப் பின் எஸ்.பி. பாலசிங்கம் அதிபராகப் பதவி ஏற்றார். நாட்டில் ஏற்பட்ட போர்ச்சுகூழலின் போது மனம் தளராத இக்கல்லூரியை இயங்க வைத்தார்.

5.12.2005 இல் பதவியேற்ற தற்போதைய அதிபர் நடராஜா தெய்வேந்திர ராஜா அவர்களின் வருகையுடன் இன்று கல்லூரி அகில இலங்கை ரீதியாக பல சாதனைகளைப் படைத்து வருகின்றது. விஞ்ஞான பட்டதாரியான தெய்வேந்திர ராஜா கல்வியியலிலும் முகாமைத்துவக் கல்வியிலும் டிப்ளோமா பட்டம்பெற்றவர்.

மேலும் தெய்வேந்திரராஜாவின் அர்ப்பணிப்பு, கண்ணியம், கடமை, கட்டுப்பாடு, ஆளுமை ஆகியவை காரணமாக கல்லூரி பரந்தளவிலான துரித வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளது. இதற்கு உலகெங்கிலும் உள்ள பழைய மாணவர்கள் கூட்டுறவோடு கைகொடுத்து வருகின்றார்கள்.

175 ஆண்டு நிறைவை பெற்றுள்ள கல்லூரி இன்று நம் சமூகத்தில் கொண்டிருக்கும் பாரிய மாற்றங்களை உள்வாக்கி, பழைமையின், தொடர்ச்சியையும் புதுமையின் உத்வேகத்தையும் இணைத்துக் கொண்டு பிரகாசித்து வருகிறது.

N-Joy

**100% இயற்கையான
சுத்தமான
வெள்ளைத் தேங்காய்
எண்ணெய்**

(NOT Refined-Bleached-Deodorized)

R இரசாயனங்கள் மூலம் சுத்திகரிக்கப்படவில்லை
Chemically Not Refined

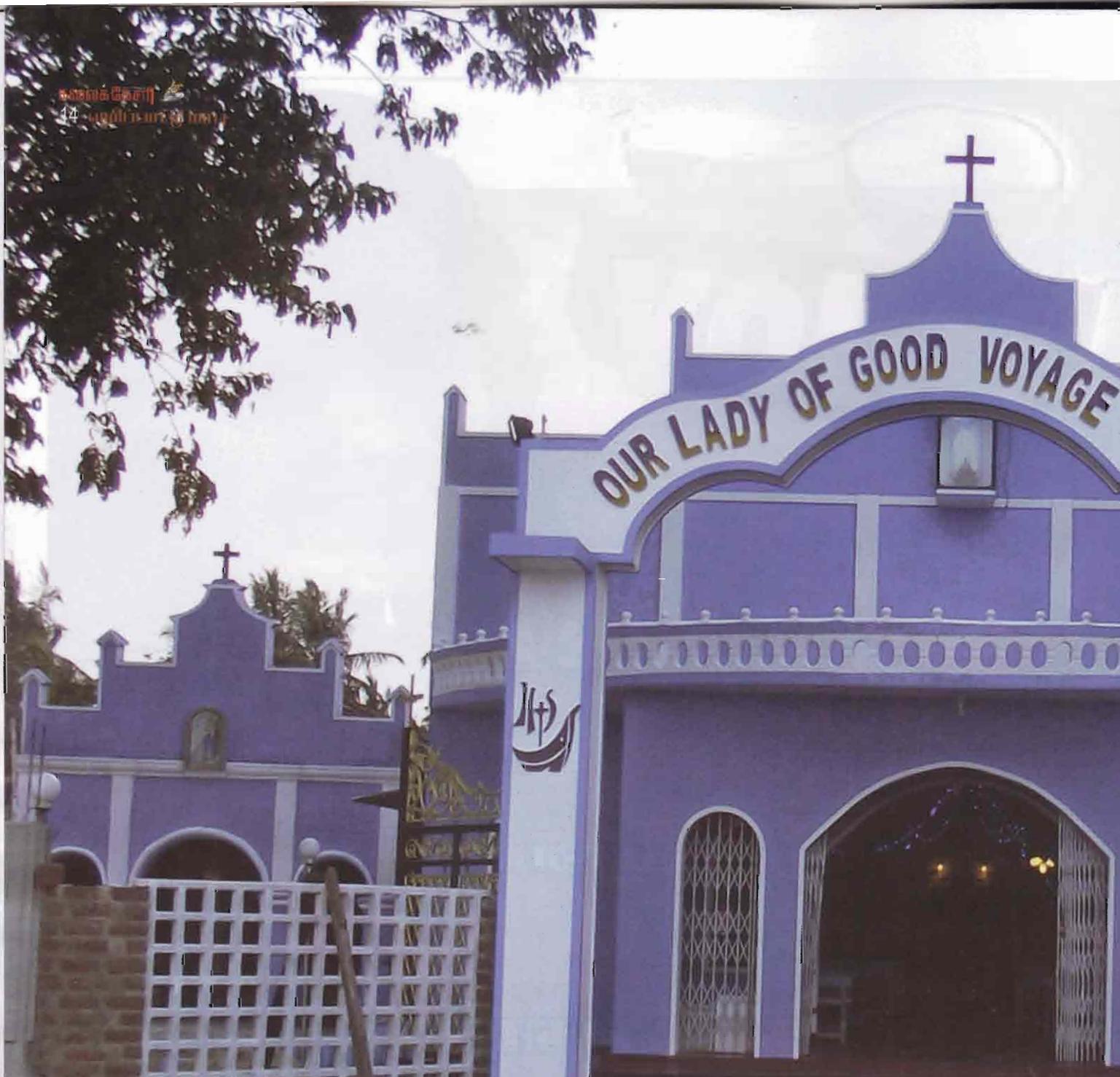
B மில்சீசிங் செய்து இயற்கை வர்ணம் நீக்கப்படவில்லை
Not Bleached

D இயற்கைச் சுவை - இயற்கை வாசனை - இயற்கை நிறம்
Real Taste-Real Aroma-Real Colour

SLS சான்றிதழ் பெற்ற ஒரேயொரு தேங்காய் எண்ணெய்
Only SLS Certified Oil

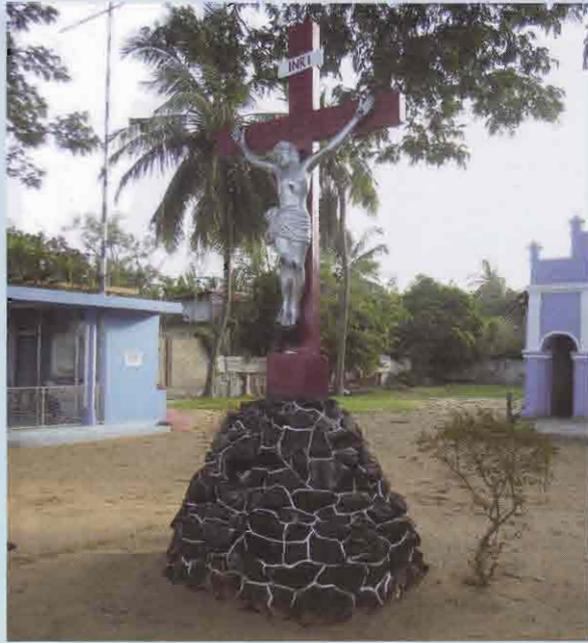

விலை ரூ.95 இலிருந்து..

பயணிகளின் பாதுகாவலி அமிர்தகழி கம்பலேந்தி மாதா

மட்டக்களப்பு வாலி
கடலுடன் சங்கமிக்கும்
முகத்துவாரத்துக்கு ஒரு
கிலோ மீற்றர் தொலைவில்
அமிர்தகழி கிராமம்
அமைந்துள்ளது. அங்கே
வாவிக்கரையின் ஓரத்தில்
புனித கப்பலேந்தி மாதா
ஆலயம் கம்பீரமாகக் காட்சி
தருகின்றது. 200 ஆண்டு
களுக்கு மேலான மிகப்
பழைமையான வரலாற்றைக்
கொண்டதாக இவ்வாலயம்
சிறப்புப் பெறுகின்றது.

2000 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் முதலாம் திகதி பீடத்திற்கு மேலுள்ள சிலுவையில் இயேசு கிறிஸ்துவின் கண் திறந்திருக்கும் காட்சியைக் கண்டு மக்கள் அதிசயித்தனர்.

மீட்டக்களப்பு, அமிர்தகழிக்கு அண்மையில் உள்ள பெருங்கடலில் இந்தியாவின் கோவா துறைமுகத்திலிருந்து திருகோணமலை துறைமுகத்தை நோக்கி போர்த்துக்கேயரின் கப்பலொன்று பயணம் செய்து கொண்டிருந்தது. அக்காலத்தில் மும்பாய், கோவா போன்ற இந்தியாவின் மேற்குப்புறத் துறைமுகங்களில் இருந்து கிழக்குப்பகுதி துறைமுகங்களான தூத்துக்குடி, நாகபட்டினம், சென்னை, விசாகபட்டினம் ஆகிய துறைமுகநகரங்களிற்கு கப்பலில் செல்லும் போது இலங்கையைச் சுற்றிப் பயணிப்பது வழக்கம். ஆனால் அதற்கு முன்னர் பட்டுப்பாதை என்று சொல்லக்கூடிய மேற்கு நாடுகளில் இருந்து கிழக்கு நாடுகளுக்கு பட்டுகளை ஏற்றிச்செல்லும் கப்பல்களின் பாதை மன்னார் விரிகுடா, பாக்குநீரிணை ஆகிய கடல்களினூடாகவே நடைபெற்றது. காலப்போக்கில் இந்தக் கடற்பாதைப் பாவனை தவிர்க்கப்பட்டு விட்டது.

போர்த்துக்கேயர் வந்த கப்பல் புயலில் அகப்பட்டபோது அவர்கள் கப்பலில் வைத்து வணங்கிய மாதாவின் திருச்சொருபம்; மரத்தினால் செய்யப்பட்ட இத்திருச்சொருபத்தின் சிறப்பு மாதா தனது காலினால் பாம்பொன்றை மிதித்திருப்பதாக சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறே போர்த்துக்கேயரின் கப்பல் இலங்கையைச் சுற்றி இந்துமாகடலினூடாக பயணித்துக் கொண்டிருக்கும்போது திடீரென சூறாவளி ஏற்பட்டது. சூறாவளியின் சீற்றத்தில் இருந்து தம்மையும் கப்பலையும் காப்பாற்றும் முயற்சியில் கப்பல் தலைவனும் பணியாளரும் ஈடுபட்டனர். இயற்கையுடனான போராட்டத்தில் தமது முழுப்பலத்தையும் பிரயோகித்தனர். ஆனால் அவர்களின் முயற்சிகள் எதுவும் பலிக்கவில்லை. கப்பல் அலை கடலில் துரும்புபோல் உதவுவார் யாருமின்றி அல்லாடியது. திக்கற்றவருக்கு இறுதியில் தெய்வந்தான் துணை என்பதுபோல், கப்பலில் இருந்த அன்னை மரியாளின் திருச்சொருபத்தை பற்றிப்பிடித்து கப்பல் தலைவன் முதல் ஊழியர்கள் வரை தம்மைக்காப்பாற்றும்படி வேண்டினார்கள். அந்த நடுநிசியில் திடீரென ஒரு திசையில் இருந்து ஒளி தென்பட்டது. அந்த ஒளி வந்த திசையை நோக்கி கப்பலைச் செலுத்த

இருநூறு வருடங்கள்
பழைமை வாய்ந்த ஆலயத்தின்
பழைமையின் பெருமையை
பறைசாற்றும் திருப்பலி
பாவனை புனிதப்
பொருட்களும் புனித
ஆடைகளும். இவை இன்றும்
ஆலயத்தில் பரிசுத்தமாக
பாதுகாக்கப்படுகிறது.

போர்த்துக்கேயரினால் கட்டப்பட்ட பழைய ஆலயம்

போராடினார்கள் கப்பல் பணியாளர்கள். சொற்ப தூரத்தில் கப்பல் தரைதட்டியதை உணர்ந்தனர். கப்பலில் இருந்து இறங்கியவர்கள் ஒளி வந்த திக்கை நோக்கி நடந்து கரையை வந்தடைந்தனர். கடற்கரைப் பகுதியிலேயே ஒரு குடிசையையும் அதற்குள்ளிருந்தே ஒளி வீசிக்கொண்டிருப்பதையும் அவர்கள் கண்டனர். சற்றுத்தயங்கித் தயங்கி குடிசைக்குள் சென்று பார்த்தபோது அங்கே கன்னிமரியாளின் திருச்சொருபம் ஒன்று இருப்பதையும் அதற்கு அருகில் விளக்கொன்று பிரகாசமாக எரிந்து கொண்டிருப்பதையும் கண்டார்கள். முழந்தாள் பணிந்து கைகூப்பி வணங்கினார்கள்.

தங்கள் உடமையையும் உயிரையும் காப்பாற்றிய மாதாவைக் கண்ட சந்தோசம்; அதனுடன் கூடிய மனத்திருப்தியில் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தனர். இதேயிடத்தில் மரியன்னைக்கு கல்லினாலான பெரிய ஆலயம் அமைக்கப்போவதாக முடிவுசெய்தனர். தற்போது ஆலயம் அமைந்துள்ள இடத்திலேயே ஆதியில் தர்ப்பைப் புல்லானாலான ஆலயம் அமைந்திருந்தது.

மறுநாள் காலை ஆலயம் அமைக்கும் நடவடிக்கையின் முதற்கட்டமாக, தர்ப்பைப் புற்களால் ஒரு சிறிய குடிசை அமைத்து அதிலே அன்னை மரியாளின் திருச்சொருபம் வைத்து வழிபட்டுவந்த குறித்த காணியின் சொந்தக்காரரான குருசார் என்பவரைச் சந்தித்து, இரவு தங்களுக்கு நிகழ்ந்த ஆபத்துக் குறித்தும் அதிலிருந்து மாதா தங்களைக் காப்பாற்றிய கருணை குறித்தும் எடுத்தியம்பி மாதாவுக்கு ஆலயம் அமைக்கும் தங்களுடைய விருப்பத்தையும் தெரித்தனர். குருசாரும் தனது காணியை ஆலயம் அமைப்பதற்கு

தருவதாக வாக்களித்தார். அதன் பின்னர் போர்த்துக்கேயர் புறப்பட்டுச் சென்றுவிட்டனர். ஆதியிலிருந்த தற்பைப் புற்களாலான குடிசை ஆலயம் குருசார் என்பவருக்குச் சொந்தமான காணியில் இருந்தது என்பது குறித்த விபரம் ஆயலயப் பங்கைச் சேர்ந்த முதியவர்களால் தரப்பட்ட விபரமாகும்.

அதேபோல் எழுவான் என்னும் மட்டக்களப்பு புதிய மறைமாவட்ட நினைவு மலரில் ஆலயத்தின் வரலாறு பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. அதாவது போர்த்துக்கேயர் கரையை வந்தடைந்த போது காணப்பட்ட தற்பைப் புற்களாலான குடிசை அமைந்திருந் நிலம் சுவானியர் என்பவருக்கு சொந்தமானதாகவும் இவர் பிரம்மச்சாரியாகவே வாழ்ந்தாகவும் சிறிது படித்தவராக இவர் இருந்ததால் மக்கள் இவரை எல்லாம் அறிந்த சுவானித்தம்பியார் என அழைத்ததாகவும் போர்த்துக்கேயர் சுவானியர் என்பவரைத் தேடிச்சென்றே புதிய ஆலயம் கட்டுவதற்கான அனுமதியைப் பெற்றனர் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அடிப்படை ஆதாரங்களை தேடிப்பெற்று கப்பலேந்திய மாதா ஆலயத்தின் சரியான வரலாற்றை வரலாற்றறிஞர்கள் கண்டறிவார்கள் என நம்புவோம்.

சில மாதங்களுக்கு பின் அதாவது 1805 ஆம் ஆண்டளவில் கட்டடப்பொருட்களுடனும் தொழிலாளர்களுடனும் இதே இடத்திற்கு வந்த போர்த்துக்கேயர்கள் குட்டைக்கல், சுண்ணாம்பு நீறு, முட்டைவெண்கரு, தேன் ஆகியவை கொண்டு அன்னைக்கு ஓர் அழகிய ஆலயத்தைக்கட்டி தமது நேர்த்திக் கடனை நிறைவேற்றினார்கள்.

கடற்பயணங்களுக்கு பாதுகாப்பாக மரியன்னை விளங்குவதால் சிந்தாத்திரை மாதா ஆலயம் (சிந்து யாத்திரை) என அழைக்கப்படலாற்று.

போர்த்துக்கேயர் கட்டிய ஆலயம் 200 வருடங்களைக் கடந்த போதிலும் அப்படியே பழுதில்லாமல் இன்றும் கம்பீரமாகக் காட்சி தருகின்றது. 1978 இல் வீசிய கொடிய சூறாவளி மற்றும் வெள்ளப் பெருக்கின் போதும் 2004 இல் பெரும் அழிவை ஏற்படுத்திய சுனாமியின் போதும் இந்த ஆலயத்திற்கு எவ்வித பாதிப்பும் ஏற்படவில்லை என்பது இறைபாக்கியமே. அன்னையின் ஆலயம் அமைந்திருக்கும் இடத்திற்கு முன்னால் உள்ள கடல் தற்போது ஆறாகக் காணப்பட்டபோதிலும் ஆதிகாலத்தில் அதனூடாக பெரிய கப்பல்கள் பயணம் செய்ததாகவும் அவ்வாறு பயணம் செய்யும் போது கரையொதுங்கிய இடத்திலேயே அன்னைக்கு ஆலயம் அமைக்கப்பட்டதாகவும் ஊர்ப் பெரியவர்கள் தெரிவிக்கின்றார்கள்.

மீனவர்களும் மற்றும் கப்பல் பயணம் செய்வோரும் தமது பயணம் பாதுகாப்பாக அமையவேண்டும் எனவும் கூடுதலான மீன்கள் பிடிபடவேண்டும் எனவும் இனமதபேதமின்றி வேண்டுகல் செய்வது கப்பல் ஏந்திய மாதா ஆலயத்திற்குரிய தனித்துவமான சிறப்பாகும்.

ஆரம்பத்தில் இந்த ஆலயம் கோவா மறை மாவட்டத்தின் கீழ் உள்ள கோவிலாகப் பதியப்பட்டிருந்தது. பின்னர் தூத்துக்குடி மறை மாவட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. இதனால் பரதர் குல கிறிஸ்தவர்கள் ஆலய திருவிழாக்காலங்களின்போது தூத்துக்குடியிலிருந்து சிறிய கப்பல்களிலும் பெரிய வள்ளங்களிலும் வந்திறங்கி திருநாள் கொண்டாடி விட்டுச் செல்வார்கள். அமிர்தகழி மக்களும் திருவிழாக்காலங்களில் இவர்களின் வரவை எதிர்பார்த்து உபசரித்து வரவேற்றகக் காத்திருப்பார்கள்.

ஆண்டுதோறும் திருநாளுக்கு முன்னையநாள் பொதுமக்கள் அனைவரினதும் நவநாள் கொண்டாடப்படும்.. அன்றுமாலை அன்னை மரியாளின் திருச்சொருபம் ஊர்வலமாக கப்பல் வடிவில் செய்த ஊர்தியில் வைத்து எடுத்துச் செல்லப்படும். மறுநாள் திருநாட்திருப்பலியின் போது அதே கப்பல் ஊர்தியில் மாதா சொருபம் வைக்கப்பட்டு மட்டக்களப்பு வாவினூடாக பவனியாக கொண்டு செல்லப்படும். இந்தக்கப்பல் ஊர்தியை 1950 இல் அருட்தந்தை குக் அடிகளார் உருவாக்கியிருந்தார்.

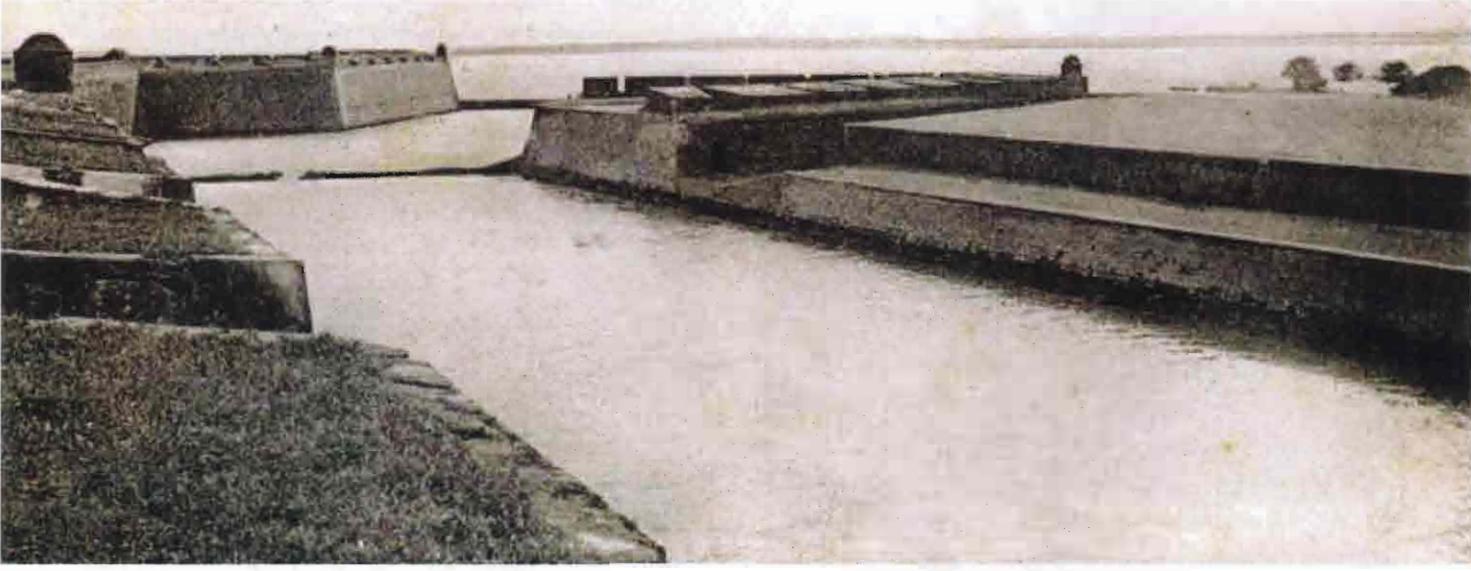
தூத்துக்குடி மறை மாவட்டத்தின் கீழிருந்த இந்த ஆலயம் பின்னர் யாழ்ப்பாணம் மறைமாவட்டத்தின் ஆழகைக்குள்ளும் பின்னர் திருகோணமலை மறைமாவட்டத்தின் கீழும் கொண்டுவரப்பட்டது. சிந்தாயாத்திரைமாதா ஆலயமும் அமிர்தகழி வாழ் கத்தோலிக்க மக்களும் 1918 ஆம் ஆண்டிலிருந்து புளியடிக்குடாப் பங்குத்தந்தையின் பராமரிப்பின் கீழ் வந்தனர். 1995 ஆம் ஆண்டில் அருட்தந்தை ஜோசப் மேரி அடிகளார் பழைய ஆலயத்திற்கு அருகில் புதிய ஆலயம் ஒன்றைக்கட்டத்

தொடங்கினார். அது 2000 ஆம் ஆண்டில் முடிவடைந்து அபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. 2009 ஆம் ஆண்டில் ஆயர் கிங்ஸ்லி சுவாம்பிள்ளை ஆண்டகை இந்த ஆலயத்தை புனித கப்பல் ஏந்தி மாதா ஆலயப்பங்கு என்ற பெயரில் தனிப்பங்காகப் பிரகடனம் செய்தார். தனிப்பங்காக மாற்றப்பட்டபின் மறைமாவட்டக் குருக்களின் பராமரிப்பின் கீழ் வந்தது. அதற்கு முன்னர் இயேசு சபையினரால் பராமரிக்கப்பட்டு வந்தது. முதலாவது பங்குத்தந்தையாக அருட்தந்தை என். சி. அருள் வரதன் அடிகளாரும் அவரைத் தொடர்ந்து தற்போதைய பங்குக்குரு அருட்தந்தை யூலியன் அன்ரனைஸ் அடிகளாரும் பங்குத் தந்தையாக பணியாற்றுகிறார்.

-பஸ்தியாம்பிள்ளை ஜோன்சன்

திருவிழாக்காலத்தின்போது மாதாவின் திருச்சொருபத்தைத் தாங்கிச் செல்லும் கப்பல்

யாழ்ப்பாணக் கோட்டைக்குள் 1500 வருடங்களுக்கு முந்திய அரிய சிற்பம்

பேராசிரியர் ப.புஸ்பரட்ணம் தலைவர், வரலாற்றுத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

இலங்கை-நெதர்லாந்து அரசுகள் ஒன்றிணைந்து யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் மீள்புனரமைப்புப் பணிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன. இப்பணியின் போது ஒல்லாந்தர் காலத்திற்குரிய அழிவடைந்த இக்கோட்டையின் கட்டிட கலைமரபின் எச்சங்களையும், அதற்குப் பயன்படுத்திய கட்டிட மூலப் பொருட்களையும் கண்டறியப் பல இடங்களில் அகழ்வாய்வுகளும், மேலாய்வுகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அப்பணிகளின் போது ஒல்லாந்தர் காலத்திற்குரிய கட்டிட எச்சங்கள் மட்டுமன்றி அதற்கும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முந்திய அரிய பல வரலாற்று ஆதாரங்களும் இங்குகிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. அவ்வாதாரங்கள் 16 ஆம் நூற்றாண்டில் கோட்டை கட்டப்படுவதற்கு முன்னரே அது அமைந்துள்ள இடத்திற்கு ஏறத்தாழ 2000 ஆண்டுகளுக்கு முந்திய வரலாற்றுத் தொன்மை உண்டென்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. அவற்றுள் ஒன்றே அண்மையில் அங்கு கண்டு பிடிக்கப்பட்ட அரிய சிற்பமாகும்.

இச்சிற்பம் கோட்டையின் மேற்குப் புறத்தில் அமைந்துள்ள (Site-8) கோட்டை அரணின் (Rampart) அத்திவாரத்தின் கீழ் நிலமட்டத்தில் இருந்து 4.5 அடி ஆழத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டதாகும். முற்றாக அழிவடைந்த இவ்வரணின் அத்திவாரம் இயந்திரத்தின் உதவியோடு தோண்டியெடுக்கப்

பட்டதனால் அதன் கீழ் அமைந்திருந்த கலாசாரமண் அடுக்குகள் குழம்பிய நிலையில் காணப்பட்டன. ஆயினும் இச்சிற்பத்துடன் பலவகை மட்பாண்டங்களும், செங்கட்டிகளும் வெளிவந்ததால் இக்கோட்டை அரண் கட்டப்படுவதற்கு முன்னர் அவ்விடத்தில் மக்கள் குடியிருப்புகள் அல்லது அவர்கள் வழிபட்ட ஆலயங்கள் இருந்திருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு.

மண்ணோடு மண்ணாகக் காணப்பட்ட இச்சிற்பத்தின் வரலாற்றுப் பெறுமதியை உணர்ந்த அவ்விடத்தின் புனரமைப்பிற்கு பொறுப்பாக இருந்த ஆய்வு மேற்பார்வையாளர் இச்சிற்பத்தை சரிவர அடையாளம் கண்டு, உரிய முறையில் துப்பரவு செய்து, அதை தொல்லியல் திணைக்களத் திடம் ஒப்படைத்துள்ளார். சுடுமண்ணால் அமைந்த இச்சிற்பம் 6.3 சென்ரி மீற்றர் உயரமும், 6.6 சென்ரி மீற்றர் அகலமும், 2.5 சென்ரி மீற்றர் சுற்றளவும் கொண்டது. இது அச்சினால் வடிவமைக்கப்பட்ட புடைப்புசிற்பம் என்பதை அதன் வடிவமைப்பும், அதன் உருவங்களும் உணர்த்துகின்றன. பெருமளவிற்கு வட்டவடிவில் அமைந்த இச்சுடுமண் தட்டின் ஒருபக்கத்தில் மூன்று உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் இரண்டு பெண் உருவங்கள் என்பது தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன. மூன்றாவது உருவத்தை சரிவர

அடையாளம் காணமுடியவில்லை. இச்சிற்பத்தை ஓர் இடத்தில் வைப்பதற்கு ஏற்றவகையில் அதன் கீழ்ப்பகுதியில் தட்டையான பீடம் காணப்படுவதுடன், அதன் மேற்பகுதி திருவாசி போன்ற வடிவில் செதுக்கப்பட்டு, அதன் உச்சியில் சிறிய மூடியொன்றும் காணப்படுகிறது. இவ்வகைச் சிற்பங்களை அறிஞர்கள் நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள் அல்லது கிராமிய வழிபாட்டுத் தெய்வங்கள் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். இதற்குப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலும் பல ஆதாரங்கள் காணப் படுகின்றன. இதனால் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் கிடைத்த இச்சிற்பத்தை அக்காலத்தில் கோட்டைப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களால் வழிபடப்பட்ட நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களாகக் கருதமுடியும்.

யாழ்ப்பாணக் கோட்டைக்குள் இதுவரை மூன்று இடங்களில் அகழ்வாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. கோட்டைவாசல் பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின்போது மனித எலும்புக் கூடுகளுடன் கி.பி. 10-13ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய பெருமளவு சீனமட்பாண்டங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. ஆயினும் அதற்கு முற்பட்டகாலத் தொல்லியற் சின்னங்களை கண்டறியும் வகையில் அவ்விடத்தில் தொடர்ந்து அகழ்வாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. கோட்டையின் உட்பகுதியில் ஆயுதக்களஞ்சிய அறைகளுக்கு முன்னால் நடாத்தப்பட்ட அகழ்வாய்வில் பலதரப்பட்ட மட்பாண்டங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இவற்றின் காலம் கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியதெனத் தொல்லியல் உதவிப்பணிப்பாளர் கலாநிதி. நிமல்பெரோர கூறுகிறார். ஐரோப்பிய படைவீரர்கள் தங்கியிருந்த இருப்பிடத்திற்கு முன்னால் பிறதேவைக்காக அகழப்பட்ட குழியில் நடாத்தப்பட்ட ஆய்வின் போது உரோமர் (கி.பி.1ஆம் நூற்றாண்டு) அரேபியர் (கி.பி. 7-10ஆம் நூற்றாண்டு), சோழர் (கி.பி.10-11ஆம் நூற்றாண்டு) சீனர் (கி.பி.10-13ஆம் நூற்றாண்டு) ஆகிய நாடுகளுக்குரிய மட்பாண்டங்கள், கண்ணாடிப் பொருட்கள், நாணயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றைத் தவிர கோட்டைப் பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் மேலாய்வின் போது சோழர் காலக் கல்வெட்டு மற்றும் தமிழக நாணயங்கள் பலவும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

அவற்றுள் கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட இலக்கமி உருவம் பொறித்த நாணயம் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாதாரங்கள் அனைத்தும் கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் கோட்டை அமையப்பெற்ற இடம் கிறிஸ்து சகாப்தத்திற்கு முன்பிருந்து நாடுகளுக்கு இடையிலான கடல்சார் வாணிபத்தில் முக்கிய கேந்திர வர்த்தகப் பரிமாற்று மையமாக திகழ்ந்ததை உறுதிசெய்கின்றன. இந்நிலையில் தற்போது கிடைத்திருக்கும் சிற்பம் இவ்விடத்தில் புராதனகாலம் தொட்டு மக்கள் குடியிருப்புக்களும், ஆலயங்களும் இருந்ததை உறுதிசெய்கின்றது. இவ்வாதாரம் யாழ்ப்பாணநகரின் பூர்வீக மக்கள் யார்? எக்காலத்தில் இருந்து இப்பிராந்தியத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்? என்பது தொடர்பாக முன்னைய காலங்களில் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துக்களை மீள்வாசிப்பு செய்ய உதவியுள்ளது என்பதில் சந்தேகமில்லை.

லக்ஷ்மி
நாணயம்

பீடம்

சக்கரமில்லா வண்டிகளை நகர்த்தும்

‘நன்றியுள்ள நாய்கள்’

வடதுருவத்தில் பிராந்தியங்களைக் கொண்ட நாடுகளாக கனடா, அமெரிக்கா (அலஸ்கா), டென்மார்க் (கிரீன்லாண்ட்), ரஷ்யா, நோர்வே, சுவீடன், பின்லாந்து, ஐஸ்லாந்து ஆகியவை திகழ்கின்றன. இந்தப் பிராந்தியங்களில் வாழும் மக்களின் வாழ்வியலில் இருந்து நாய்களினால் இழுத்துச் செல்லப்படும் பனிச்சறுக்கு வண்டிகளின் பயன்பாட்டை பிரித்துப்பார்க்க முடியாது.

வரலாற்றாய்வாளர்களின் ஆராய்ச்சி முடிவுகளின்படி சுமார் 1000 ஆண்டு களுக்கு முன்னரே பனிச்சறுக்கு இழுவை வண்டிகளின் பயன்பாடு பாவனைக்கு வந்துவிட்டதாக கூறுகின்றார்கள். மனித நாகரீக வளர்ச்சிப் படிகளில் மிருகங்களைப் பயன்படுத்தி தன்னுடைய வேலைகளை இலகுவாக்கிக் கொண்ட காலகட்டத்தில், உறைபனி பிரதேசத்தில் குதிரையில் பயணிக்க முடியாத சூழ்நிலையில், மாற்றுவழி குறித்து சிந்தித்த மனிதன் நாய்களைப் பயன்படுத்த ஆரம்பித்தான்.

ஆரம்பத்தில் மிருகங்களின் எலும்பு மற்றும் அவற்றின் தோலினால் செய்யப்பட்ட ஒருபொறியானது நாயுடன் இணைக்கப்பட்டு அதில் நின்றவாறு துருவ மனிதன் பயணம் செய்தான். காலப்போக்கில் மிருகங்களின் எலும்புக்குப் பதிலாக மரச்சலாகை பயன்படுத்தப்பட்டது. தற்போது பாரம்குறைந்த பைபர்கிளாஸ், அலுமினியம் போன்றவை பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

“அடம்பன் கொடியும் திரண்டாலத்தான் மிடுக்கு” என்பது போல் ஓரணியாகச் செயற்பட்டு இலக்கையடையும் கைங்கரியத்திற்கு முன்னுதாரண ‘புருஷர்கள்’

இழுவை நாய்கள் ஓய்வெடுக்கும் சீரான வெப்பநிலை பேணும் கூடுகள்

இரண்டாம் உலக யுத்தத்திற்கு பின்னர் துருவ மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அவர்கள் நவீன தொழில்நுட்பங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வாகனங்களைப் பயன்படுத்த ஆரம்பித்தனர். இதன்பின்னர் பனிச்சறுக்கு வண்டிகளின் மூலம் இடத்துக்கிடம் செல்வதும் பொதிகளைஏற்றிச் செல்வதும் படிப்படியாக அருகிப்போனது. இப்பொழுதும் பழைமை விரும்பும் ஒருசிலர் மட்டுமே தமது பயணங்களுக்காக இத்தகைய சறுக்கு வண்டிகளைப் பயன்படுத்தி வருகின்றார்கள்.

ஆனால், இந்த பனிச்சறுக்கு இழுவை வண்டிகளின் பயன்பாடு கால மாற்றத்திற்கு ஏற்றவாறு மாற்றம்பெற்று சிறப்புப் பெறுகின்றது. அதாவது பனிச்சறுக்கு வண்டிகள் உல்லாசப் பயணிகளின் திகில் மற்றும் திகட்டும் சவாரிகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இது அப்பிரதேச வாசிகளுக்கு தாராளமான வருமானத்தை ஈட்டித்தருகின்றது. அத்துடன் சறுக்கு வண்டி

போட்டிகளும் ஏனைய விளையாட்டுகளைப் போல் மக்கள் மத்தியில் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்று வருகின்றன. வெற்றியாளர்களுக்கு பெருந் தொகையான பணப்பரிசில்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

தனித்துவமான சறுக்குவண்டி இழுக்கும் நாய்கள் சக்கரம் இல்லாத அடிக்கம்புகளைக் கொண்ட ஊர்தியை 'சிலெட்' என அழைப்பர். இந்த ஊர்திகளை பனிக்கட்டியில் இழுத்துச் செல்லும் நாய்களை 'சிலெட் நாய்' அல்லது 'இழுநாய்' என்பர்.

இந்நாய்களின் உடலில் பட்டிகள் கட்டப்பட்டு அவை வண்டியை இணைக்கும் கயிற்றுடன் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும். வண்டியுடன் நாய்களை இணைக்கும்போது சில வழிமுறைகள் பேணப்படுகின்றன. முதலாவதாக தலைமைதாங்கி முன்னால் செல்லும் நாய்கள் இரண்டு இணைக்கப்படுகின்றது. இது நன்றாகப் பயிற்சி பெற்றதாகவும் அனுபவம் மிக்கதாகவும் இருக்கும். அடுத்ததாக இழுவை நாய்கள் இணைக்கப் படுகின்றன. இவைதான் சறுக்கு வண்டியை

இழுத்துக்கொடுக்கும் பணியைச் செய்கின்றன. அடுத்தாக அணிநாய்கள் மூன்று அல்லது நான்கு ஜோடிகள் இணைக்கப்படும். அணிநாய்கள் போதியளவு மேலதிக பயிற்சியைப் பெறும் நோக்கத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். இவற்றையடுத்து சக்கரநாய்கள் என்றழைக்கப்படும் நாய்கள் இணைக்கப்படும். இவை எஜமானனின் கட்டளைகளுக்கு இணங்க வண்டியின் வேகத்தை கட்டுப்படுத்துவது, நிறுத்துவது, புறப்படுவதுபோன்ற கட்டளைகளைத் துல்லியமாகப் பின்பற்றுகின்றன.

இந்த நாய்கள் நாளொன்றுக்கு 140 கி. மீ. க்கும் அதிகமான தூரத்தைக் கடக்கக் கூடியவை. மணிக்கு 32 கி. மீ. வேகத்தில் பயணிக்கும் வல்லமை கொண்டவை. இரண்டு முதன்மையான குணங்கள் இழுநாய்களுக்கு இன்றியமையாதனவாகக் காணப்படுகின்றன. அவையாவன: நெடுந்தொலை தூரத்துக்கு தளராது வண்டியை இழுத்துச் செல்லும் திறனும் வேகமாகச் செல்லும் பலமும் ஆகும். இத்தகைய தகுதிகள் சைபீரியன் ஹக்கீஸ் மற்றும் அலாஸ்கன் மலமுட் இனங்களுக்குண்டு.

உறையவைக்கும் குளிரில் வண்டியை இழுத்துக்கொண்டு ஓடும்போது அதிகளவான சக்தியை நாய்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இதனால் தேவையான சுலோரிகள் கொண்ட பிரத்தியேகமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட ஊட்டச்சத்துமிக்க உணவுகள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்த உணவுகள் உயர்நூர்மானவையாகவும் அதிககொழுப்பு, புரதம் கொண்டவையாகவும்

தற்காலிகமாக ஓய்வெடுக்கும் பொழுது இயற்கை முறையில் வைக்கோல் பரப்பி சீரான வெப்பநிலை பேணப்படுகிறது.

இருக்கும். இந்த விசேட உணவுகள் வண்டியை இழுத்துத்துச்செல்லும் தொழிற்படு நிலையில் இருக்கும்போதே வழங்கப்படும். மற்றைய நேரங்களில் உணவுக்கட்டுப்பாடு பேணப்படுகின்றது. காரணம் இவற்றின் உடல் எடையைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கும் பொருட்டாகும். வண்டியை இழுக்கும் நாய்கள் மெலிந்தும் சதைப்பிடிப்பற்றும் காணப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவற்றினால் சிறப்பாகச் செயற்பட முடியும். எந்தவொரு நாயின் உடல்எடை 25 க்கும் 30 க்கும் இடைப்பட்ட கிலோ நிறையுடையதாக பேணப்படுகின்றது. உணவு வேட்கை அதிகரிக்க அதிகரிக்க இவற்றின் வேகமும் வினைதிறனும் அதிகரிக்கின்றன. சராசரியாக நாளொன்றுக்கு இவற்றிற்கு 1500 கலோரிகள் தேவை. ஆனால் இவை இலகுவாக 10000 வரையான கலோரிகளை உள்எடுத்துக்கக் கூடியவை.

ஓரணியாக தொழிற்படும் பயிற்சி

பனிச்சறுக்கு வண்டி இழுக்கும் நாய்கள் புத்தி சாதாரியமும் பிடிவாதக்குணமும் மிக்கவையாகும். 'ரீன்ஏஜ்' பருவத்தினருடன் எப்படிக்கவனமாகப் பழகவேண்டுமோ அவ்வளவு எச்சரிக்கையுடனும் தன்னம்பிக்கையுடனும் இவற்றுடன் பழகவேண்டும். முக்கியமாக அவற்றிற்குத்தண்டனை அளிக்கும்போது உடல்ரீதியான துன்புறுத்தல்களை ஒருபோதும் செய்யக்கூடாது. பயிற்சியளிப்பவருக்கு எல்லையற்ற பொறுமையும் இடையறா ஊக்கமும் இருக்க வேண்டும். எட்டுவாரங்களையான குட்டிநாய்க்கு பயிற்சிகள் ஆரம்பிக்கப்படும். பயிற்சியின்

முக்கியமான நோக்கங்கள் ஓரணியாகச் சேர்ந்தியங்கும் மனப்பாங்கை ஏற்படுத்துவதும் ஏனைய நாய்களுடன் நட்புறவாகப் பழகத் தூண்டுவதுடன் எதிர்ப்புணர்வு மற்றும் ஆக்ரோசமான நடத்தைகளைக் களைவதுமாகும்.

கடினமான பயிற்சியினாலேயே இவற்றின் செயற்திறன் வலுவூக்கம் பெறுகின்றது. ஆரம்பப் பயிற்சியாக பனி படராத மண்தரையில் கார் அல்லது வான் போன்ற நான்கு சக்கர வாகனத்துடன் இணைத்து வண்டியை சக்தியுடன் இழுப்பதற்கு பயிற்றப்படுகின்றது. முடிவில் சறுக்கு வண்டியில் நாய்களை இணைத்து எஜமானன் வண்டியின் பின் பகுதியில் ஏறியவுடன் எந்தவொரு கட்டளைகளுக்கும் காத்திராமல் வண்டியை சீராவும் வலுவாகவும் இழுத்துக்கொண்டு ஓடும் விதமாக பயிற்சி அளிக்கப்படும். பொதுவாக இழுவை நாய்களுக்கு 10 வருடங்களுக்குப் பின் ஓய்வு வழங்கப்படுகின்றது. ஓய்வின் பின்னர்கூட அன்பாகவும் ஆதரவுடனும் இவை பராமரிக்கப் படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

குளிர்க்குள் உஷ்ணம் பேணும் பராமரிப்பு

உறையவைக்கும் குளிரையும் ஊடறுத்துக் கொண்டு வேகமாக ஓடும் திறனை இந்த நாய்கள் பெற்றிருந்தாலும் ஓய்வின்போது வெதுவெதுப்பான வெப்பநிலையில் உடல் பாதுகாக்கப்படுவது முக்கியம். இதற்காக விசேடமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட ஜெக்கட் அல்லது வெப்பமூட்டிக் கூடுகள் அல்லது தீமுட்டுதல், இயற்கையில் கிடைக்கும் வைக்கோல் அல்லது காய்ந்த சருகுகள் கொண்டும் தற்காலிகமாக

வெப்பநிலையைப் பாதுகாப்பதற்கான வழிவகைகள் செய்யப்படுகின்றன.

பனிச்சறுக்கு வண்டியில் உல்லாசப்பயணம்

பொதுவாக ஒரு வண்டியில் 180 கிலோ நிறையுடைய பயணிகள் அனுமதிக்கப்படுவார்கள். 12 வயதிற்கு உட்பட்டவர்களுக்கு 60 அமெரிக்க டொலர்களும் அதற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு 120 அ.டொலர்களும் கட்டணமாக வசூலிக்கப்படுகின்றது. கட்டணங்கள் இடங்களையும் நிறுவனங்களையும் பயணிக்கும் தூரத்தையும் பொறுத்து வேறுபடும்.

குளிரிலிருந்து பாதுகாப்புத்தரக்கூடிய தடித்த ஜெக்கட், கையுறைகள், கழுத்துப்பட்டி, தொப்பி ஆகியவற்றை பயணிகள் கொண்டு செல்ல வேண்டியவையாகும். தடித்த கம்பளிப் போர்வை இழுவை வண்டியிலேயே கிடைக்கும்.

பனிச்சறுக்கு வண்டி போட்டிகள்

நாய் இழுவை பனிச்சறுக்குவண்டிப் போட்டிகளில் மூன்று வகையான போட்டிகள் காணப்படுகின்றன. முதலாவது ஏழு தொடக்கம் 40 கி. மீ. வரையான தூரம் கொண்ட குறுகிய தூரப் போட்டிகள். போட்டி

முடியும்வரை நாய்களை மாற்றுவதற்கு அனுமதிக்கப் படமாட்டாது. மற்றையது நடுத்தர தூரத்தைக் கொண்டது. பொதுவாக இது 60 கி. மீ. முதல் 400 கி. மீ. வரையாகும். நாளொன்றுக்கு 23 முதல் 129 கி. மீ. வரை தொடர்ந்து பயணித்து, ஓய்வெடுத்து மறுநாள் போட்டியைத் தொடரவோ அல்லது தொடர்ந்து பயணிக்கவோ முடியும். இந்தப்போட்டியில் களைப்படைந்த மற்றும் பலவீனமான நாய்களை மாற்றிக் கொள்ள முடியும்.

நீண்டதூர போட்டிகள் சாதாரணமாக 320 கி. மீற்றர்கள் முதல் 1500 கி. மீ. க்கும் மேலான தூரத்தைக் கொண்டிருக்கும். இந்த போட்டியில் முதலில் வருபவர் யார் என்று பார்க்கப்படுவதில்லை. குறைந்தளவு நேரத்தில் யார் கூடியளவு தூரத்தை ஓடி முடித்துள்ளார் என்றே பார்க்கப்படும். ஜரோப்பா மற்றும் கனடாவில் இந்தப் போட்டி மிகவும் பிரபலமடைந்து வருகின்றது. 1932 இல் ஓஸ்லோவில் நடைபெற்ற குளிர்கால ஒலிம்பிக்கில் நாய்கள் இழுக்கும் பனிச்சறுக்கு வண்டிப்போட்டி முதன்முதலாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது.

-பஸ்தியாம்பிள்ளை ஜோன்சன்

சண்டிலிப்பாய் நடுக்குறிச்சி கல்வளைப்பிள்ளையார் ஆலயம்

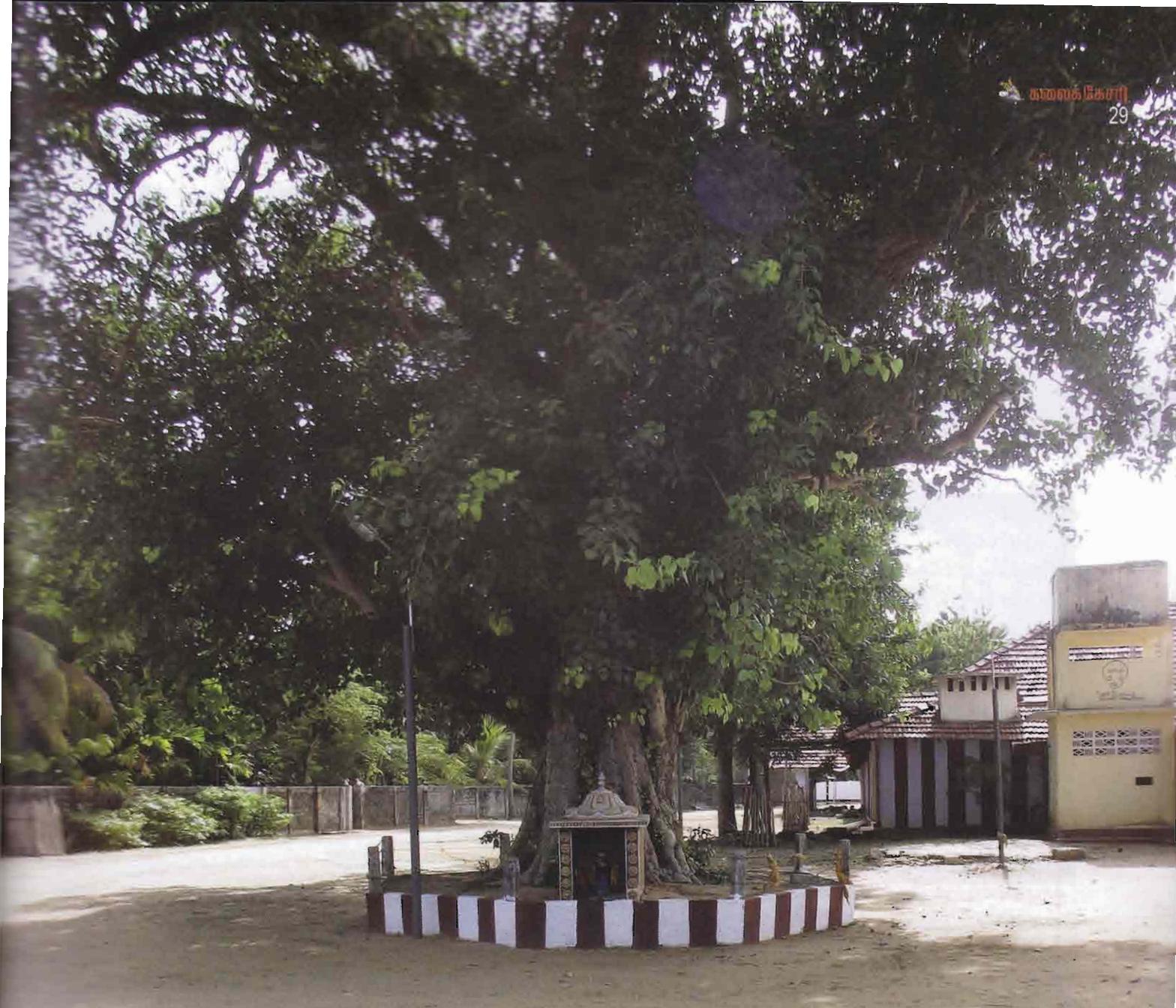
இ.அச்சுதபாகன் பி.ஏ.

சைவமும் தமிழும் தழைத்தோன்றிய ஈழவளநாட்டின் சிரம் என விளங்கும் யாழ்ப்பாணத்தின் பட்டி தொட்டி எங்கும் மூலாதாரமூர்த்தியான விநாயகப் பெருமான் கோயில் கொண்டு அருள் பாலிக்கிறார். அதன்னும் கீரிமலையிலிருந்து அராலிக்கடல்வரை ஆழமான வழக்கையாற்றின் மருங்கிலே பழைமையான பிள்ளையார் கோயில்கள் பல காணப்படுகின்றன. அவற்றில் அளவெட்டி கும்பளாவளைப் பிள்ளையார் கோயிலும் சண்டிலிப்பாய் கல்வளை பிள்ளையார் கோயிலும் முக்கியமானவையாகும்.

இவ்விநாயகர் ஆலயங்களில் பலவும் கந்தரோடையிலிருந்து ஆண்ட உக்கிரசிங்களின் பட்டத்தரசி மாருதப்பூரவீகவல்லியுடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது.

வழக்கையாறு வழுதியாறு என்ற பெயரின் திரிபு. வழுதி என்பது பாண்டியரைக் குறிக்கும். பூர்வத் தமிழுலகம் நாகர், இயக்கர், நக்கர் என்ற முத்தமிழ்க் குழுக்களால் ஆளப்பட்டது. இலங்கையில் ஆதியில் நாகரும் இயக்கருமே செறிந்து வாழ்ந்தனர்

இவர்களின் பெரும்பட்டினமாக மாந்தைமாநகர் விளங்கியது. உலகமாநகரம் என்ற கருத்தில் கிரேக்கர் இதனை 'பொலிஸ் மண்டி' என்றனர். (police mandy city of the world)

அக்காலத்திலிருந்தும் அதை அடுத்த காலத்திலும் வழிபாட்டிற்காகையில் உள்ள கந்தரோடையும் முக்கியம் பெறுவதை சான்றுபடுத்த முடிகிறது. வழிபாட்டிற்கின் மருங்கிலுள்ள மாதகல், கீரிமலை, கந்தரோடை, ஆனைக்கோட்டை போன்ற இடங்களும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. கீரிமலையிலுள்ள நகுலேஸ்வரம் நித்திய யாத்திரைத்தலம் என வடமொழி ஸ்காந்த புராணம் கூறுகிறது. மாதகல் துறைமுகத்தாலும் சிவன் தேவாலய அமைவாலும் அசோகச்சக்கரவர்த்தியின் திருமகள் சங்கமித்தை வரவாலும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

தலைநகர் என்ற வகையில் விளங்கும் கந்தரோடையில் பெருவழி என்ற பாண்டிய

மன்னனின் நாணயங்கள் சங்ககால சேர சோழ மன்னர்களின் நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன. (ஆகோள் ஆய்வு மைய ஆய்வர் ஜே.அரங்கராஜ் கலைக்கேசரி ஆகஸ்ட் 2013) வட இலங்கையை நாகபூமி நாகநாடு எனவும் கந்தரோடையை நாகநகர் எனக் குறிக்கும் பிராமிச் சாசனங்கள் கிடைத்துள்ளன. (பேராசிரியர் க.புஸ்பரட்ணம் யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம், கலைக்கேசரி யூலை 2013)மலைவளச் செறிவு கண்டு வாழ்ந்த நாகர்கள் (சாரல் நாட்டினர்) சேரர்களின் ஆதிக்கம் மாந்தையை தலைநகரமாக்கிக்கொண்ட வட இலங்கையில் இருந்தது என்பதற்கு நற்றிணை குறுந்தொகை பதிற்றுப்பத்துபோன்ற சங்க நூல்கள் சான்றளிக்கின்றன. இதனை உறுதிசெய்ய அராபியர்கள் இலங்கையை சேரன்டிவு (சேரன் டிப்) என்று அழைத்தனர்.

சிங்கள வரலாற்று நூல்களும் இலங்கை றுக ணைட்டை, மாயரட்டை, இராஜரட்டை என

வகுத்து ஆளப்பட்டது எனக் கூறும். இவை முறையே றுகுணறட்டை சோழ = தொட்டா இராவண (இயக்க) வழிமுறைச் செம்மல்களால் ஆளப்பட்ட நாடு எனவும், மாயரட்டை சேர = மயன் (நாக) வேந்தர்களால் ஆளப்பட்ட பிரதேசம் எனவும் (மலைநாடு) இராஜ ரட்டை = மனு (நக்க)மன்னர்களால் செங்கோலோச்சப்பட்ட பிரதேசம் எனவும் கருத்தமைந்தது என்பார் பண்டிதர் ஆர். எஸ் கந்தையாச்சாரியார் (தமிழகத்தனிப்பெருந் தலைநகர் 1952) வடஇலங்கை பாண்டியச் செல்வாக்கைப் பெற்றது என்பதும் ஆதிமனுச்சக்கரவர்த்தியின் நேரடி அரசரிமைக்குரிய பண்டையர் என்ற ஆய்வுக்கு வழிவகுக்கும் எனலாம். நிற்க

இப்பிரதேசத்திலுள்ள கந்நரோடையில் இருந்து ஆண்டவர் உக்கிரசிங்கன் (கி.பி 8ம் நூற்றாண்டு) அவன் பட்டத்தரசி சோழ இளவரசி மாருதப்பூரவீகவல்லி. இவள் குதிரைமுகம் போன்ற அமைப்பும் குன்மநோயையும் நீங்கப்பெற்றதற்கு நன்றிக்கடனாய் மாவிட்டபுரத்தில் கந்தவேலுக்கு கோயில் எடுத்த பின்னர் விக்கினங்களை தீர்க்கும் விநாயகர் பெருமானுக்கு பல ஆலயங்கள் அமைத்தான் என்பர்.

கல்வளையில் கம்பக் களியானை

வழுதியாற்றின் மேற்கு பாரிசத்தில் சண்டிலிப்பாய் கிராமத்தின் நடுவில் நடுக்குறிச்சியில் நீர்நிலைகள் நிறைந்த இடம் எனும் கருத்தமைந்த கல்வளை என்ற இடத்தில் விநாயகப் பெருமானுக்கு கோயிலும் குளமும் அமைத்தாள் சோழ இளவரசி. அப்பெருங்கோயில் பலநாள் சீரும் சிறப்புடன் விளங்கிய பின்னர் போர்த்துக்கேயரின் கலாசார அழிப்புக் கொள்கைக்கு ஆளாகியிருக்க வேண்டும்.

நல்லூர் அரசர் பரராசசேகரனுக்கு பாண்டி மழவன் மரபில் வந்த அரகேசரியின் மகள் வள்ளியம்மை இரண்டாம் மனைவி. இவளிடத்து தோன்றியவன் வைத்திய நிபுணனான பரநிருபசிங்கன். பட்டத்து இளவரசன் அரசுகட்டிலேறினான்.

பரநிருப சிங்கனுக்கு அவனது தந்தை கல்வியங்காடு சண்டிலிப்பாய், அராலி, அச்சுவேலி, உடுப்பிட்டி, கச்சாய், மல்லாகம் எனும் ஏழுர்களை அளித்தார். இவனுக்கு நல்லூர் திறையரசான பின்னர் நல்லூரையும் மாதகலையையும் கொடுத்தவர் போர்த்துக்கேயர் என்பர். பரநிருபசிங்கனின் மகன் பரராசசிங்கம் தன் அந்திம காலத்தில் தன்முத்த மகன் அளகாண்மை வல்லப முதலிக்கு நல்லூர் கல்வியங்காட்டையும் தனபாலசிங்க முதலிக்கு மல்லாகத்தையும் வெற்றிவேலாயுத

முதலிக்கு சண்டிலிப்பாயையும் கொடுத்தார். மிகுதி நால்வருக்கும் ஏனைய பகுதிகளையும் பகிர்ந்தளித்தார்.

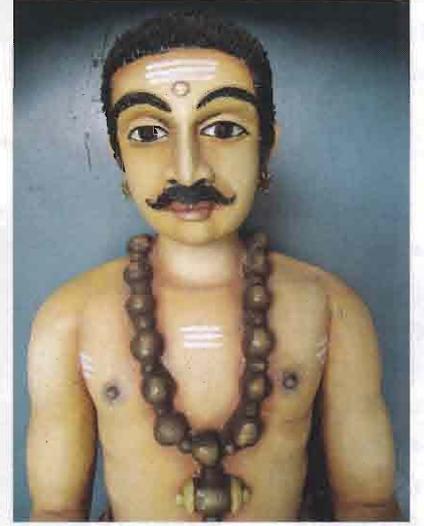
சண்டிலிப்பாய் கல்வளையில் வெற்றிவேலாயுத முதலிவிநாயகர் கோயிலை மீண்டும் அமைத்து தம் குலதெய்வமாக போற்றி வழிபட்டார். தன் இளவலிடம் வரும் போதெல்லாம் விநாயகரை வழிபட்டார் அழகாண்மை வல்லபமுதலி. இப்பெருமான் மீது ஊஞ்சல்பாட்டும் இயற்றிப் பாடிப் பரவினார்.

இவர்களது புரோகிதர்களே ஆலயபூசையையும் மேற்கொண்டனர். இக்கோயில் கல்வளை பரமானந்த பிள்ளையார் என அழைக்கப்பட்டது. ஆலயம் மீள நிறுவப்பட்ட காலம் 17ஆம் நூற்றாண்டாகும்.

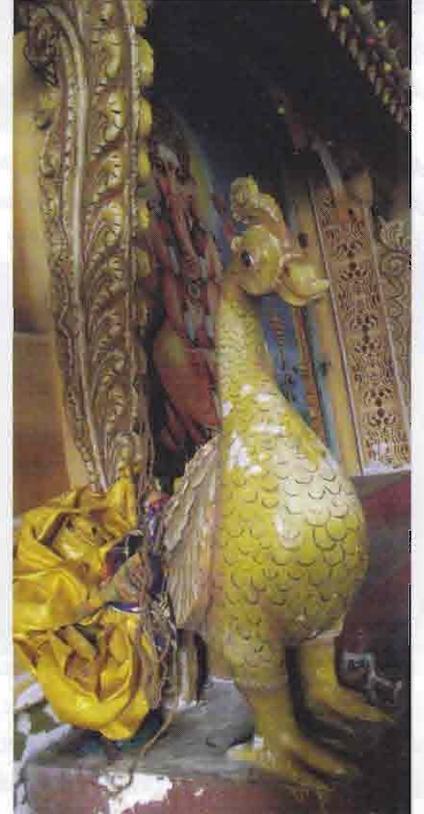
இற்றைக்கு 300 வருடங்களுக்கு முன்னர் நல்லூரில்லில்வராச முதலியார் தோன்றினார். இவர் தமிழறிஞர். தேசவளமைச்சுட்டத்தை ஒல்லாந்தர் வரைவு செய்ய முற்பட்டபோது சபையின் தலைவராகவிருந்து சட்டவரைபைச் செய்து முடித்தார்.

இவர் கல்வளை பிள்ளையார் பெயரில் ஓர் அந்தாதி பாடல் தொடங்கி முதல் இரண்டு அடிகளை, “தார் கொண்ட பூ மல்லிகைச் சேக்கையில் துபீ சாலப்பும் சீர் கொண்ட கல்வளை அந்தாதி பாடத் திரை கடல் சூழ்” என்று எழுதி கூரையில் சொருகி வெளியில் சென்றார். இவரது மகன் சின்னத்தம்பிகல்வியில்நாட்டம்காட்டாமையினால் தந்தையாரால் தண்டிக்கப்பட்டு வீட்டுக்கு வெளியில் தங்கினார். தந்தையார் இல்லாத போது தாயிடம் உணவு உண்டபின் சொருகியிருந்த ஏட்டைக்கண்டார். அதை வாசித்து மிகுதி 2 வரிகளையும், “பார் கொண்ட பல்லுயிர்க்கு ஆனந்த மும்மதம் பாயும் கார் கொண்ட கம்பக் களியானை முன்னின்று காப்பதுவே.” என எழுதி பூர்த்தி செய்து விட்டுச்சென்றார். உண்மையை அறிந்த மகன் வரகவி என உணர்ந்து அவருக்கு முறைப்படி பாடம் நடத்தி கல்வளை விநாயகர் அந்தாதியைப் பாடி முடிக்கும் படியும் பணித்தார்.

இவ்வரகவியே நல்லூர் சின்னத்தம்பிப்புலவர் (1700-1764). 15 வயதில் அந்தாதியைப் பாடினார். இவர் இயற்பெயர் செயதுங்கமாப்பாண முதலி. கல்வளை அந்தாதியில் குறிக்கப்படும் தாழையடி என்ற பகுதியும் வில்லன் தாழ் குளம் எனக்குறிக்கப்படும் குளமும் கோயிலுக்கு முன்பாக அமைந்துள்ளன. இப்புலவரே சுழிபுரம் பறாணை விநாயகர் பள்ளையும் பாடியவராவர்.

மகாமண்டபத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள தான்தோன்றிப்பிள்ளையார்

பல தசாப்த காலமாக பேணப்பட்டுவரும் யானைமுக வடிவில் அமைந்த தேங்காய்கள்

1883ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் தயாரிக்கப்பட்ட கோயில்களின் பதிவு இடாப்பில் 1770 இல் இக்கோயில் கட்டப்பட்டதாக குறிக்கப்பட்டது. 19.11.1873 இல் சண்டிலிப்பாய் குடி விநாயகர் ஆறுமுகனும் அராலி மேற்குக்குடி மயிலப்ப ஆசாரி சித்தரவேலு ஆசாரி எனும் கட்டிடக் கலைஞரும் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின்படி கோவில் மூலஸ்தானம் மீள் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அதற்கு முன்பிருந்த கோயில் கட்டிடம் சுமார் 200 வருடங்கள் பழைமையானவை ஆகும். 1883 இல் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்று இருகாலப்பூசைகள் நடைபெற்றன.

1947 இல் தனியாரிடமிருந்து 7 பேர் கொண்ட தர்மதர்த்தா சபையிடம் சொத்துகளும் கோவில் நிர்வாகமும் நீதிமன்றால் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இப்பொழுது நெடிதுயர்ந்துநிற்கும் மணிக்கூட்டுக் கோபுரம் சுமார் 300 வருடங்களுக்கு முன்னர் திரு. சாளம்பரையர் என்பவரால் கட்டப்பெற்றது. 1901 ஆம் ஆண்டு இப்போதுள்ள பாரிய கண்டாமணி திரு. அ. கணபதிப்பிள்ளை வேலுப்பிள்ளை என்பவரால் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டது.

08.07.1953 இல் அச்சவேலி சிவஸ்ரீ குமாரசுவாமிக் குருக்களால் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. மூலஸ்தானத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த மிக மிக பழைமையான தான் தோன்றிப்பிள்ளையார் தேய்ந்து பழுதுற்ற படியால் புதிய விக்கிரகம் ஸ்தாபனம் செய்யப்பட பழைய பிள்ளையார் மகாமண்டபத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. தெற்கு வீதியில் குமாரு ஐயர் பஞ்சாட்சர குருக்கள் குடும்பமும் வடக்கு வீதியில் வசித்த சுப்பையா

குருக்கள் குடும்பமும் பங்கு உரிமைப்படி வருடம் மாறி மாறிப் பூசைகளை ஆற்றி வந்தனர். 1932 இல் நிறுத்தப்பட்ட மகோற்சவங்கள் இக் கும்பாபிஷேகத்தின் பின் ஒழுங்காக நடைபெற்றன.

1974 இல் நடைபெற்ற கும்பாபிஷேகத்தை நவாலி சாமி விஸ்வநாதக்குருக்கள் நடத்தி வைத்தார். பல இடையூறுகளை ஆலயம் சந்தித்தபோதும் 1985 இன் பின் ஆலயம் புதுப்பொலிவினைப் பெறத்தொடங்கியது.

1988 இல் திரு.வே. கந்தசாமி (சிந்தன்கேணி ஆசிரியர்) என்னும் கட்டட ஒப்பந்தக்காரர் உடன் செய்த ஒப்பந்த அடிப்படையில் கோயில் திருப்பணிக்குமுவின முயற்சியில் கோயில் புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. 30.06.1985 இல் விநாயகப் பெருமானுக்கு புதிய சித்திர தேர் திருநெல்வேலி ஆறுமுகம் சிற்பாலயஸ்தபதி ஆ. ஜீவரத்தினம் ஆச்சாரியார் தலைமையிலான சிற்பிகளால் அமைக்கப்பட்டு வெள்ளோட்டம் கண்டது.

1987 இல் எறிகணை வீச்சால் பாதிக்கப்பட்ட கோயிலை 1988 பாலஸ்தாபனம் செய்து திருப்பணிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1990 ஆம் ஆண்டு விமானக் குண்டு வீச்சாலும் கோவில் சேதமடைந்தது. பற்பல ஏற்ற இறக்கங்களைக் கண்ட பின் 31.03.1995 இல் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. சரித்திரப்பிரசித்தி வாய்ந்த கல்வளை எனும் பாரிய கேணி திருத்தி அமைக்கப்பட்டு அழகானதீர்த்தமண்டபமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சண்டேஸ்வரி சந்நிதானம் இயந்திர வடிவில் அமைந்திருந்த அம்பிகைக்கு மனோன்மணி தாம்பிர விக்கிரகம் என்பன அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அழகிய விநாயகர் விக்கிரகமும் முருகப்பெருமான்,

மனோன்மணி அம்மை, உற்சவமுர்த்திகள், அந்தாரள மண்டபத்தில் தென்திசைநோக்கி எழுந்தருளி இருந்து அருள்பாலிக்கின்றனர்.

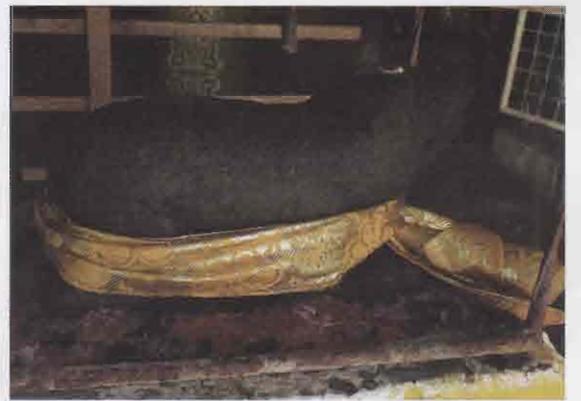
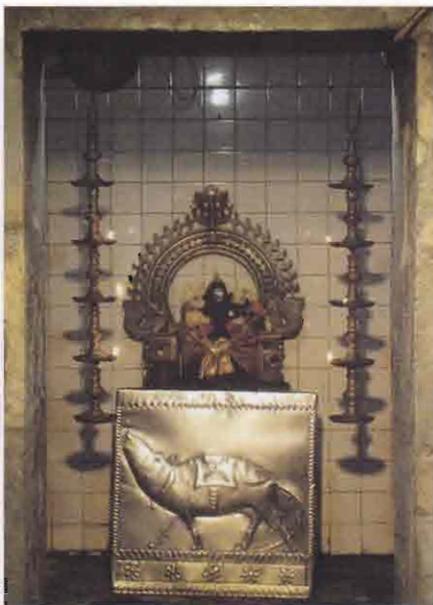
1995ஆம் ஆண்டு கும்பாபிஷேகத்தை பிரம்ம ஸ்ரீ சோ. சந்திரகாந்தக்குருக்கள் நடாத்தினார். இவ்வாலயத்தில் ஆனிமாதம் பூரணை பரியந்தமாக விநாயகப் பெருமானுக்கு பதினொரு நாட்கள் மகோற்சவம் நடைபெறுகின்றன. ஆவணி சதுர்த்தி, பிள்ளையார் பெருங்கதை எனப்படும் விநாயகர் சஷ்டி விரத உற்சவம், திருவெம்பாவை ஆங்கில தமிழ் வருடப்பிறப்பு, நவராத்திரி, போன்ற உற்சவங்கள் என்பன சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. சில வருடங்களுக்கு முன் திருவாதிரை உற்சவத்திற்கு விநாயகப்பெருமான் திருவீதிவலம்

வந்த போது ஆலயவளவில் உள்ள தென்னை மரங்களிலிருந்து யானை முகம் போன்ற துதிக்கை உள்ள தேங்காய்கள் பல விழுந்திருக்க கண்டு அடியார்கள் வியந்தனர். இத்தேங்காய்கள் ஆலயத்தில் பேணப்பட்டு வந்ததை ஆலயப்பூசகர் பிரம்ம ஸ்ரீ முரளிக்குருக்களும் தர்ம கர்த்தா சபை செயலாளர் க. செல்லையா அவர்களும் பயபக்தியுடன் காட்டினர்.

சகல செல்வங்களையும், வித்தியா தனத்தையும், பரவும் அடியாருக்கு உவந்தளிக்கும் பரமானந்த பிள்ளையார் ஆலயம் பழங்கால பெருமைகளை பெற்று சமயப்பணியும் சமுதாயப்பணியும் மேற்கொள்ள விநாயகப் பெருமானின் திருவருளை வேண்டுவோம். 🙏

கல்வளை தீர்த்தக்கேணியும் தீர்த்த மண்டபமும்

அருழீ கலையகத்தின் மேகலா நாட்டிய நாடகம்

நாட்டியமும், அபிநயமும், ஆடையலங்காரங்களும், கற்பனை நயமும், கதைப்பண்பும் நிறைந்த நாட்டிய நாடகங்கள் எப்போதுமே வரவேற்புப் பெறுபவை. அவற்றை மக்கள் மிக்க விரும்புபோடு ரசித்துமகிழ்வர். இந்த வகையில் நாட்டிய நாடகங்கள் சிலவற்றைத் தயாரித்து அரங்கேற்றி புகழ் பெற்றது அருழீ கலையகம்.

இக்கலையரங்கம் தயாரித்தளித்த இராமாயணம், சகுந்தலா போன்ற நாட்டிய நாடகங்கள் நம்நாட்டில் மட்டுமல்லாமல் வெளிநாட்டு அரங்குகளையும் கண்டு சிறப்புப் பெற்றவை. அந்த வரிசையில் அருழீ கலையகம் வழங்கியுள்ள மற்றுமொரு பிரமாண்ட படைப்பு மேகலா ஆகும். ஆம், இது காப்பிய மகள் மணிமேகலையின் கதை.

மணிமேகலையின் கதையானால் அங்கு ஆடல் மங்கை மாதவி இருக்க வேண்டும். கற்புக்கரசி கண்ணகி இருக்க வேண்டும். எனவே இளங்கோவடிகள் எழுதிய சிலப்பதிகார காப்பியம் இருக்க வேண்டும். சிலப்பதிகாரத்தின் தொடர்ச்சியாக படைக்கப்பட்டதே சீத்தலைச் சாத்தனாரின் மணிமேகலை என்னும் காப்பியமாகும்.

அருழீ கலையகம் கடந்த ஒக்டோபர் 30, 31 ஆம் திகதிகளில் சொழும்பு பிடிப் கல்லூரியில் மேடையேற்றிய மேகலா நாட்டிய நாடகம் இவ்விரு காப்பியங்களின் உள்ளடக்கமாகும்.

இந்நாட்டிய நாடகத்தின் முற்பகுதியில் சிலப்பதிகாரக் கதையின் பிரதான கதைக்காட்சிகளை அதாவது காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் வணிகனான கோவலன் மற்றும் நடனமங்கையான மாதவிக்கும் இடையிலான காதல் களிப்புகள், தன் கணவன் அநியாயமாகக் கொலையுண்ட போது, சீற்றங்கொண்ட கற்புடைமங்கையாம் கண்ணகி மதுரை மா நகரையே எரித்து வெஞ்சினம் தீர்த்துக் கொண்டமை, ஆகியவற்றினை இந்நாட்டிய நாடகத்தின் முற்பகுதியில் ஆடல் காட்சிகளாகக் கண்டுகளித்தால், மறுபகுதி மாதவியின் அன்பு மகளாய் பிறந்து இளவரசன் உதயகுமாரனின் உருவில் தேடிவந்த காதலை உதறி அன்ணையின் சொற்கேட்டு அறவழி நாடி நாகதீபம் சென்று அமுத சுரபி என்னும் அற்புத பாத்திரத்தின் மூலம் பசித்தோருக்கு உணவளித்து பிக்குணியாகும் மணிமேகலையின் கதை விரிந்து ஆடலும் அபிநயமுமாய் ரசிகர்களுக்கு இன்பம் அளிக்கிறது.

ஆடல் நாயகி மாதவியின் நடன வல்லமையைக் காட்டவும் பரவசப் படுத்தவுமாக பரதநாட்டியத்துடன் கதக்களி, கதக், ஓடிளி, மோகினி, குச்சப்புடி, கலாரி, கிராமியக்கூத்து மற்றும் சமகால நடனங்கள் கண்டிய நடன வகைகளின் கோலங்களும் சேர்க்கப்பட்டு வடிவமைக்கப்பட்டமை நல்லதொரு கற்பனையாகும். அதே போன்று இசையமைப்பிலும் கர்நாடக சங்கீதத்துடன் இந்துஸ்தானி கிராமிய இசை மற்றும் சமகால இசை வடிவாக்கமும் சேர்க்கப்பட்டு பாடப்பட்டமை மிகப்பொருத்தமானது. ஆடல் வகைகளும் இசைக்கோலங்களும்

ஒன்று கலந்து சிறப்பாக பரிமளித்த இந்நாட்டிய நாடகத்தின் தயாரிப்பும், நெறியாள்கையும் கலாநிதி டாக்டர் அருந்ததி ஸ்ரீரங்கநாதன் அவர்களுடையதாகும். இவரே இந்த ஒன்றரை மணித்தியால நாட்டிய நாடகத்தின் பாடல்களுக்கு இசையமைத்ததுடன் பல பாடல்களை இனிமையாக பாடி நட்புவாங்கம் செய்தவருமாவார். சாரங்கள் ஸ்ரீங்கநாதன் கதக் பாடலுக்கு இசையமைத்து பாடல்களையும் சிறப்பாக பாடினார்.

மற்றும் பி. உமாசங்கர் (சென்னை) திருமதி. தாரணி ராஜகுமார், சாணித்யா ரமணன் ஆகியோரும் இனிமையாகப் பாடியுள்ளனர். சென்னை ரி. விஸ்வநாதன் மிருதங்கம் வாசிக்க ரி. திபாகரன் வயலின் வாசித்தார். வாஃசன் சிவநாதன் புல்லாங்குழல் இசைக்க ரட்ணம் ரட்ணதுரை தபேலா, தாள வயங்கள் மற்றும் சொற்கட்டு ஆகியவற்றினை சிறப்பாகச் செய்தார். வி.செந்தூரன் கீ போட் வாசிக்க ஜிதேந்திரா ரவி பந்து பேரிகையை முழங்கினார்

முதலில் கோவலனாகவும் பின்னர் இளவரசன் உதயகுமாரனாகவும் தோன்றி சிறப்பாக ஆடியும் அபியித்தும் ரசி கர்களைத் தம் பக்கம் இழுத்துக் கொண்டவர் தவராஜா மோகனப்பிரியன். நடன அமைப்பையும் இவர் நன்கு கவனித்துக் கொண்டார். இவருடன் ஜொசித்தா ஹெரல்ட் பீட்டர், லக்ஷ்மி ஸ்ரீகரன், கீத். டி. சில்வா ஆகியோரும் பல்வேறு நடன அமைப்புகளையும் சிறப்பாக அமைத்திருந்தார்கள்.

-லக்ஷ்மி

சிந்துவெளித் தமிழ் எழுத்துகள்

பேராசிரியர் இரா. மதிவாணன்

உலகத் தொன்மிகு நாகரிகங்களில் முன்முது நாகரிகமாக விளங்குவது சிந்துவெளி நாகரிகம். சுமேரிய, எகிப்து, பாபிலோனியம் போன்ற தொன்மிகு நாகரிக நாடுகளைவிட சிந்துவெளி நாகரிகம் இடப்பரப்பில் பெரியது. அண்மைக் காலக் கண்டுபிடிப்புகளின் வாயிலாக, சிந்துவெளி எழுத்து இந்தியா முழுவதும் பரவியதாகவும் ஈழத்திலும் நிலைகொண்டதாகவும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

கடந்த ஒரு நூற்றாண்டு காலமாக சான் மார்சல் போன்ற அறிஞர்களின் முயற்சியால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அகழாய்வுப் பொருள்கள் இந்த நாகரிகம் திராவிடருக்கே உரிய நாகரிகம் என்னும் உண்மையைப் புலப்படுத்தியது. சிந்துவெளிப் பகுதியில் நாகரிக இடங்களாகச் சுட்டப்பட்டவற்றுள் 75% இடங்கள் இந்தியாவில் உள்ளன. எஞ்சியவை பாகித்தானில் உள்ளன. இவற்றில் 22 இடங்களில் மட்டுந்தாம் அகழாய்வு செய்துள்ளனர். இவற்றில் கிடைத்த பாளை ஓடுகளிலும், முத்திரைகளிலும் பொறிக்கப்பட்ட எழுத்துருவங்களே சிந்துவெளி எழுத்து எனப் பெயர் பெற்றுள்ளன. சற்றொப்ப 5000 எழுத்துச் சான்றுகள் பின்லாந்து நாட்டுப் பேராசிரியரான அசுகோ பர்போலா அவர்களால் Corpus of Indus Seals and Inscriptions என்னும் தலைப்பில் இரண்டு தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

இவற்றை, எழுத்துகளே அல்ல என்றும் வெறும் அடையாளக் குறியீடுகள் என்றும் 2004 ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்க நாட்டு ஆய்வாளர் மூவர் குறிப்பிட்டுக் கட்டுரை எழுதியுள்ளனர். அக்கருத்துகள் முற்றிலும் தவறானவை எனவும் அவை மக்களால் பேசப்பட்ட மொழியின் எழுத்து வடிவங்களே எனவும் பேராசிரியர் அசுகோ பர்போலா, அறிஞர் ஐ. மகாதேவன் ஆகியோர் பல்வேறு கட்டுரைகளை எழுதி நிலை நிறுத்தினார்கள். சோவியத்து நாட்டு அறிஞர் நரசோ அவர்கள் கணிப்பொறி வாயிலாகச் சிந்துவெளி முத்திரையிலுள்ள எழுத்துகளை அடைவுபடுத்தி அதன் கட்டமைப்பு முற்றிலும் திராவிட மொழிக்குரியது என நிலைநிறுத்தினார். ஆனால், இதுவரை உலக அறிஞர்கள் எவரும் ஒரு நூற்றாண்டு கழிந்த பிறகும் சிந்துவெளி எழுத்துகளைப் படித்துக் காட்டவில்லை. படிக்கப்படாத காரணங்கள் பின்வருமாறு:

சிந்துவெளி எழுத்து படிக்கப்படாத காரணங்கள்

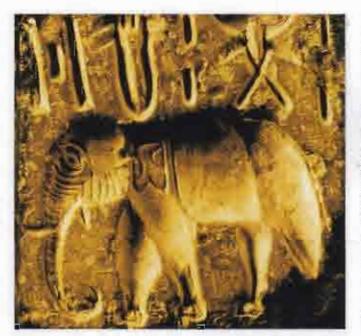
1) உலகத் தொன்மிகு நாகரிக எழுத்துகள் பட எழுத்து, கருத்தெழுத்து, தனியெழுத்து என மூவகைப்படும். சிந்துவெளி எழுத்துகள் 417 குறியீடுகளைக் கொண்ட அசையெழுத்துகள் என்று வகைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். பட எழுத்தாக இருந்தால் ஆயிரக்கணக்கான குறியீடுகள் இருக்க வேண்டும். தனியெழுத்தாக இருந்தால் 50-க்குட்பட்டவையாக இருக்க வேண்டும். கருத்தெழுத்து பட எழுத்தில் அடங்குவதால் அதனைத் தனியாக வகைப்படுத்த முடியாது. சிந்துவெளி எழுத்து பட எழுத்திலிருந்து கருத்தெழுத்துக்குச் செல்லாமல் அசையெழுத்து வடிவில் நின்றுவிட்டது என்பதை உலக அறிஞர்கள் பலர் ஊன்றிக் கவனிக்கவில்லை. பட எழுத்தாகப் படித்துத் திணறுகின்றனர். ஐ.மகாதேவன் பட எழுத்தாகப் படித்துப் பொறையர் - மூட்டை சுமப்பவர் என்கிறார். தமிழரசர்கள் மூட்டை தூக்கிச் சுமப்பவர்கள் என்பது ஏற்கத்தக்கதன்று. ஆசுகோ பர்போலா மீன்படமும் ஆறுகோடுகளும் பார்த்து அறுமீன் - கார்த்திகை - முருகன் என்கிறார். வணிகர் முத்திரையில் கடவுள் பெயர் பொறிக்க மாட்டார்கள்.

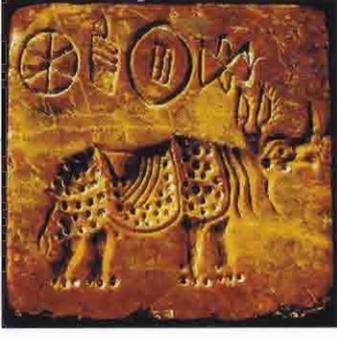
மூன்று சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்த பாண்டியர் காலத்தில் இசைத் தமிழுக்கு மாத்திரை அளவில் எழுத்துக் குறியீடு அமைக்க வேண்டியிருந்ததால் இசைத் தமிழின் தேவைக்கேற்ப மாத்திரை அளவுகள் காட்டி அசையெழுத்துக் குறியீடுகளை உண்டாக்கினார்கள். அவற்றில் தளையெழுத்துக் குறியீடுகள் அடங்கியுள்ளன. கண்ணன் என்னும் சொல்லில் 'ண்' என்பதற்கு ஒரு குறியீடு 'அன்' என்ற ஆண்பால் ஈற்றுக்கு ஒரு குறியீடும் அமைத்துக் கொண்டனர். இந்த நுட்பத்தைக் கண்டறிந்த நான் இந்த நுட்பத்தில் உதவி கொண்டு சிந்துவெளி முத்திரைகள் அனைத்தையும் தமிழாகப் படித்துக் காட்டியுள்ளேன். 1994இல் புதுதில்லியில் நடைபெற்ற உலகத் தொல்பொருள் ஆய்வு மாநாட்டிலும், 'சிந்துவெளி எழுத்துப் படிப்பது எப்படி' என ஆய்வுக் கட்டுரை படித்துள்ளேன். சிந்துவெளி எழுத்து படிக்க முடியாத எழுத்து என்னும் காலம் மலையேறிவிட்டது. சிந்துவெளி எழுத்து தமிழரின் சொந்த மொழி எழுத்து என்பது உறுதியாகிவிட்டது.

2) சிந்துவெளி எழுத்தை அரேபிய மொழியைப் போல் வலமிருந்து இடமாகப் படிக்க வேண்டுமென்று உலக அறிஞர்கள் முடிவு எடுத்திருப்பது முற்றிலும் தவறானது. இந்தத் தவறான முடிவால் எவராலும் சிந்துவெளி எழுத்தைப் படிக்க முடியவில்லை. எகுப்து, சுமேரியம், இலத்தீனம், கிரேக்கம், சீனம், சமஸ்கிருதம் உள்ளிட்ட மொழிகளனைத்தும் இடமிருந்து வலமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. கி.மு. 1600 அளவில் வடஇந்தியப் பகுதியில் இடக்கைப் பழக்கம் உடைய வணிகர்களால் வலமிருந்து எழுதும் எழுத்து முறை உலகில் இருந்ததே இல்லை. எனவே வலமிருந்து இடமாக எழுதும் முறை சிந்துவெளியில் இருந்திருக்கவே முடியாது. சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் முக்கால் பகுதி இந்தியாவில் உள்ளது. இந்திய மொழிகள் அனைத்தும் இடமிருந்து வலமாக எழுதப்படுகின்றன. வலமிருந்து இடமாக எழுதிப் பழகிய மக்கள் திடீரென இடமிருந்து வலமாக எழுதும் முறையாகத் தங்கள் எழுத்து முறையை, மாற்றிக் கொண்டிருக்க முடியாது. தம் எழுத்து முறையைத் திசை மாற்றிக் கொண்ட மக்கள் உலகில் எந்த நாட்டிலும் இல்லை.

உலக மொழிகளில் எழுத்துகளே எண்ணுக்குரிய குறியீடுகளாக அமைகின்றன. சிந்துவெளி முத்திரைகளிலும் எழுத்துகளே தேவைப்படும் இடங்களில் எண் குறியீடுகளாக அமைந்துள்ளன. சிந்துவெளி எழுத்திலிருந்து பிராமி எழுத்துத் தோன்றியதையும் சிந்துவெளி எண்களுக்குரிய குறியீடுகள் தமிழ்நாட்டில் பிராமிக் கல்வெட்டில் இடம் பெற்றிருப்பதையும் அவை இடமிருந்து வலமாக எழுதப்பட்டிருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். அரேபியர்கள் இந்தியாவில் இடமிருந்து வலமாக எழுதப்படும் எண் குறியீடுகளைக் கடனாகப் பெற்றனர். ஆனால், இன்றளவும் வலமிருந்து இடமாக எழுதும் அரபி போன்ற மொழிகளில் எண் குறியீடு மட்டும் இடமிருந்து வலமாக எழுதப்படுவது ஏன் என்பதை அறிஞர்கள் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். 625 என்று நாம் இடமிருந்து எழுதுவதை அவர்கள் 526 என வலமிருந்து இடமாக மாற்றி எழுத வேண்டுமல்லவா? நம்மைப் போன்றே இடமிருந்து வலமாக 625 என்று எழுதுவது ஏன்? இது ஒன்றே சிந்துவெளிக் காலத்திலிருந்து இந்திய மொழிகளில் இடையீட்டின்றித் தொடர்ந்து வந்த சிந்துவெளி எண் குறியீடுகள் இடமிருந்து வலமாகவே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றது. எண்கள் இடமிருந்து வலமாக எழுதப்பட்டால் மொழிக் குறியீடான எழுத்தும் இடமிருந்து வலமாக எழுதப்பட்டது என்பது ஐயத்திற்கு இடமின்றி உறுதிப்படுகின்றது. எனவே, சிந்துவெளி எழுத்து வலமிருந்து இடமாக எழுதப்பட்டது என்பது முற்றிலும் தவறாகும்.

3) சிந்துவெளி முத்திரைகளில் முதல் வரியை எழுதிய பின் எஞ்சிய எழுத்துகள் மேல் வரியின் கீழ் வலப்பக்க ஓரத்தில் குறிக்கப்பட்டிருப்பதாலும்

பெரிய எழுத்தில் தொடங்கி வலப் பக்கத்தில் சிறிய எழுத்தில் முடிவதாலும், வலப்பக்கத்திலிருந்தே எழுதியிருக்கின்றனர் என்னும் கருத்து தவறானது. கருவிகளிலும் முத்திரைகளிலும் எழுத்துகளைப் பதித்தவர்கள் பெரும்பாலும் படிப்பறிவு இல்லாத தொழிலாளர்கள். ஆகவே, அவர்கள் எஞ்சிய எழுத்துகளைத் தாங்கள் விரும்பிய இடத்தில் பொறிப்பது வழக்கம். ஆதலால் எழுத்துகளைப் பொறிப்பதில் உள்ள தவறே இத்தகைய ஐயப்பாட்டிற்கு அடிப்படையாக உள்ளது.

4) பி.பி. லால் என்னும் அறிஞர் பாளையோட்டு எழுத்துகளை ஆராய்ந்து ஓட்டின் மேல் கோடு விழும் திசையை உள்ளித்துப் பார்த்து இந்த எழுத்துகள் வலமிருந்து இடமாக எழுதப்பட்டவை என்னும் கருத்தை வெளியிட்டார். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்ட அறிஞர்கள் சிந்துவெளி எழுத்து வலமிருந்து இடமாக எழுதப்பட்டது என்ற கருத்தை உடும்புப் பிடியாகப் பிடித்துக் கொண்டனர். எனவே, இந்தக் காரணமும் ஏற்கத்தக்கதன்று.

நான் படித்த முறை: சோவியத்து அறிஞர் நாரசோவின் வழிகாட்டுதலைப் பின்பற்றித் தமிழில் மொழி முதல், மொழியிடை, மொழியிறுதியில் வரும் எழுத்துக்கட்டமைப்புகளைச் சிந்துவெளி முத்திரையெழுத்துகளில் பொருத்திப் பார்த்தேன். எனக்குப் பெருவெற்றி கிடைத்ததால் அசுகோ பர்போலா வெளியிட்ட 5000 முத்திரைகள், தமிழ்நாட்டில் பாறை ஓவியம், பாறை ஓடுகளில் கிடைத்த 500 சிந்துவெளி எழுத்துகள் ஆக 5500 எழுத்துச் சான்றுகளை முற்றிலும் தமிழாகப் படித்துக் காட்டி என் நூல்களில் புலப்படுத்தியிருக்கிறேன்.

என் ஆய்வின் வண்ணம் பாண்டிய மன்னன் காய்சினவழுதியால் அமைக்கப்பட்ட முதல் தமிழ்க் கழகத்தில் ஓவிய எழுத்தான பட எழுத்தும், வெண்தேர்ச்செழியன் அமைத்த (கி.மு. 6000) இரண்டாம் தமிழ்க் கழகத்தில் சிந்துவெளி எழுத்து என்னும் அசையெழுத்தும், பாண்டியன் முடத்திருமாறன் அமைத்த (கி.மு. 1850) தமிழி (தென் பிராமி) எழுத்தும் வழக்கிலிருந்தன என நிலைநாட்டியுள்ளேன். எனவே சிந்துவெளி எழுத்து என்று சொல்லாமல் இடைக்கழகத் தமிழ் எழுத்து எனவும் பிராமி என்று சொல்லாமல் மூன்றாம் கடைக்கழகத் தமிழி எழுத்து எனவும் குறிப்பிடுவதே பொருந்தும்.

காலவகையாலும் இடவகையாலும் கொண்டு வரப்படும் எழுத்துப் பிரிவுகள்:

உலக மொழிகளில் எழுத்தின் வடிவம் காலந்தோறும் திரிபடைகின்றன. ஒரே நாட்டில் பல்வேறு இடங்களில் வெவ்வேறு கையெழுத்துப் பாங்குகள் அமைவது இயல்பு. சீன மொழிப் பட எழுத்துகளில் காலந்தோறும் ஒரே ஒலிப்புக்குரிய வெவ்வேறு வடிவங்கள் மாறி மாறி வந்திருப்பதை அறிஞர்கள் கட்டிக் காட்டியுள்ளனர். சமேரிய அரபு எழுத்துகளிலும் எகிப்திய மொழியின் பட எழுத்துகளிலும் கால வகையாலும் இடவகையாலும் திரிபுற்ற வரிவடிவங்களைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். சிந்துவெளி எழுத்தின் காலம் கி.மு. 3000 முதல் கி.மு 1800 எனக் கூறினாலும் குறிப்பாக எழுத்துக்குரிய வரிவடிவம் காலந்தோறும் அல்லது இடந்தோறும் எப்படியெல்லாம் திரிபடைந்துள்ளது என்பதைச் சிந்துவெளி எழுத்து ஆராய்ச்சியாளர்கள் எவரும் வகைப்படுத்திக் காட்டவில்லை. நான் அம்முயற்சியில் ஈடுபட்டுச் சிந்துவெளி எழுத்து காலந்தோறும் பெற்ற வரிவடிவத்தினைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டியுள்ளேன்.

மருங்கூர் முதாமக்கள் தாழியில் 'அம்முவன்': விழுப்புரம் மாவட்டத்து மருங்கூரில் கிடைத்த முதாமக்கள் தாழியில் முதலிரு எழுத்துகள் 'அம்' (தென் பிராமி) தமிழியிலும் அடுத்த மூன்று எழுத்துகள் 'முவன்' சிந்துவெளி எழுத்திலும் அமைந்துள்ளன. இதனை அம்முவன் எனப் படித்தல் வேண்டும்.

கிறல் (Graffiti) குறியீடுகள்: கிறல் எழுத்துகள் சிந்துவெளி எழுத்துகளே. சிந்துவெளி அகழ்வாராய்ச்சிகளிலும் தமிழ்நாடு, ஈழம் உள்ளிட்ட தென்னிந்தியப்

பகுதிகளிலும் ஏராளமான கிராபிட்டி எனப்படும் கீறல் குறியீடுகள் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன. இவற்றை வெறும் அடையாளக் குறியீடுகள் என ஒதுக்கிவிட்டனர். தமிழ்நாட்டில் கொடுமணல் உள்ளிட்ட அகழ்விடங்களில் காணப்பட்ட கீறல் வெளியீடுகள் சொல் வடிவிலே இருப்பதைப் பேராசிரியர் குருமூர்த்தியும் கட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். இவற்றில் சிந்துவெளி எழுத்துகளே உள்ளன என பி.பி லால் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தமிழ்நாட்டில் கிடைத்த 300 கீறல் குறியீடுகளையும் சிந்துவெளி முத்திரைகளிலுள்ள கீறல் குறியீடுகளையும் சிந்துவெளி எழுத்தாகவே படித்துக் காட்டியிருக்கிறேன். கீறல் குறியீடு என்பது தனி மாந்தரின் கையெழுத்து வேறுபாடாகவே (Varied Individual Handwriting Form) உள்ளது என காட்டியிருக்கிறேன்.

கலப்பு எழுத்துகள்: சிந்துவெளி எழுத்திலிருந்து தென் பிராமி என்னும் தமிழ் எழுத்து உருவாக்கப்பட்ட பிறகு பழைய எழுத்து முறையை உடனே மாற்றிக் கொள்ள முடியாதவர்கள் இருவகை எழுத்துகளையும் கலந்து எழுதிய கலப்பு எழுத்து முறை எழுத்துச் சான்றுகள் தமிழ்நாட்டில் கிடைத்துள்ளன. சில எடுத்துக்காட்டுகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

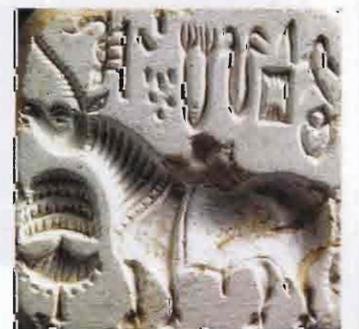
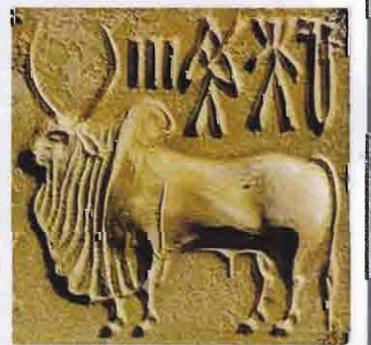
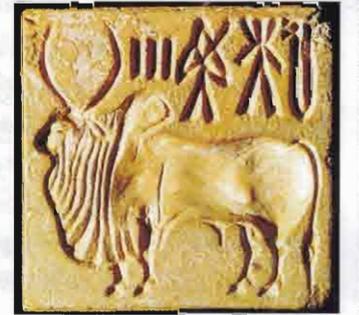
சிந்துவெளி எழுத்திலிருந்தே தமிழ் (பிராமி) தோன்றியதற்கான காரணங்கள்:

சிந்துவெளி எழுத்தில் இன்றைய தமிழைப் போலவே 12 உயிர்களும் 18 மெய்களுமாகிய 30 எழுத்துகள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஏனையவை கோடுகளாகவும் காலந்தோறும் மருவிய திரிபு எழுத்துகளாகவும் உள்ளன. சிந்துவெளி அசையெழுத்து முறையை மாற்றித் தனி எழுத்து முறையாகத் தமிழ்ப் புலவர்கள் கி.மு. 1850 வாக்கில் அமைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பின்பற்றி ஐந்திரனார் எழுதிய ஐந்திரம் எனும் தமிழ் இலக்கணம் சிந்துவெளி எழுத்திலிருந்து பிறந்து தமிழ் (பிராமி) எழுத்து அமைப்புகளுக்கு இலக்கணம் சொல்கிறது. இதனை வடஇந்தியப் பாலி, பிராகிருதம், திபெத்து, தமிழ் ஆகிய நான்கு மொழிகளும் பின்பற்றியுள்ளன. பிராகிருத மொழியின் காதந்திர இலக்கணமும் பாலிமொழியின் கச்சாயண இலக்கணமும் திபெத்திய மொழியின் சன்-சு-பா இலக்கணமும் தமிழில் தொல்காப்பியமும் ஐந்திரம் எனும் தமிழ் இலக்கணத்தைப் பின்பற்றியதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். வடஇந்திய மொழிகளில் சிந்துவெளி மொழியினுடைய இலக்கணக் கட்டமைப்பும் ஐந்திர இலக்கணத்தின் வாயிலாக இன்றளவும் கட்டிக்காக்கப்பட்டு வருகிறது. சிந்துவெளி மொழியிலுள்ள தமிழ் இலக்கணக் கட்டமைப்பும் கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டு வரை இந்தியாவின் எழுத்து முறையாக இருந்த தமிழ் இலக்கணக் கட்டமைப்பு எழுத்தமைப்புகளும் ஒன்றாக உள்ளன என்பதற்கான எடுத்துக்காட்டுகள் என் நூல்களில் தரப்பட்டுள்ளன. இதிலிருந்து தமிழ் எனப்படும் தமிழ் பிராமி எழுத்தே வட இந்திய அசோகனின் பிராமி போன்றவற்றுக்கு மூலமாக அமைந்தது என்பது உறுதிப்படுகின்றது.

தமிழ் எழுத்துகளின் தொன்மை வரலாறு

சுவசதிக் எனப்படும் ஓங்காரக் குறியீடு சிந்துவெளிக் காலத்திலிருந்து இன்றுவரை தொடர்ந்து நீடிக்கிறது. இதனைத் தமிழ் எழுத்துகளாகப் பிரித்து ஓம் என்று படித்துக் காட்டியிருக்கிறேன். இந்தக் குறியீடு கி.மு. 6000 சாந்த மெகர்கார் அகழ்வாராய்ச்சியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, தமிழ் எழுத்தின் தொடர்ச்சி இன்றுவரை 8000 ஆண்டுக் காலமாகத் தொடர்ந்து வந்திருக்கிறது. இதனை மேலும் உறுதிப்படுத்த தமிழ் எழுத்துகளின் வரலாறு தனி நூலாக எழுதப்பட வேண்டும்.

சிந்துவெளி எழுத்து தமிழ் எழுத்தே என்பதையும், சிந்துவெளி எழுத்திலிருந்தே தமிழ் (தென் பிராமி) எழுத்து ஐந்திரனார் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டது என்பதையும் தென் பிராமி எனும் தமிழ் எழுத்திலிருந்தே பாலி மொழிக்கான அசோகனின் பிராமி தோன்றியது என்பதையும் நான் எழுதியுள்ள ஆய்வு நூல்களில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளேன்.

கடுகு என்ற கடுக்காய்

- டாக்டர். திருமதி. விவியன் சத்தியசீலன்,
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், சித்த மருத்துவபீடம்,
யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்.

“கடுகலித்து எழுந்த கண் அகழ் சிலம்பீல்” - மலைபடு : 14 என்ற இந்த மலைபடு கடைத்தின் அடிக்கு,” கடுமரம் மிக்கு வளர்ந்த இடமகன்ற பக்க மலையில்” என்று நச்சினார்க்கினியர் உரை கூறுகின்றார். இது கடுக்காய் விளையும் மரமாக இருக்கலாம் என்று கருத இடமுண்டு.

தனியாய் உபயோகிக்கப்படும் சரக்குகளில் கடுக்காயுமொன்று.

பதினான்குவகை இரத்தினங்களில் கடுக்காயும் ஒருவகையென எண்ணப்படுகிறது. தேவ வைத்தியராகிய தன்வத்திரி பகலான் கடுக்காயை எப்போதும் தம்மிடம் வைத்திருந்ததாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வடமொழியின் கடுக்காய்க்கு அரிதகி (அரி= போக்கு + தகி= எரி) யெனப் பெயருண்டாவதற்குக் காரணம் அது எல்லா நோய்களையும் நீக்குகிறது என்பதனலாகும்.

சிந்தாமணியில்,

கடுக்காயுந் தாயுந் கருதிலொன்றென்றாலுந்
கடுக்காயந் தாய்க்கதிகந் காணீ - கடுக்காய்ந்
நோய் ஒட்டி யுடற்றேற்று முற்றவன்னை யோச
வைகளுட்டியுடற் றேற்று முவந்து

கடுக்காயும் தாயும் ஒன்றென ஒருவாறு நினைத்தாலும் அந்தக் கடுக்காயே அத்தாயைப் பார்க்கிலும் சிறப்புள்ளது. ஏனெனில் கடுக்காயாது செரிதலுக்கு மூலமாகிய இரைப்பை,

குடல் முதலியவற்றிலுள்ள நோய்களை நீக்கி, உணவு வகைகளை முறைப்படி செரிக்கச் செய்து நல்ல இரத்தமுண்டாக்கி உடல்வளர்ச்சி, உடல்நலம் முதலியவற்றுக்கு ஏதுவாகும். பெற்றதாயோ, அன்புடனும் ஆசையுடனும் அறுசுவை உணவுகளையும் ஊட்டி உடலை வளர்க்க முயற்சி செய்யினும் அவற்றாலுண்டாகும் நோய் அவ்வுடல் வளர்ச்சி முதலியவைகட்கு தடையாகுமாகையால் அம்முயற்சி வீணேயாம். அதனால் அத்தாயைப் பார்க்கிலும் கடுக்காயே மேலானதெனச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

Terminalia chebula எனும் மரத்திலிருந்து பெறப்படும் உலர்கனியே கடுக்காய் எனப்படும். கடல் மட்டத்திலிருந்து 3000 அடி உயரம் வரையில் மலையிலும் காடுகளிலும் வறண்ட நிலங்களிலும் வளரும் இயல்புடையது. இதனுடைய உலர்கனி முட்டைவடிவானது. புறத்தில் ஐந்து விளிம்புகளை உடையது. 1.5x1 அங். உயர அகலமானது.

ஆயுள்மறை நூல்களில் பல இன கடுக்காய்கள் பற்றி கூறப்பட்டிருப்பினும் இவை ஒரே மரத்திலிருந்து பெறப்படுபவை. ஆனால் வெவ்வேறு பிரதேசங்களில் வளரும் மரங்களிலிருந்து பெறப்படுபவையாகும்.

1. சுரைக்காய் போன்று நீண்டும் பருத்தும் இருப்பதற்கு 'விஜயா' என்று பெயர். இது இந்திய நாட்டில் அதிகமாக விளைகின்றது.

2. உருண்டை வடிவத்துடன் அதன் மீது நான்கு மேடுபோன்ற குறிகளை உடையதற்கு 'ரோகிணி' அல்லது 'அரோகணி' என்று பெயர். இது குஜராத்திலும், இமயகிரியிலும் அதிகமாக விளைகிறது.

3. பருத்துத் தடித்துத் தசை மிகுந்திருப்பதற்கு 'அமிர்த' அல்லது 'அமித்தம்' என்று பெயர். இது காசியில் கூடுதலாக விளைகிறது.

4. சுற்றிலும் ஐந்துகோடு போன்ற குறியுள்ளதற்கு 'அபயா' அல்லது 'அபயன்' என்று பெயர். இது பொதிகை மலையில் அதிகமாக விளையும்.

5. தங்கச் சாயலைப் போன்ற மஞ்சள் வண்ண முள்ளதற்கு 'ஜாந்தி' அல்லது 'ஜீவந்தி' என்று பெயர். இது மகாராட்டிர பிரதேசத்திலுள்ள பல வனங்களில் அதிகமாக விளைகிறது.

6. தன்னைச் சுற்றிலும் மூன்றுவரியும் ஐந்து வண்ணமுடையதற்கு 'சீதகி' அல்லது 'திரிவிருத்தி' என்று பெயர். இது பொதிகை மலையில் அதிகம் விளைகிறது.

எனினும் எமது நாட்டில் உலர் வலயப் பிரதேசங்களில் இதன் பரம்பல் அதிகமாக காணப்படுகின்றது. அதிலும் வடமாகாணத்திலுள்ள காடுகளிலும் மற்றும் உலர் பிரதேசங்களிலும் வளரும் கடுக்காய் மரங்களில் விளைச்சல் அதிகம். இது ஐந்து வரிகளைக் கொண்ட கடுக்காயாகும். இதுவும் மருத்துவப் பண்புகள் நிறைந்ததே. கடுக்காயில் இனிப்பு, புளிப்பு, கசப்பு, துவர்ப்பு, கார்ப்பு ஆகிய ஐந்து வகை சுவைகளும்

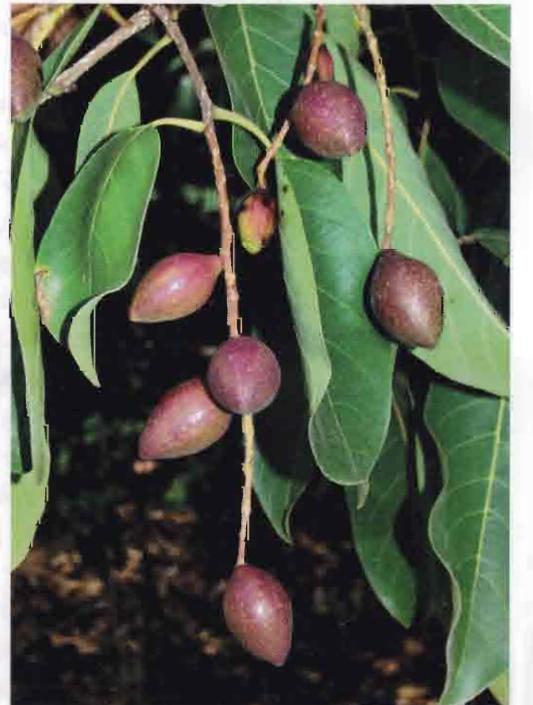
காணப்பட்டாலும் உவர்ப்பு வகைச் சுவை மாத்திரம் இல்லை. இதன் அற்புதம் உவர்ப்பான கண்ணோய், தாதுப்பெருக்கத்திற்கும் இரத்தப்பெருக்கத்திற்கும் விரோதம் செய்யத்தக்கது. கடுக்காயோ கண்ணோய்க்குச் சஞ்சீவிக்கு ஒப்பானது. ஆகையால் ஒன்றுக்கொன்று விரோத குணமுள்ளவைகள் முற்றும் இருக்கக் கூடாதென்ற காரணத்திற்காகவும் உவர்ப்புச் சுவை தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம்.

பொதுவாக எல்லாநோய்களுக்கும் சித்த, ஆயுர்வேத மருந்துகளில் கடுக்காய் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. கடுக்காய் ஒரு காயகற்ப மூலிகையாகும். கடுக்காய் மரத்தின் பிஞ்சு, புற்று, உலர்களி இவையாவும் மருத்துவகுணம் மிக்கவை.

காலநிலை மாற்றத்தை கருத்திற்கொண்டு கடுக்காயை பாகப்படுத்தி உண்டுவர பருவகால மாற்றங்களால் உடலில் ஏற்படும் பற்பல நோய்களிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ளமுடியும். உதாரணமாக புரட்டாதி மாத நடுப்பகுதியிலிருந்து கார்த்திகை மாத நடுப்பகுதி வரை கடுக்காய்த்தூள் 1 - 2 கிராமை கற்கண்டுத்தூள் 2 கிராமுடன் உட்கொண்டு வந்தால் பித்த சத்து சாந்தியாகும்.

கார்த்திகை மாத மையப்பகுதியிலிருந்து தை மாத நடுப்பகுதி வரை கடுக்காய்த்தூள் ஒரு கிராமை சுக்குத்தூள் ஒரு கிராமுடன் கலந்து உட்கொண்டு வந்தால் பித்த சமநிலை பேணப்படும்.

தை மாத நடுப்பகுதியிலிருந்து பங்குனி மாத நடுப்பகுதி வரை கடுக்காய்த்தூள் 1-2 கிராமை அரிசித்திப்பிலித்தூள் இரண்டு கிராமுடன்

உட்கொண்டால் கபம் அதிகரிக்காமல் தடுக்கப்படும்.

மே மாத மத்தியிலிருந்து ஆடி மாத மையப்பகுதி வரையில் வெல்லத்துடன் சாப்பிட்டால் அதிகரித்த வாதால் தன்னிலைப்படும்.

ஆடி மாத மையப்பகுதியிலிருந்து புரட்டாதி மத்தி வரையில் உப்புடன் சாப்பிட்டால் பித்தம் அதிகரிப்பதை தடுக்கும்.

குறைந்தது 14 நாட்கள் மேற்படி முறையில் சாப்பிட வேண்டும். இப்படிச்செய்வதால் உடல்நலம் நிலைத்திருக்கும். வேறுநோய்கள் உண்டாகாது. கழிவுத்தொகுதி முதலிய உறுப்புக்களின் தொழில் முறைப்பட்டுவரும்.

★ விதை நீக்கி எடுத்து இடித்த கடுக்காய்த்தூள் 700கிராம், பசு நெய் 2800 கிராம், இரண்டையும் கலந்து பீங்கான் சாடியில் போட்டு வெயிலில் வைத்து வரவேண்டும். மண், தூசு முதலியன விழாதபடி சாடியின் வாய்க்கு மெல்லிய துணியால் மூடிக்கட்டி வைக்கவேண்டும். இவ்விதம் 40 நாட்கள் சென்றபின் துணியில் வடிகட்டி திப்பி நீக்கியபின் உபயோகிக்கலாம். வடிகட்டாமல் அவ்விதமே வைத்துக்கொண்டு மேலுக்கு மேலாக நெய்யை விட்டும் பயன்படுத்தலாம். 4-8 கிராம் அளவு காலையில் ஒரு வேளை நோய், உடல் வன்மைக்கு ஏற்றபடி உட்கொள்ளலாம். இதனால் மலக்கட்டு, குடற்புழுக்கள், குண்மம் (வயிற்றுப்புண்) தோல் நோய்கள் ஆகியன நீங்கும்.

★ கடுக்காயை சிறுசிறு துண்டுகளாக்கி ஒரு பங்கிற்கு 4 பங்கு நீர்விட்டு கொதிக்கவைத்து,

இறக்கி இதமான சூட்டில் புண்களைக் கழுவினால் அவை விரைவில் ஆறும்.

★ கடுக்காயை பொடி செய்து தினமும் இரவில் இரண்டு கிராம் அளவுக்கு சாப்பிட்டு வந்தால் மலச்சிக்கல் குணமாகும்.

★ கடுக்காய், தூதுவளை இரண்டையும் சமஅளவு எடுத்து அரைத்து தினமும் காலை, மாலை இரு வேளையும் இரண்டு கிராம் அளவு சாப்பிட்டு வந்தால் கண்பார்வையில் தெளிவு உண்டாகும்.

★ கடுக்காய், சுக்கு, தாமரைப்பூ, ஏலக்காய் ஒவ்வொன்றையும் 100 கிராம் எடுத்து பொடியெய்து கொள்ளவும். தினமும் இரண்டு கிராம் பொடியை சாப்பிட்டு வந்தால் இதயநோய்கள், இரத்த அழுத்தம் போன்றவை குணமாகும்.

★ கடுக்காய், மருதம்பட்டை, ஆவாரம்பூ ஒவ்வொன்றும் 200 கிராம் எடுத்து அரைத்துக்கொள்ளவும். இதில் ஐந்து கிராம் எடுத்து 200 மில்லி நீரில் போட்டு கொதிக்க வைத்து குடிநீராக்கி குடித்தால் தடைப்பட்ட மாதவிலக்கு சரியாகும். இரத்தப் போக்கும் உடனேநிற்கும்.

கடுக்காய்த்தூளை ஒற்றாக பொடித்து பத்துலக்க பல் இறுகும். முரசிலிருந்து இரத்தம் வடிதல் நிற்கும். இல்லங்கள் தோறும் அஞ்சறைப் பெட்டியில் கடுக்காய் வைத்திருந்தல் அவசியமாகும். உடல் கட்டுக்களுக்கு வன்மை தந்து முதுமை வரவொட்டாமற் செய்யும். அன்றியும் வாழ்நாள் பெருக்கையும் அறிவையும் ஆற்றலையும் தரும். ஆகவே கடுக்காய் காய்கறப் மூலிகையாகக் கருதப்படுகின்றது.

dial 1727
etisalat.lk/devices

NOKIA LUMIA
**SMART
CASH BACK**
OFFER*

லுமியாவுக்கு மாறுங்கள் தற்போது விசேட விலைகளில்

15% விலைக்கழிவு | 0% வட்டியுடன் 12 மாத தவணையில்* |
ரூ.2,700 வரை பெறுமதியான டேட்டா, அழைப்புகள், SMS இலவசம்

NOKIA
LUMIA 925

NOKIA
LUMIA 620

NOKIA
LUMIA 520

NOKIA
LUMIA 625

மாதல்	விலை**	15% விலைக்கழிவு	விலை, விலை	12 மாத தவணை
NOKIA LUMIA 925	ரூ. 77,900	ரூ. 11,685	ரூ. 66,215	ரூ. 5,518
NOKIA LUMIA 625	ரூ. 43,900	ரூ. 6,585	ரூ. 37,315	ரூ. 3,110
NOKIA LUMIA 620	ரூ. 33,990	ரூ. 5,099	ரூ. 28,892	ரூ. 2,408
NOKIA LUMIA 520	ரூ. 27,900	ரூ. 4,185	ரூ. 23,715	ரூ. 1,977

நொக்கியா லுமியா தொலைபேசிகளில் விண்டோஸ் 8 தொழில்நுட்பத்தை இலகுவாக பயன்படுத்துங்கள். இச்சலுகையை தற்போது எடிசலாட் விற்பனை நிலையங்களிலும், நொக்கியா விற்பனை நிலையங்களிலும், சொஃப்ட் லொஜிக் விற்பனை நிலையங்களிலும் மற்றும் நாடளாவிய ரீதியிலுள்ள சொஃப்ட் லொஜிக் முகவர்களிடமும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

2013 டிசம்பர் 31 வரை செல்லுபடியாகும்

நொக்கியா உடனடி அழைப்பு: 0722 291 291

NOKIA

etisalat
உங்களை பிரதிபலிக்கும்

*நிபந்தனைகளுக்கீழ் உட்பட்டது.
**விலையில் அமைதி மரிக்கும் உள்ளகங்கள் உள்ளது.

பட்டினிக்குத் தீனியாகும் சூழல்

வேடர்களின் வித்தைகளும் விந்தைகளும் - 03

வேடர்களின் சமூகம் விந்தையான சில பாரம்பரியங்களைக் கொண்டுள்ளன. அவர்களின் ஈமச்சடங்குகள் சடலத்திற்கு அளிக்கும் இறுதிமரியாதையாகவும் உடலைவிட்டுப் பிரிந்த ஆத்மா அது சென்ற இடத்தில் நிம்மதியாகவும் தீங்குகளின்றியும் இருப்பதற்கான ஆசியையும் வழங்குவதாகவும் சடலத்திலிருந்து நோய்கிருமிகள் பரவுவதைத் தடுப்பதாகவும் இறுதிச்சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் அமைந்துள்ளன.

பண்டைக் காலத்திலிருந்து வேடர்கள் இறந்த சடலத்தை கடம்ப மரக் குற்றியைக் குடைந்து, அதை இரண்டாகப் பிளந்து, அதற்குள் சடலத்தை வைப்பார்கள். மரக்குற்றிக்குள் வைக்கப்படும் சடலம் ஒருவாரத்திற்கும் அதிகமாக பழுதடையாமல் பாதுகாப்பாக இருக்கும்.

சடலத்தின் தலைமாட்டில் வெட்டிய மூன்று தேங்காய்களும் விறகுக் கட்டும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். கால்மாட்டில் வெட்டிய ஒரு தேங்காயும் வெட்டாத தேங்காய் ஒன்றும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். சடலத்துக்கு தெளிக்கும் வாசனைத் திரவியமாக சில குறிப்பிட்ட மரங்களின் இலைகளை ஒன்றாகக் கசக்கிப் பிழிந்து அதன் சாற்றைத் தெளிப்பார்கள். அல்லது எலுமிச்சை இலையின் சாறு பயன்படுத்தப்படும். உறவினர்கள் மற்றும் முதியவர்களின் சடங்காசாரங்களின்பின் சடலம் அவர்கள் வாழும் இடத்திலேயே ஒதுக்குப்புறமாக புதைக்கப்படும். தீபம் ஏற்றுதல், தண்ணீர் வைத்தல் போன்ற எந்த முறைமைகளும் வேடர்களினால் கடைப்பிடிக்கப்படுவதில்லை.

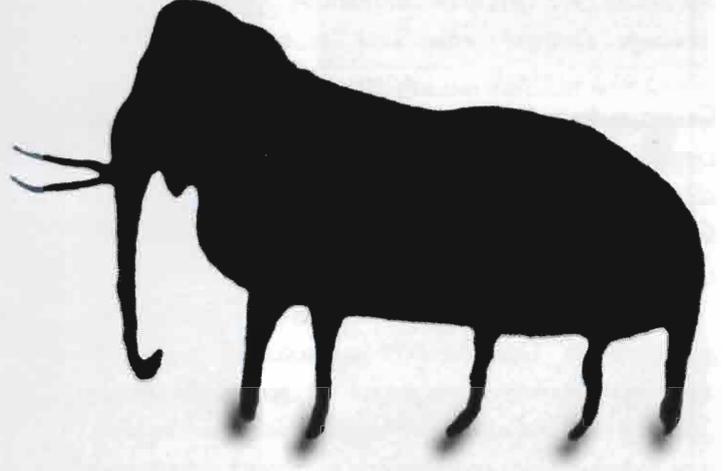
சடலத்தைப் புதைக்கையில் இறந்தவரின் சொத்துக்களாகக் கருதப்படக்கூடிய வில்லும் அம்பும் வெற்றிலைப்பையும் கால்மாட்டுப்

பக்கத்தில் வைத்துப் புதைக்கப்படும். கிடங்கை மண்ணால் மூடிய பின்னர் தலைமாட்டுப் பக்கத்தில் கள்ளி மரம் ஒன்றை நாட்டுவார்கள். அண்மைக்காலம் முதற்கொண்டு கடம்பமரக் குற்றியில் வைக்கும் மரபு கைவிடப்பட்டு விட்டது. இறுதியாக 1999 வேடர்களின் தலைவர் இறந்தபோது இவ்வாறு கடம்ப மரத்தில் வைத்து அடக்கம் செய்யப்பட்டது. தற்போது சடலத்தை பாயினால் சுற்றியோ அல்லது சடலத்தை முதலில் துணிகளாலும் பின்னர் இலைகளாலும் சுற்றி அலங்கரிக்கப்பட்டு நான்கு முதல் ஐந்து அடி ஆழமான குழியில் புதைத்து விடுகின்றார்கள். சடலத்தை நான்கு பேர் இரண்டு தடிகளில் காவிச் செல்வார்கள். இறுதி ஊர்வலத்தில் 10 முதல் 15 பேர் வரையிலேதான் கலந்து கொள்வார்கள். இறுதிச் சடங்கில் கலந்து கொள்பவர்களுக்கு மரவள்ளிக் கிழங்கு அவியல் வழங்கப்படுவது மரபு. ஐந்தாம் நாளில் பிதிர்க்கடன் செலுத்தும்போது இறந்தவரினால் பயன்படுத்தப்பட்ட வெற்றிலைப் பையிலிருந்த வெற்றிலை மற்றும் பாக்கு உறவினரால் பகிர்ந்து சடங்காசார முறைப்படி உண்ணப்படும்.

மரணத்தின் பின்னரும் வாழ்க்கை ஒன்றுள்ளது என நம்பும் வேடுவர் சமூகத்தில் அவர்களின் மரணச்சடங்கு ஆசார முறைகளில் முக்கியமாக ஓய்வின்றி மந்திரங்கள் சொல்வதிலும் சடலத்தைச் சுற்றிச்சுற்றி நடனம் ஆடுவதிலும்தான் கழிப்பார்கள். இது பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் வேறுபடும். தொடர்ச்சியாக மூன்று நாட்கள் வரை இந்தச் சடங்கு நடைபெறும்.

ஆனால் நோய்வாய்ப்பட்டு ஒரு பெண் இறந்துவிட்டால் அந்தப் பெண்ணின் சடலத்தை கழுவாமல், அதற்கு மாற்றுடைகள்

வேடர்களின் காட்டுவாழ்க்கைச் சூழலில் மிருகங்களை வேட்டையாடுவதும் மீன்பிடிப்பதும் தேன் எடுப்பதும் அம்புவில் பயன்பாடும் போன்ற தமது அன்றாட வாழ்வியலை ஓவியப் படைப்புகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

வேடர்களினால் வரையப்பட்ட ஓவியங்கள்

எதுவும் அணியாமல் வேறு வகையான அலங்கார அணிகலன்கள் எதுவும் அணியாமல் மல்லாந்து படுத்த நிலையிலேயே மரக்கிளைகளில் வைத்துச் சுமந்தபடி, உடனடியாகவே மலைக் குகைக்குள்ளே அல்லது பாறைச் சரிவிலோ சடலத்தை தொங்க விட்டுவிடுவார்கள். நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்த பெண்ணுக்கான இந்த முறையிலான இறுதிச்சடங்கு பாரம்பரியம் வேடர்கள் மத்தியில் அருகிவந்து விட்டது. இருந்த போதிலும் காடுகளுக்குள் இருக்கும் வெளி நாகரிக வாசம் சிறிதளவும் படாத வேடர்கள் மத்தியில் இன்றும் காணப்படுகின்றது.

உறுவரிக்கே வன்னியலா லெத்தோ என்பவரே தற்போதைய வேடர்களின் தலைவராக உள்ளார். 1947 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 14 ஆம் திகதி பிறந்த இவரின் மனைவியார் ஹீன் மெனிக்கே. இவர்களுக்கு ஒரு மகனும் ஆறு மகன்களும் உள்ளனர். 1999 ஆம் ஆண்டு 96 வயதில் திசுஹாமினி ஹென்னியலா லெத்தோ இறந்தார். தந்தையின் மரணத்தின் பின் இவர் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார்.

உணவுப் பழக்க வழக்கம்

வேடர்கள் இறைச்சியையே நிறை உணவாக உட்கொள்வார்கள். இறைச்சியை நெருப்பில் வாட்டி ஒரு வகை இலையினால் சுற்றி மரப்பொந்தில் வைத்துப் பாதுகாப்பார்கள். இவ்வாறு இரண்டு தொடக்கம் மூன்று மாதங்கள் வரை பாதுகாக்க முடியுமாம். அத்துடன் இறைச்சியை தேனுக்குள் வைத்தும் நீண்ட காலம் பாதுகாப்பார்கள். உணவுக்குத் தட்டுப்பாடு வரும்போது இவ்வாறு பாதுகாப்பாகச் சேமித்து வைக்கப்படும் உணவு பயன்படுத்தப்படும். வருடத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் அதாவது தை மாதம் முதல் பங்குனி மாதம் வரை கிழங்கு வகைகள் தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன. எனவே இக்காலப்பகுதியில் வேடர்களின் உணவு வகைகள் பெரும்பாலும் கிழங்குகளை கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டவையாகவே இருக்கும். அவர்கள் பொதுவாக எந்தவகையான கிழங்காக இருந்தாலும் பச்சையாகவோ அல்லது நெருப்பில் சுட்டோதான் உண்பார்கள். அத்துடன் மிகுதியானவற்றை

மரணமடைந்த வேடுவத் தலைவர் திசுஹாமினி வாழ்ந்த குடிசை

திசுஹாமினியின் உருவச் சிலை

வேடுவத் தலைவர் திசுஹாமினியின் சமாதியும் அதில் மும்மொழிகளில் காணப்படும் அவரின் வாழ்க்கைக் குறிப்பும்

வேடுவரின் சமையல் அடுப்பு

நாகரிக வாழ்க்கை முறைக்கு வந்துவிட்ட வேடுவக் குடும்பத்தின் குடிசை

காயவைத்து உலர்த்தி, அவற்றை மரப் பொந்துக்குள் வைத்துப் பாதுகாத்து தேவைப்படும்போது உண்பார்கள். வேட்டையாடும் வாழ்க்கை முறையிலிருந்து மாறி விவசாயம் அல்லது கூலி வேலைசெய்யும் வாழ்க்கை முறைக்கு மாறிவிட்ட வேடுவர்கள் குடிசை கட்டி வசிக்கிறார்கள். இவர்கள் கிழங்குகளை காயவைத்து அவற்றை மாவாக்கி ரொட்டி செய்து உண்கின்றார்கள். வருடத்தின் நடுப்பகுதியான வைகாசி மாதம் முதல் சூவணி மாதம் வரையில் வேடர்களுக்கு பழவகைகளும் தேனும் தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன. இக்காலங்களில் இவற்றையே பெரும்பாலும் உணவாக உட்கொள்கின்றார்கள். தேன் முதலியவற்றை சேமித்தும் வைப்பார்கள். பொதுவாக வேடர்கள் மரப்பொந்துகளிலேயே தமது உணவுச் சேமிப்புகளை வைத்தெடுப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளார்கள். வருடம் முழுவதும் வேட்டையாடியும் தமது உணவுத் தேவையை நிறைவு செய்து கொள்கின்றார்கள். ஆரம்பகாலம் முதற்கொண்டு சேனைப் பயிர்ச்செய்கையிலேயே ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள். சேனைப்பயிர் செய்கையில் குரக்கன், மரவள்ளிக் கிழங்கு, சோழம், வெள்ளரி போன்ற பயிர்களை செய்கை செய்கின்றார்கள். இருந்தபோதிலும் தம்பாணை, பொலன்னறுவை, மட்டக்களப்பு ஆகிய பகுதிகளில் வாழும் வேடர் சமூகம் வயல்களில் வேளாண்மை மற்றும் மரக்கறிப் பயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள். இவர்கள் தமது சமையலறைக்குள்

உறவினரல்லாத வேறு நபர்களை உள்ளுழைய அனுமதிப்பதில்லை.

இவர்கள் பெரும்பாலும் எப்பொழுதும் தாம்பூலத்தை (வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணாம்பு) மென்ற வண்ணமே இருப்பார்கள். சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை தாம்பூலம் மெல்லாதவர்களைக் காணமுடியவில்லை. இந்தத் தாம்பூலத்துடன் ஒரு வகைச் செடியின் பட்டையையும் சேர்த்து மெல்லுகின்றனர். இந்தப் பட்டையை மெல்வதன் மூலம் பசி எடுப்பதில்லையாம். ஒரு வாரம் வரையில் உணவு எதையும் உட்கொள்ளாமல் தாம்பூலத்துடன் இந்தப் பட்டையை மென்று கொண்டு வாழ முடியும் என்று ஒரு வேடுவ இளைஞன் கூறினான்.

வாழ்விடம்

மலைக்குகைகளிலும் மரங்களின் கீழும் வாழ்ந்து வந்த வேடர்கள் இப்போது சிறுசிறு குடிசைகள் அமைத்து வாழ்கின்றார்கள். குடிசைகளின் சுவர் மண்ணால் கட்டப்பட்டிருக்கும். பெரும்பாலும் சிறிய ஒரு விறாந்தையும் அதைத்தொடர்ந்து அறையும் அதன் அருகில் சமையல் அறையும் பொதுவான குடிசைகளின் அமைப்பாகும். குடிசைகளின் திண்ணைகள் உயரமானவையாகவே காணப்படுகின்றன. கூரைகள் வைக்கோல் அல்லது புற்கள் கொண்டு வேயப்பட்டிருக்கும்.

நாகரிக வாழ்க்கைக்குத் திரும்பிவிட்ட வேடர்கள் தம்பாணைப் பகுதியில் வியாபாரத்தில் ஈடுபடுகின்றார்கள். தம்பாணை வேடர் கிராமத்தில்

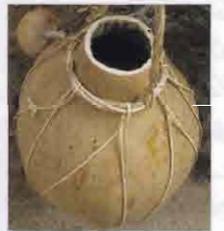
வேடுவத் தலைவரை சந்திப்பதற்காக வந்திருக்கும் உள்நாட்டு உல்லாசப் பயணிகள்

இதற்கான வசதிவாய்ப்புகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுத்திருக்கின்றது. இங்கு வேடர்கள் குறித்த அரும்பொருட் காட்சியகம் ஒன்றும் மண்சுவரினால் கட்டப்பட்ட ஓலைக் குடிசையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அரும்பொருட் காட்சியகத்திற்குள் செல்வதற்கு 20 ரூபா கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகின்றது. இதற்குள் வேடர்கள் பயன்படுத்தும் கருவிகள் அதாவது அம்புவில், கோடரி, சிறிய கத்தி, சமயல் உபகரணங்கள், உணவுப் பொருட்களைப் பாதுகாத்து வைப்பதற்கு உதவும் கொள்கலன்கள், மற்றும் அவர்களது கைவினைப் பொருட்கள், வகைவகையான மிருகங்களின் எலும்புக் கூடுகள், வேடர்களின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் சுவரோவியங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

வேடர்கள் கைவினைப் பொருட்களை நுட்பமாகவும் அழகியல் இரசனையுடனும் செய்வதிலும் வல்லவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். மிருகங்களின் எலும்புகள், யானைத்தந்தம், கருங்காலி மரம், விதைகள்

போன்றவற்றில் அழகழகான கைவினைப் பொருட்கள் செய்து தம்பானை வேடர் கிராமத்திற்கு வரும் உல்லாசப் பயணிகளுக்கு விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. இதற்கான சிறு தடிகள் மற்றும் ஓலையினால் அமைக்கப்பட்ட சிறு கடைத்தொகுதியும் காணப்படுகின்றது. இக்கடைத் தொகுதிக்கு காலை ஏழு மணிக்கே வேடர்கள் தமது உற்பத்திப் பொருட்களுடன் வந்து வியாபாரத்திற்குத் தயாராகிவிடுகின்றார்கள்.

கருங்காலிமரம், யானைத்தந்தம் ஆகியவற்றில் மோதிரமும் பென்ரனும் செய்து விற்பனை செய்கின்றார்கள். கருங்காலி மரத்தினாலான மோதிரம் ஒன்று 350 ரூபாவுக்கும் யானைத் தந்தத்தினாலான மோதிரம் ஒன்று 550 ரூபாவுக்கும் விற்பனை செய்யப்படுகின்றது. இதேபோல் யானைத்தந்தப் பென்ரன் ஒன்று 300 ரூபாவும் கருங்காலி பென்ரன் ஒன்று 250 ரூபாவாகவும் விற்பனை செய்யப்படுகின்றது. இவற்றைவிட விதைகளினால் செய்யப்பட்ட சிறிய மாலைகள்

யானைத் தந்தத்திலிருந்து மோதிரம் ஒன்றைச் செய்து கொண்டிருக்கும் வேடுவர் ஒருவரும் விற்பனைக்குத் தயாராக இருக்கும் மோதிரங்களும் பென்ரன்களும் தண்ணீர் சேமித்து வைக்கப் பயன்படும் கரைக்காய் கொள்கலனும்

மற்றும் பூச்சாடிகள், சுரைக்காய் காயை காயவைத்து பதப்படுத்தி செய்யப்பட்ட நீர் சேமித்துவைக்கும் கொள்கலனும் விற்பனை செய்கின்றார்கள். இவர்களிடத்தில் தேன் மற்றும் உடல் நோ, தசைப்பிடிப்புகளை அகற்றும் எண்ணெய் வகைகளையும் வாங்கிக் கொள்ளலாம். ஒரு போத்தல் தேன் 750 ரூபாவுக்கு விற்பனை செய்யப்படுகின்றது.

நாகரிக வாழ்க்கைக்கு திரும்பாத காடுகளில் வாழும் வேடர்கள் இன்றும் இந்த வகையான ஆடைகளையே அணிகின்றார்கள். ஆனால் நாகரிக வாழ்க்கை முறைக்கு திரும்பி விட்ட வேடர்கள் சாரமும் கையில்லாத பெனியனும் அணிகின்றார்கள். பெண்கள் சிங்களப் பெண்கள் அணிவதைப் போன்று லுங்கி எனப்படும் சாரமும் மேற்சட்டையும்

தம்பாளை வேடுவர் கிராமத்தில் அரச மரத்தைச் சுற்றி அரசாங்கம் கட்டிக் கொடுத்துள்ள பெளத்த வழிபாட்டிடம்

தீயசக்திகளை குடிசைக்குள் அண்டவிடாது தடுப்பதற்காக வாசலில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் எருதின் மண்டையோடு

சடலத்தை பழுதடையாமல் வைப்பதற்கு பயன்படும் கடம்ப மரம்

தாம்பூலத்துடன் உண்ணும் மரப்பட்டை பெறுவதற்குப் பயன்படும் மரம்

கத்தியினால் பாக்கு சீவும் வேடுவர் ஒருவர்

ஆடைகள்

வேடர்கள் பண்டைக்காலத்தில் இலைகளினால் தமது மானத்தை மறைத்தாக வரலாற்று நூல்கள் கூறுகின்றன. காலப்போக்கில் ஆடையின் பயன்பாடு கண்டறியப்பட்டதன் பின் வேடர்களில் ஆண்கள் தமது இடுப்புப் பகுதியில் கோவணம் மட்டும் கட்டினர்; பெண்கள் தமது மார்புப் பகுதியையும் இடுப்புப்பகுதியையும் துணியினால் மறைத்தனர்.

அணிகின்றார்கள். இவர்கள் நாகரிக மனிதர்கள் போன்ற வாழ்க்கை முறைக்குள் தம்மையறியாமல் வந்துகொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தம்பாளைக் கிராமத்தில் பெளத்த வழிபாட்டிடம் ஒன்று அரசாங்கத்தினால் கட்டிக் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. ஓர் அரச மரத்தைச் சுற்றி சுவர் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. இங்கு பிக்குகள் பூசை வழிபாடுகளில் ஈடுபடுவதில்லை. ஆனால்

வேடுவக் கிராமத்திற்குச் செல்லும் பாதை

தம்பாணை வேடுவக் கிராமத்தின் நுழைவாயிலில் உள்ள காவற் கோபுரம்

ஒவ்வொரு நாளும் எண்ணெய் விளக்கேற்றப்படும். நாகரிக வாழ்க்கை முறைக்கு மாறிவிட்ட வேடர்களின் பிள்ளைகள் பாடசாலை சென்று கல்வி கற்கின்றார்கள். இவர்களில் சிலர் பல்கலைக்கழகப் படிப்பை நிறையு செய்து அரசாங்கத்தில் உயர் பதவி வகிக்கின்றார்கள். சிங்களப் பிரதேசங்களான தம்பாணை, ரத்துகல, திம்புல்லாகல, பொலன்னறுவ போன்ற பகுதிகளில் உள்ள வேடுவர்கள் சிங்கள மக்களுடன் இணைந்து வாழ்ந்து, சிங்கள மொழி பேசி, அந்தக் கலாசார வாழ்வியல் நடைமுறைகளைக் கடைப்பிடித்து, பெளத்த மதத்தைத் தழுவி வாழுகின்றார்கள். இதேபோல் தமிழ்பிரதேசங்களில் அதாவது மட்டக்களப்பில் வாகரை போன்ற

பிரதேசங்களில் வாழும் வேடர்கள் தமிழ் மொழியைப் பேசி தமிழ்க்கலாசாரம் பண்பாடுகளைக் கடைப்பிடித்து இந்து, கிறிஸ்தவ மதங்களைக் கடைப்பிடித்து வாழ்கின்றார்கள். இவர்களுடைய வாழ்க்கை முறையும் காடுகளில் வாழும் வேடர்களின் வாழ்க்கை முறைக்கும் பாரிய வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

தம்பாணை கிராமத்திலுள்ள சில வேடுவ இளைஞர்கள் மொபைல் தொலைபேசி பயன்படுத்துகின்றார்கள். இவர்கள் சிங்கள, ஆங்கில வார்த்தைகளைச் சரளமாகப் பேசி ஆங்கிலத்தில் குறுஞ்செய்திகளையும் அனுப்புகிறார்கள்.

-பஸ்தியாம்பிள்ளை ஜோன்சன்

தம்பாணை வேடுவக் கிராமத்தில் பயிர்ச்செய்கை நடவடிக்கை

இந்த பண்டிகை காலத்திற்கு
YAMAHA வுடன் இணைந்து
மனம் கவரும் இசையை உங்கள்
வீட்டிற்கு கொண்டு வாருங்கள்

விற்பனைக்கு பின்னரான பராமரிப்பு சேவை மற்றும் உத்தரவாதச் சான்றிதழும்

இச் சலுகை 2013 டிசெம்பர் 31 வரை மட்டுமே

★★★ விற்பனைக்குப் பின் சிறந்த பராமரிப்புச் சேவையும் யமஹாவின் உத்தரவாதச் சான்றிதழும் ★★★

ஏவி ரிசீவர்கள்

RX-A1030
~~142,125/-~~
129,500/-

RX-A3030
~~233,125/-~~
204,000/-

RX-V373
~~45,125/-~~
39,500/-

RX-V475
~~59,125/-~~
51,750/-

RX-V571
~~67,125/-~~
58,750/-

RX-V675
~~82,125/-~~
74,000/-

ஸ்டீரீயோ அம்பிளிபயர்ஸ்

AS-300
~~47,125/-~~
40,000/-

AS-500
~~54,125/-~~
46,000/-

CD-5300
~~39,125/-~~
33,250/-

ஸ்பீக்கர்கள்

NS-333
~~28,000/-~~
23,800/-

NS-555
~~64,250/-~~
54,500/-

NS-777
~~76,250/-~~
64,750/-

NS-8390
~~39,125/-~~
33,250/-

NS-P60
~~19,125/-~~
16,250/-

NS-C444
~~19,125/-~~
16,250/-

ஹோம் தியேட்டர் சிஸ்டம்ஸ்

YHT-294
~~69,125/-~~
55,000/-

YHT-196
~~64,125/-~~
51,000/-

YHT-S401
~~70,125/-~~
56,000/-

YSP-5100
~~182,125/-~~
159,500/-

சப் வூபர்ஸ்

YST-R5W300
~~47,125/-~~
40,000/-

YST-SW515
~~53,125/-~~
45,000/-

YST-SW325
~~39,125/-~~
33,250/-

டெஸ்க்டொப் ஓடியோ

PDX 11
~~19,125/-~~
16,500/-

ISX B820
~~79,125/-~~
69,250/-

MCR 042
~~39,125/-~~
33,250/-

Pod not included

நாகதீவில் நவமணிகள் கிடைத்ததால் மணிபுரமானது

மணிபல்லவம் எனப்படும் நயினாதீவு-7

- கலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன்,
முன்னாள் மொழித்துறைத் தலைவர், சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகம்.

நாகதீபம் என்ற பிரிவு இலங்கையின் வடமாகாணத்தைக் குறித்ததாகக் கெய்கர் கருதுவர். (Will i am Geiger. Culture in mediaeval time. Ed. By Hein Bechert. 1960.pp.108) நம்பொத் (கி.பி 1345 இல் எழுதப்பட்ட நூல்) ஆகிய நூல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு W.H.D.Silva J.R.A.S (C.B), Vol.30 1925.pp/315) காசிச்செட்டி யாழ். குடாவே நாகதீபம் எனக் கொள்வார் (Casizhetty by, J.R.A.S. (CiB) Vol.31 No.82). போல் பீரிஸ் இலங்கையின் மேற்குப்பாகத்திலுள்ள குடாப்பிரிவுகளானியாவைத் தலைநகராகக் கொண்டு நாக ராட்சியிலிருந்தது என்பார். (Pauel Peiries J.R.A.S.(CB. VII 31.No 82)

நாகர்களோடு சோழர்கள் கலப்படைந்து உருவாகிய பரம்பரையினரை நாகபல்லவ சோழர்கள் என ந.மு. வேங்கடசாமி நாடார் அழைப்பார் (கள்ளர்சரித்திரம்) எனஜி. தனபாக்கியம் எழுதிய இலங்கையில் தொல்லியலாய்வுகளும் திராவிடக் கலாசாரமும் என்ற நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் இலங்கையில் தொல்லியல் ஆய்வுகளும் திராவிடக்கலாசாரமும் என்ற நூலில்

நாகர்கள் ஆதித்திராவிடர் என்பதை உறுதிப்படுத்தும் விதமாக பொன்னம்பலம் இரகுபதி எழுதிய ஆய்வேட்டு செய்திகள் தரப்பட்டுள்ளது. அவற்றின் விபரங்கள் பின்வருமாறு:

“ஆதித்திராவிடக் குடிகளின் பெருங்கற் பண்பாட்டு அடக்கங்களாக கறுப்பு வண்ண மட்கலங்கள், இரும்பாயுதங்கள், சுடுமண்ணால் ஆன வட்டமான தாயக்கட்டைகள், சங்குகள், மணிகள், கடல் உணவுகள் முதலானவை இடம்பெற்றிருந்ததனால் இவற்றின் கர்த்தாக்கள் ஆதித்திராவிடக் குடிகளே என்பது வெளிப்படையான உண்மையாகும். ஆனைக்கோட்டைப் பெருங்கற் பண்பாட்டின் முக்கிய அம்சம் என்னவென்ற கிரபிடிக்குறிகள், பிராமி எழுத்துகள் இரண்டும் ஒருங்கே தோன்றியுள்ளமையாகும். தமது கருத்தினை உணர்த்துமுடிகமாக எழுத்து வளர்ச்சிகளைக் கையாளுகின்ற மக்கள் சமுதாயத்தை நாம் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆதியில் நாகர்களால் வழிபடப்பட்ட இலங்கக் கோயில் திருக்கேதீஸ்வரமாகும்.”

“இதுவரை ஆனைக்கோட்டை, காரைநகர், வேலனை முதலான பகுதிகளிற் கிடைக்கப்பெற்ற பெருங்கற் பண்பாட்டுத் தளங்கள் நாகதீபத்தில் திராவிடக் குடிகளின் கலாசாரத்தைப் பெருங்கற் பண்பாட்டுக் காலத்திற்குத் தள்ளிவருகின்றன. இப்பெருங்கற் பண்பாட்டு மக்கள் தென்பாண்டி நாட்டுப் பெருங்கற் பண்பாட்டுக் குடிகளின் அரசியல் முறைக்கு நிகரான ஆட்சி முறையினை இங்கு பின்பற்றியிருக்கலாம் என்பதற் சந்தேகமில்லை.”

“தன்னிச்சையாக பல குறுநில அரசுகள் நாகதீபத்திற் காலந்தோறும் உருவாகியிருந்தாலும் கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலத்திலே நாகதீபத்தில் ஒரு தமிழரசு முதன்முதலாகத் தன்னை அதிகாரபூர்வமாகப் பிரகடனப்படுத்தியிருக்கலாம் எனத் தெரிகின்றது.”

“பாண்டிய வமிசத்துத் தொடர்பு பூண்ட பராக்கிரமபாகு 1 இன் (கி.பி 1153 - 1186) ஆட்சியில் ஜம்புத்தீவு (நாக தீபம்) தானாகவே இலங்கைதீவுடன் இணைந்த தெனச் சூளவம்சம் கூறினாலும் பராக்கிரமபாகு 1 இன் ஆட்சிக்குப் பின் நாகதீபம் சேதுபதி மன்னனின் நிருவாகத்தின் கீழ் இருந்தமையை மேற்கூறிய ஆதாரங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. மேலும் பராக்கிரமபாகு 1 இன் நயினாதீவுக் கல்வெட்டு அவன் அங்கு வாழ்ந்த தமிழ் மக்களுக்காக எழுதுவித்ததொன்றாகும். இதனால் நயினாதீவு முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் காலத்திற் சிங்களமயமாக்கப்பட்ட பிரதேசமல்ல என்பது தெளிவாகிறது.”

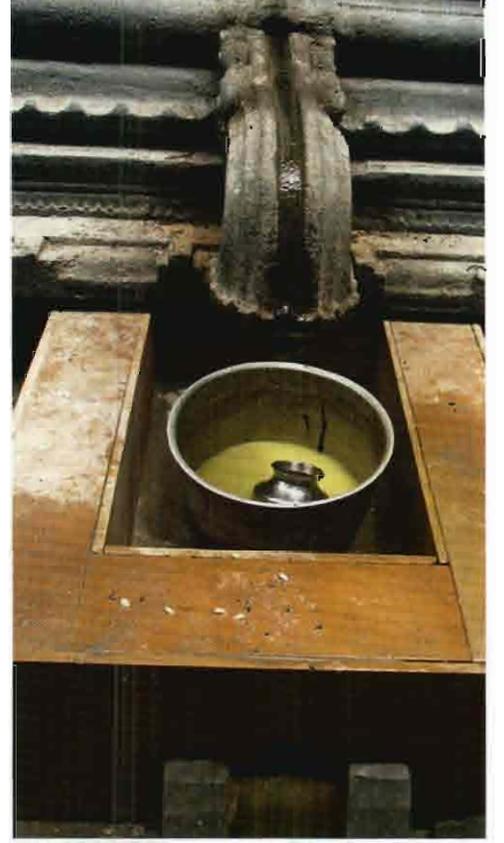
இனி “பல்லவ ராச்சியம்” என்னும் நூலிலே பேரறிஞர் க. பாலசுப்பிரமணியம் சுட்டும் சுவாரஸ்யமானதும் உணர்வு பூர்வமானதுமான கருத்துகளை நோக்குவோம்.

“வரலாற்றுக் குறிப்புகளை நோக்கும் போது கிரேதாயுகம் நிலவிய அக்காலத்திலே ஈழத்தின் மேற்குப் பகுதியில் நாகர்களும் மாவலியாற்றுக்குக் கிழக்கே இயக்கர்களும் ஆட்சி செலுத்தினர். நாகர் வசித்த பகுதி சாகநாடு என்று அழைக்கப்பட்டது.”

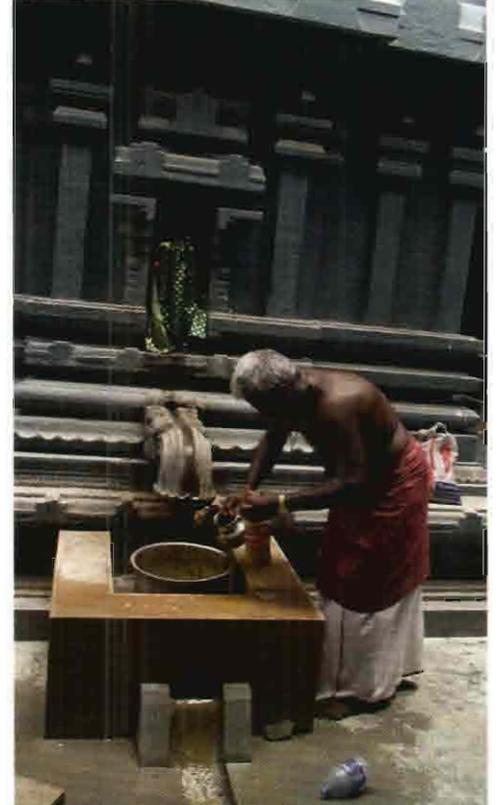
“இன்று வளர்ச்சி பெற்ற தமிழ்மொழியை நாகவம்சத்தவர்கள் பேசி வருகிறார்கள். நாகர்கள் எழுதிய வரலாறுகளில் இவர்கள் பற்றிய குறிப்புகளும் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. கால ஓட்டத்தில் இயக்கர்களும் நாகர்களைப் பின்பற்றி நாகர்கள் ஆயினர். இன்றும் இயற்கையோடு ஒட்டி வாழ்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களிற் பலர் வாழ்க்கை வசதிகள் தேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள நகர்ந்து சென்றார்கள்.”

“நாகர்கள் என்றால் நாகரிகத்தை உருவாக்கியவர்கள் ஆவர். நாகர்களினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பழக்க வழக்க மரபுகள் நாகரிகம் என அழைக்கப்படுகின்றது. மனித நேயமிக்க மனித மேம்பாட்டுக்கான விழுமியங்களைக் கொண்ட சீர்திருத்தமான பழக்க வழக்கங்களே நாகரிகம் எனப்படும். ஓர் இனத்தின் வாழ்க்கை முறையை நாகரிகம் என்பது தவறாகும் என்பர் பல்லவராசசேகரம்.

நாகதீவினைத் தனிராச்சியமாகக் கொண்டு நாகர்கள் இராமாயண காலத்திற்கு முன்பிருந்தே ஆண்டு வந்துள்ளார்கள்.

அதிசக்திவாய்ந்த நாகபூசணி அம்மன் தீர்த்தம் கோமுகியினூடாக சேகரிக்கப்படுகிறது. தீர்த்தத்தினை பக்தர்கள் வீடுகளுக்கு எடுத்து சென்று புனிதப் பொருளாக பயன்படுத்துவர்.

கடற்கரையில் கோவில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் நாகபூசணி அம்மன்

மகாபாரத காலத்தில் நாகதீவு அரசியின் கொடியில் சிங்கம், பனைஇலச்சினைபொறிக்கப்பட்டிருந்தது. பனை கொடியிற் பொறிக்கப்பட்டுள்ளதால் பனை நாடு என அழைக்கப்பட்டதும் நாகதீவாக இருக்கலாம். நாகதீவு மணிபல்லவம், மணிபுரம், மணிக்கரை பல்லவம், கண்டிநாடு என்ற பெயர்கள் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டினைக் குறிக்கின்றன. மணிபுரம், ஆமையூர், சோழயபுரம், மணிபல்லவம், இந்திரநகர் (இந்திராணை) என்பன சுழிபுரத்தைக் குறிக்கும் பெயர்களாகும் என பல்லவராசசேகரம் தனது பல்லவராச்சியம் என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நாகர்கள் எல்லோரும் தமிழர்களே என்பது ஆய்வாளர்களின் முடிவு என்கிறார் பல்லவராசசேகரன் (2007)

நாகர்களும் விகாரைகளைக் கட்டினார்கள் என்று முடிவு கட்டும் பல்லவராச சேகரன் அவர்களின் “ஆட்சியதிகாரம் நிகழ்ந்த பிரதேசமெங்கும் அவை நாகவிகாரை” என்றே அழைக்கப்பட்டன என்கிறார் பல்லவராசசேகரன். அவரது வரிகள் மேல் வருமாறு: “மூத்தசிவன், மகாசிவன் பெயர்கள் அவர்கள் சிவவழிபாடுடையவர்கள், நாகவழி வந்தவர்கள் என்பதையும் உறுதிப்படுத்துகிறது.

நாகர்களின் குல தெய்வமாகச் சிவபெருமான் வீற்றிருந்தபடியால் திருத்தம்பலேசுவரர் நாக குல ஈச்சரம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. நாககுல ஈச்சரம் காலஞ் செல்லச் செல்ல நகுலேசரம் என்று மருவியுள்ளது. நாககுல ஈச்சரம் என்ற இறைவன் நாமம் நகுலேசரன் என்று அழைக்கப்படுகிறது. முன்பு நாகுலம் (ஈச்சரம்) என்றாயிற்று. நாகுலம்,

நகுலம் என மாறி வழங்கிய காலத்தில் கட்டி வைத்த நகுலமுனியின் கதை பிற்காலத்தில் உண்மையென ஏற்கப்பட்டது என பல்லவராசசேகரன் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் சரவணப் பொய்கை இருந்த இடம் சரவணை என்று அழைக்கப்படுகிறது. முருகன் வளர்ந்து பாலனாகிய பின் அன்னை பார்வதி அணைத்து வேல் கொடுத்த இடம் வேலணையாகும்.

கி.மு. 10000 ஆம் ஆண்டளவில் யாழ்ப்பாணம் நாகதீவு, நாகநாடு, மணிபுரம் போன்ற பெயர்களாலேயே அழைக்கப்பட்டது. துவாபர யுகம் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து நாகதீவில் தொடர்ச்சியாக அரசு நிலைபெற்று இருந்ததை வரலாறுகள் எடுத்தியம்புகின்றன. கி.மு ஆறாயிரம் ஆண்டளவில் இந்திரன் தான் பெற்ற சாபத்தினால் மணிபுரத்தில் மீனவனாகப் பிறந்தான். திருவடி நிலை மணிபல்லவம் என அழைக்கப்பட்டது. சில காலம் இந்திரன் மணிபுரத்திலிருந்து மணிபல்லவத்தை ஆண்டான். அன்று தொடங்கி அங்கு வருடா வருடம் இந்திரவிழாக் கொண்டாடப் படுகிறது. மணிமேகலையில் நாகதீவு தான் பல்லவம் என்பது தெளிவு. வல்லிபுர ஆழ்வாரின் வல்வைத் திருப்பதிகம் பல்லவத்தினை பல்லவம் என்றே குறிப்பிடுகிறது. செல்வச் சந்நிதிக்கந்தன் திருப்புராணத்தில் மணிபுரம் என்பது மணிக்கரை என்று குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது யாழ். தீபகற்பமே அதாவது மணிபுரம் என்ற பதம் யாழ். குடாநாடு முழுவதையும் ஒரு காலத்தில் குறித்திருந்தது. தண்டையணிந்த மால் பாதங்கள் பதிந்ததால் திருவடி நிலைத்துறையாகியது.

கி.மு 2500 ஆம் ஆண்டளவில் மணிநாகன் என்ற மன்னன் மணிபல்லவத்தினை ஆட்சி செய்தான். நவமணிகளும் கிடைக்கப்பெற்றதால் நாகதீவு மணிபுரம் என அழைக்கப்பட்டது. வீரத்துடனும் ஆட்சி நடாத்திய மணிநாகமன்னன் தனது பெயரினை இராசதானிக்குச் சூட்டினான். அதன் பின் மணிநாகர் என்றும் மணிநாகபுரம் என்றும் விளங்கியது. நெடுந்தீவு, ஊர்காவந்துறை, காரைதீவு, பல்லவத்துறை (திருவடிநிலைத்துறை), கோவளம் (சம்புத்துறை), பருத்தித்துறை, நாகர்கோவில் ஆகிய ஏழு இடங்களில் கடற்காவல் தளங்கள் இருந்தன. கடற்படை, கடற்கலங்கள், கடற்காவற்தளங்கள், ஏலேலன் காலத்தில் வலிமை மிக்கதாக இருந்தன. ஈட்டி, வேல், அம்பு, வாள், போன்ற பாரம்பரிய ஆயுதங்களே படையினரால் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. கட்டுமரம், ஊரா, தோணி, வள்ளம், நாவா, திமில், வத்தை, படகு, மச்சவாய், கப்பல், ஓடம் என்று தேவைக்கும் இடத்திற்கும் தக்கதாகக் கடற்கலங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. கப்பல் கட்டுவதில் வல்வெட்டித்துறை மிகமிகச் சிறந்த தளமாக விளங்கியது. ஏழுகடல் தாண்டினும் ஏலேலன் கப்பல் திரும்பி வரும் என்பது நாட்டார் மொழியாகும்.

ஆனைக்கோட்டை அரசினை தொலமி என்ற மேனாட்டு ஆசிரியர் "அக்கோட்டே" (Aakote) என்றும் ஆமையூர் என்ற இடத்தினை ஆமூர் (Amur) என்றும் நாகதீவு என்பதை நாகதீபோய் (Nagadiboi) என்றும் நிற்காமம் என்பதை நிகாயம் (Nikaua) என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நிகாமம் சிங்கை நகரில் (சங்கானை) அமைந்துள்ள வணிகக் குழுவினரின் இருப்பிடமாகும்.

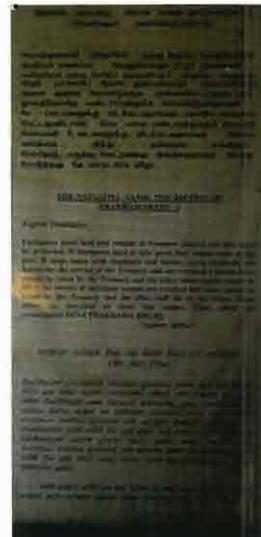
கி.பி இரண்டாம் நூற்றாண்டில் முழு இலங்கையும் மணிபல்லவத்தின் நாக அரசர்களினால் ஆளப்பட்டது. ஏ. ஜே. பீனிசியஸ் வரலா என்ற நூலில் நாகதீவு அரசுபற்றி மேனாட்டினரின் முதலாவது பதிவு காணப்படுகிறது. கி.மு. 5 ஆம் நூற்றாண்டிலே மூன்று அரசுகளிருந்தாலும் இலங்கையின் முத்துக்குளிப்பு நாகதீவு அரசின் கட்டுப்பாட்டிலே இருந்தது என்று அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நாக தீவினை முடிநாகராசர் என்ற அரசன் கி.மு 350 ஆம் ஆண்டளவில் ஆட்சி செய்தான். இவர் தமிழில் பெரும் புலவனாவான். இவர் இயற்றிய பாடல்கள் பாண்டியநாட்டுத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது என்று பல்லவராசன் தனது நூலில் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

மாணிக்கநாதன் ஆட்சியில் மாணிக்கக்கல் வாணிபம் செழிப்புற்றிருந்தது. சிறந்த மாணிக்கக் கற்களை மணிபுரத்தில் பெற்றுக்கொள்ளப் பிறநாட்டினர் வந்தனர். மாசாத்துவான் செட்டி தன் மகள் கண்ணகைக்குக் காற்சிலம்பு கொள்வதற்காக மாணிக்கப்பரல் வாங்க மீகாமனை மணிபுரம் அனுப்பினான்.

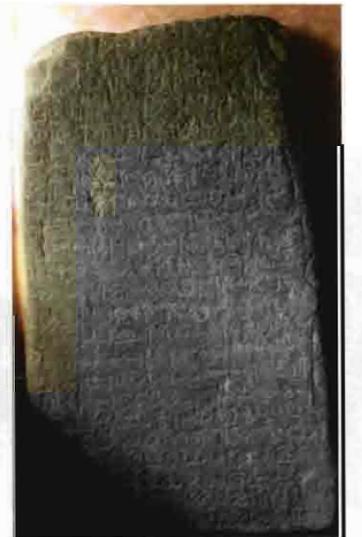
மாணிக்கநாதனின் கடற்படைத்தளம் நெடுந்தீவில் அமைந்திருந்தது. அதில் கடற்படைத் தலைவனாக வெடியரசன் இருந்தான். வெடிகளை எறிந்து எதிரிக்கடற் கலன்களை அழிப்பதில் தேர்ச்சி பெற்றவன் வெடியரசன் என்றும் மணிபல்லவராசன் விவரிக்கின்றார். மேலும், தங்க உற்பத்தியிலும் பெரிய முத்துக்களின் உற்பத்தியிலும் இந்தியாவைப் பார்க்கிலும் இலங்கை அதிகமாக உற்பத்தி செய்தது. முத்துக்குளிப்பு நடைபெற்ற வட இலங்கையின் மேற்குக் கரைப்பட்டினங்கள் பெருந்தொகையான மேனாட்டு வணிகர்களைச் சுவர்ந்திருந்தன. அக்காலத்தில் இந்நாட்டில் செழிப்புற்றிருந்த மன்னர்களினால் இந்த முத்துக்குளிப்பு வருமானம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த கோயில்களுக்கு தானமாக அளிக்கப்பட்டன என்று தமது குறிப்புக்களில் தெரிவித்துள்ளார்.

கி.மு முதலாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட 80 க்கும் அதிகமான கல்வெட்டுக்களில் நாக என்ற பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அக்காலத்தில் ஈழத்தின் பல பாகங்களிலும் தமிழ் நாகர்களே ஆட்சி செய்தார்கள். இக் கல்வெட்டுக்கள் நாக அரசர்களினால் பொறிக்கப்பட்டவையாகும்.

(மிகுதி அடுத்த இதழில்)

மும்மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ள கல்வெட்டு வாசகம்

பராக்கிரமபாகுவின் நயினாதீவுக் கல்வெட்டு

தெய்வ ஊர்திகள்

சிம்ம வாகனம்

- கலாபூஷணம் வித்துவான். வசந்தா வைத்தியநாதன்

காட்டு ராஜாவாகிய
மிருகேந்திரனும்
அன்னையின் திருவடி
நிழலில் மிருது
வேந்திரனாக மாறி
விலங்கும் தெய்வமாகலாம்
என்பதை உணர்த்தி
நிற்கின்றது.

அன்பு, அருள் எனும் அருங்குணங்கள் இறைவனால் படைக்கப்பட்ட அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் இருக்கிறது. கடினமான பாறைகளுக்கு இடையிலும் இனிய நீர் ஊறிவரும். இறுக்கமான மனமும் சிலசமயம் இளகும். இது மனிதர்களுக்கு மட்டுல்ல விலங்குகளுக்கும் பொருந்தும். கொடுமான குணம்படைத்த சிங்கம், புலி முதலியவைகளும் கூட அன்பிற்கு வசப்படுகின்றன.

சமீபத்தில் செய்தித்தாளில் படித்த செய்தியொன்று: கொடுமை குணம் படைத்த புலியொன்றை மேனாட்டவர் ஒருவர் செல்லப்பிராணியாகத் தனது வீட்டிலே வளர்த்து வருகின்றார். தனது குழந்தைகளை அதனுடன் தாராளமாகப் பழகவிடுகின்றார். அதன் மீது குழந்தைகள் யானை சவாரி போலப் புலிசவாரி செய்கின்றார்கள். வன்மைக் குணமுள்ள உழுவை அன்பில் தழைந்து வாலைக்குழைத்து வரும் நாயாகிறது. இதனைத்தான் மகாகவி பாரதி

பகைவனுக் கருள்வாய் நன்னெஞ்சே

பகைவனுக் கருள்வாய்

புகைநடுவீனில் தீயிருப்பதைப்

பூமியில் கண்டோமே நன்னெஞ்சே

பகை நடுவீனில் அன்புருவான நம்

பரமன் வாழ்கின்றான் நன்னெஞ்சே

தின்ன வரும் புலி தன்னையும் அன்பொடு

சிந்தையிற் போற்றிடுவாய் நன்னெஞ்சே

அன்னை பராசக்தி அவ்வுருவாயினள்

அவளைக் கும்பிடுவாய் நன்னெஞ்சே

பகைவனுக் கருள்வாய்

என்று புதுமைப் பல்லாண்டிசைத்தார். கொத்தும் பாம்பிலிருந்து கொல்லவரும் புலிவரை அன்பிற்கும் சத்தியத்திற்கும் கட்டுப்பாடும் என்பதைத்தான் தெய்வீக ஊர்திகள் தொடரில் பார்த்து வருகின்றோம்.

அச்சத்தைத் தரும் சிம்ம ஆசனத்தில் அரசர்கள் அமர்ந்து ஆட்சிபுரிந்தார்கள். காரணம் காண்பதற்கும் நெருங்குவதற்கும் பயத்தைத் தரக்கூடிய சிங்கத்தைப் போல மன்னன் காண்பதற்கு கம்பீரமான தோற்றம் கொண்டும் நெருங்குவதற்கு அரிய நெருப்புப் போலவும் விளங்க வேண்டும் என்பதைத்தான் சிம்மாசனமான அரியாசனம் உணர்த்துகின்றது.

“ஆஸநேஷு ஸிம்ஹ” ஆசனங்களுக்குள்ளே பய உணர்ச்சியை ஊட்டக்கூடியது சிம்மம். “ஸிம்ஹ” என்ற சொல்லை புரட்டிப்

போட்டால் “ஹிம்ஸ” என்ற பொருள் வரும். மக்கள் நலனில் ஈரம் கொண்ட மன்னன் பகையை அழிக்க வீரம் கொண்டு எழுவான்.

அம்பிகையும் தன் பக்தர்களைக் காப்பதற்கு அறக்கருணையும் மறக்கருணையும் கொண்டு விளங்குகின்றாள். மண்ணையாளும் மன்னன் தனது ஆசனத்தில் பொம்மை சிங்கங்களை அமைத்திருப்பான். ஆனால் விண்ணையும் மண்ணையும் புரக்கும் பராசக்தியோ உண்மையான சிங்கத்தையே வாகனமாக ஏற்றிருப்பாள். இதனால் அவள் சிம்மவாஹினி, சிம்மாஸனேஸ்வரி ஆகின்றாள்.

ஸ்ரீலலிதா சகஸ்ரநாமம் அம்பிகையை “ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமஹாராஜ் - ஸ்ரீமத் ஸிம்ஹாஸனேஸ்வரி” என்று படைத்துக் காத்து ஓடுக்கும் பரமாக முத்தொழிற்கும் நாயகியாகப் போற்றுகிறது.

தேவி பூசையாகிய நவாவரண வழிபாட்டில் பிந்து ஸ்தானத்தின் மேல் ஐந்து படிகள் உள்ளதான சிம்மாஸனம் ஒன்றை பாவனை செய்து அதன் படிகளில் ஸ்ரீ வித்யாலக்ஷ்மி, ஸ்ரீ லக்ஷ்மி லக்ஷ்மி, ஸ்ரீ மகா லக்ஷ்மி, ஸ்ரீ த்ரிசக்தி லக்ஷ்மி, ஸ்ரீ ஸர்வ சாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மி என்ற ஐந்து லக்ஷ்மிகளை வணங்கிப் பின்னர் தேவியை வழிபடுவது முறை. தேவி அமரும் சிம்மாசனம் இந்த ஐந்து சக்திகளுடன் கூடியதால் ஸ்ரீமத் சிம்மாசனம் ஆகின்றது.

“ஸிம்ஹாசனம்” என்ற பெயர் கொண்ட மந்திரங்கள் உண்டு. அவை பிந்துஸ்தானத்தின் நான்கு புறங்களிலும் நடுவிலும் பாவனை செய்ய வேண்டும். கிழக்கில் பாலா சைதன்ய பைரவீ, ஸம்பத்த்ப்ரதா பைரவீ, தெற்கில் காமேஸ்வரி, ரக்தநேத்ரா, ஷட்கூட பைரவீ, அகோர பைரவீ,

ஸம்பத்ப்ரதா பைரவீ, மேற்கில் ஸஞ்ஜீவநீ, ம்ருத்யுஞ்ஜயா, அம்ருத ஸஞ்ஜீவநீபைரவீ, வஞ்ரேச்வர், திரிபுர பைரவீ, பயஹாரினி, ஸம்பத்ப்ரதா பைரவீ வடக்கில் டாமரேச்வரி, பயத்வம்ஸிநீ, பைரவீ, அகோர பைரவீ, ஸம்பத்ப்ரதா பைரவீ, நடுவில் மேல் ப்ரதம சுந்தரி, த்விதிய சுந்தரி, த்ருதீய சுந்தரி, சதுர்த சுந்தரி, பஞ்சம சுந்தரீ என்ற இந்த தேவதைகளின் மந்திரங்களே சிம்மாசனங்கள். இவர்களின் தலைவி பராசக்தி.

தேவி மகாத்மியத்திலும் சும்பன், நிசும்பன் போன்ற அரக்கர்களையும் சண்டன், முண்டன், ரக்தபீஜன் போன்ற சேநாபதிகளையும் அன்னை வீற்றிருக்கும் வாகனமான சிங்கமே அனைவரையும் அறைந்து கொண்டும் நகத்தால் குடலைக் கிழித்தும் காலால் மிதித்தும் கொண்டு ஆரவாரித்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

சிலப்பதிகார வேட்டுவ வரியில் கொற்றவையின் வாகனமாக எருமை, மான், சிங்கம் கூறப்படுகின்றது. இதில் சிங்கவாஹினியாக,

சங்கமும் சக்கரமும் தாமரைக் கையேந்தி

செங்கண் அரிமா சினவிடைமேல் நின்றாயால்

கங்கை முடிக்கணிந்த கண்ணுதலோன் பாகத்து

மங்கை உருவாய் மறையேத்தவே நிற்பாய்

என பராசக்தி போற்றப்படுகிறாள்.

“அரிமா” என்ற சொல்லிற்கு சிங்கம் என்பது பொருள். திருமால் நரசிம்மமாகத் தோன்றியதால் அரி (ஹரி) எனும் நாமம் பெற்றார்.

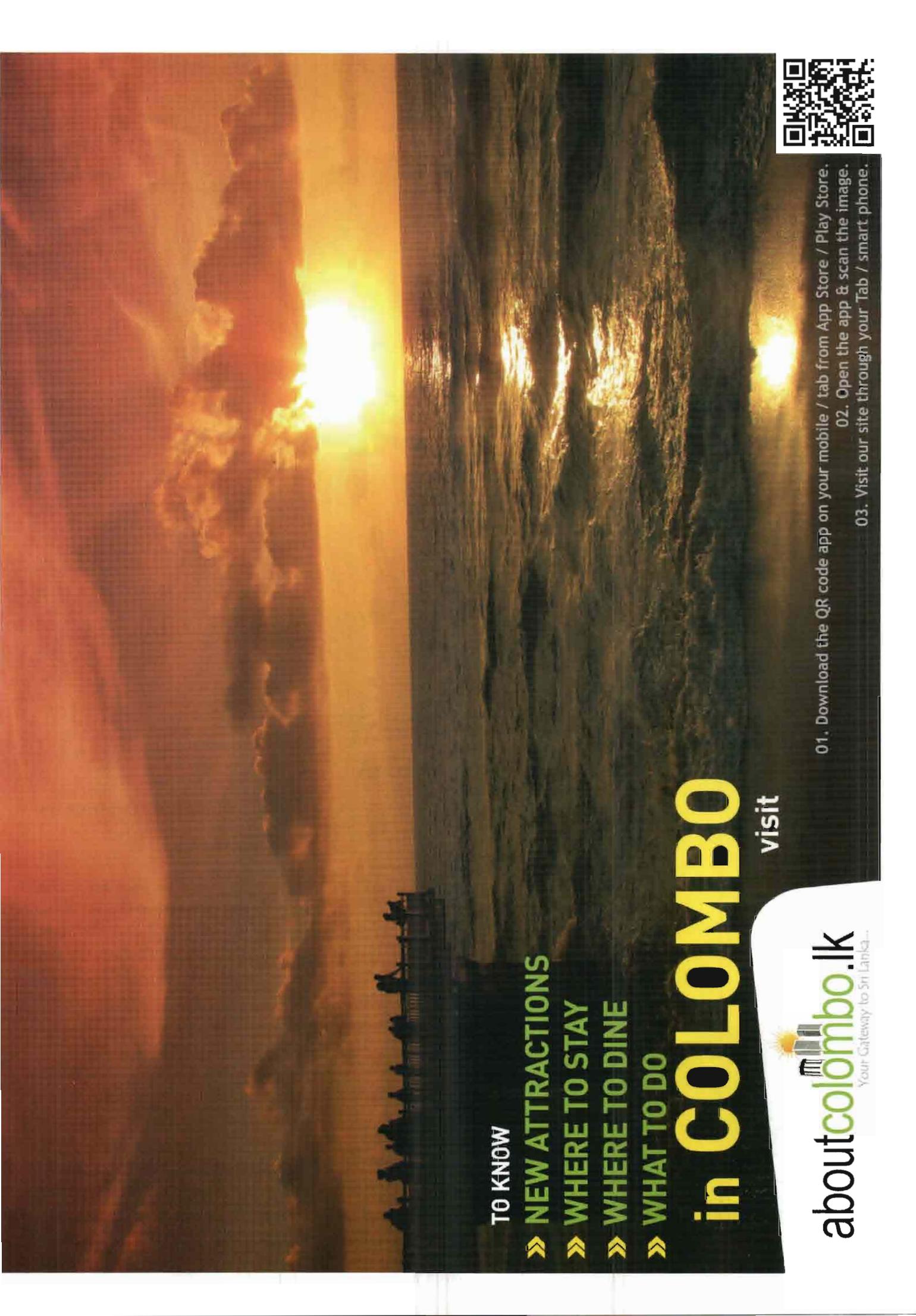
குமரகுருபரர் காசிக்குச் சென்று முகலாய மன்னன் பொம்மைச் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்க உண்மையான சிங்கத்தைக் கலைமகளின் அருளினால் வரவழைத்து அதன் மீது அமர்ந்தவாறே சகல கலா வல்லி மாலை ‘யைப்’ பாடிப் புகழ் பெற்றார்.

மணிகண்டனாகிய ஐயப்பநாதனும் சிற்றன்னையின் தலைவலி நீங்கப் புலிப்பாலை வேண்டிக் கானகம் சென்று புலியையே வாகனமாக ஏற்று காட்சி தந்தான்.

சிங்கம் கம்பீரமானது. அச்சம் கலந்த அழகு கொண்டது. பசி எடுத்தால் மட்டுமே குகையைவிட்டு வெளியே வந்து தனக்குத் தேவையான இரையை உண்டு, மிகுதியானவற்றை மற்றைய விலங்குகளுக்கு விட்டுச் செல்லும். இறந்த பிராணிகளை உண்ணாது. ஆண்டிற்கு ஒருமுறை மட்டுமே மழைக்காலத்தில் பெண்சிங்கத்தைப் புணர்ந்து குகையிலிருக்கும். இதனை ஆண்டாள் நாச்சியார் தனது திருப்பாவை 23ஆம் பாரசுரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். பெடையுடன் கூடி சிங்கம் உறங்கினாலும் அதனுடைய உறக்கம்கூட மற்றைய விலங்குகளுக்கு அச்சத்தை விளைவிக்கும். சிங்கத்தின் முகம் அகன்று இடைசிறுத்து விளங்குவதால் இதற்குப் பஞ்சானன் (பஞ்ச-விரிந்த- ஆனன்- முகம்) என்ற பெயரும் உண்டு.

உருவத்தில் பெரிய யானையும் சிங்கத்தைக் கனவிலே கண்டால் கூட இறந்து விடுமாம். “பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை வெகுவும் புலிதாக் குறின்” (599) இதனையொட்டியே சிம்மசொப்பனம் என்ற தொடர் எழுந்தது போலும்.

காட்டு ராஜாவாகிய மிருகேந்திரனும் அன்னையின் திருவடி நிழலில் மிருது வேந்திரனாக மாறி விலங்கும் தெய்வமாகலாம் என்பதை உணர்த்தி நிற்கின்றது.

TO KNOW

- » NEW ATTRACTIONS
- » WHERE TO STAY
- » WHERE TO DINE
- » WHAT TO DO

in COLOMBO

visit

aboutcolombo.lk
Your Gateway to Sri Lanka...

01. Download the QR code app on your mobile / tab from App Store / Play Store.
02. Open the app & scan the image.
03. Visit our site through your Tab / smart phone.

தட்செணாமூர்த்தியின் தவில்வாசிப்பு “ஔறைவனின் பேச்சு”

பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா

வெளப் பெருக்குடனும் வழிபாட்டுடனும் இணைந்த மங்கல வாத்தியங்களாகத் தவிலும் நாக சுரமும் விளங்குகின்றன. நல்லூர் அரசின் நர்த்தன வாத்தியம் என்று தவிலையும் நாக சுரத்தையும் இணுவைச் சின்னத்தம்பிப் புலவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பெரு வாத்தியம், பெரிய மேளம், அரச வாத்தியம், சுமங்கலி வாத்தியம் என்றும் அவை அழைக்கப்படுதல் உண்டு. இங்கிதமான மன வெழுச்சிகளைத் தூண்டி நிற்பதால் அவற்றைப் “பூவாத்தியம்” என்றும் “சாந்தி வாத்தியம்” என்றும் கிராமத்தவர் அழைப்பர்.

கிராமத்து மக்களின் மனவெழுச்சி வெளிப்பாடுகளுக்கும் தவிலின் சொற்கட்டுக்களுக்குமிடையே ஒப்புமைகள் உண்டு. த, தி, தொம், நம், கிட, ஜம் என்ற அடிப்படையில் சொற்கட்டுக்களிலிருந்து விரிந்து நீண்டு தொகுதிகளாகி கோர்வைகளாகி நெடுங்கோட்டுப்பாய்ச்சலுடன் செல்லும் சொற்கட்டுக்களை எடுத்தியம்பும் தோற்கருவிகளிலே தவிலுக்குத் தனியிடம் உண்டு. சொற்கட்டுக்களைச் ‘சதி’ என்று கூறும் மரபு பல்லவர் காலத்திலே காணப்பட்டது. சதியைக் குறிக்கும் சம்பந்தர் தேவாரம் ஒன்று வருமாறு:

விதிவழி மறையவர் யீழலை யுளீர் நடம்
சதிவழி வருவதோர் சதிரே
சதிவழி வருவதோர் சதிருடை யீருமை
அதிகுணம் புகழ்வது மழகே
(சம்பந்தர் 3.98.2)

முழவுச் சொற்கட்டுக்களை இங்கிதமாக இசைக்கும் தவில் மரபு இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் நெடிது வளர்ச்சியுற்றிருந்தது. தவில் என்ற சொல் த+இல் என விரியும் என பி.எம்.சுந்தரம் (1996) குறிப்பிட்டுள்ளார். அதாவது குற்றமில்லாத மாசற்ற வாத்தியம் என்பது அதன் பொருள். “திருப்புகழ்” “உமா மகேஸ்வர பாரதம்” முதலாம் நூல்களில் தவில் பற்றிய செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

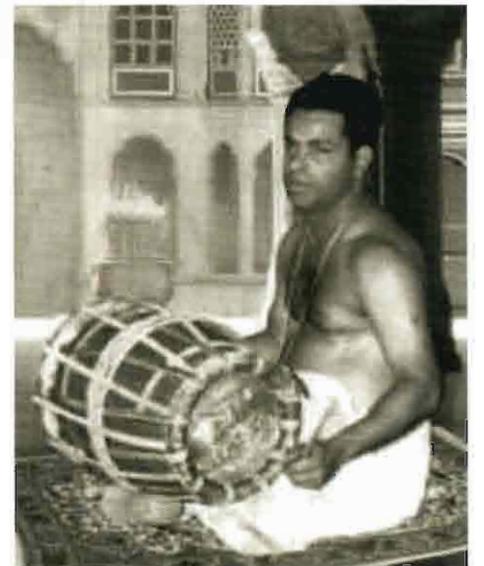
தவிற்கலையை வரன் முறையாகக்கற்று ஆற்றுகை செய்த மேதைகளுள் விசுவலிங்கம் தட்செணாமூர்த்தி தனித்துவமானவர். அவர் பிறந்தது இணுவையூர்; திருமணம் செய்தது அளவெட்டியூர். அவரை இணுவையூர் தட்செணாமூர்த்தி என்றும் அளவெட்டித் தட்செணாமூர்த்தி என்றும் அழைப்பர். மரபு வழியான இசைப் பாரம்பரியத்தின் குடும்பப் பின்புலம் அவரது ஆற்றலுக்குரிய விசையைக் கொடுத்தது.

தந்தையே அவரது முதற்கருவாக விளங்கினார். அடிப்படைகளைத் தமது தந்தையாரிடம் கற்றுக்கொண்ட அவர் இணுவிலில் வாழ்ந்த பெருங்கலைஞர்களுள் ஒருவராகிய சின்னத்தம்பிப் பிள்ளை என்பவரிடம் மேலும் விரிவாகவும் ஆழமாகவும் தவிற்கலையைக் கற்றுக் கொண்டார்.

கலையார்வமும் விடாமுயற்சியும் கொண்ட தட்செணாமூர்த்தி அவர்கள் நாள் ஒன்றுக்கு பதினாறு மணிக்குமேல் பயிற்சி செய்து கொண்டவர் என்று அவரின் மூத்த சகோதரர் உருத்திராபதி கூறியுள்ளார். அத்துடன் இணுவிலிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் உள்ள கோயில் விழாக்களில் தவிற்கச்சேரிகளைப் பார்த்து இலய நுட்பங்களை நேரில் அனுபவித்துக்கற்றுக் கொள்ளும் திறன் அவர் சிறுவராயிருந்த பொழுதே காணப்பட்டதாகத் தாயார் இரத்தினம்மாள் கூறியுள்ளார்.

தட்செணாமூர்த்தி அவர்களின் இலய ஆற்றல் விரிவும் முகிழ்ப்பும் கொண்டு மேலெழுவதற்கு இணுவிலின் கலைப்புலம் விசையாக அமைந்தது. அண்ணாவி ஏரம்பநாதர் (கலைச்செல்வர் சுப்பையாவின் தந்தையார்), அண்ணாவி ஆறுமுகம், அண்ணாவி நாகலிங்கம், அண்ணாவி தாமோதரம்பிள்ளை, அண்ணாவி முருகேசு போன்ற பல அண்ணாவிமார்கள் இணுவிலில் வாழ்ந்தார்கள். அவர்களின் கூத்துக்களிலே முழவுச் சொற்கட்டுக்கள் மிக நுட்பமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. அத்துடன் இணுவில் கிராமத்துக்கே உரிய தாளக்காவடி மரபு ஒன்றும் காணப்பட்டது. அவற்றுடனான ஊடாட்டங்கள் தட்செணாமூர்த்தி அவர்களின் தவில் வாசிப்பை மேலும் மெருகு பெறச் செய்தன.

தாளக்கட்டுக்களை நிறைந்த புத்திசாலித் தனத்தோடு கணக்குப்பிசகாமல் வாசிக்கும் திறன் அவரிடத்துக் காணப்பட்டது. உருப்புகளுக்குப் பொருத்தமான நுட்பமான வாசிப்பை முன்னெடுக்கும் கட்டுச் செட்டான திறன்

அவருக்கே உரிய தனித்துவமாயிற்று. என்ன தாளத்திலும் என்ன வேகத்திலும் காலப் பிரமாணம் தவறாது வாசிக்கும் ஆற்றல் அவருக்கு இருந்தது. அவரின் இலய ஞானத்தை அறிந்து வியந்த நிலையில் “இலய ஞான குபேர பூபதி” என்ற பொருத்தமான விருது வழங்கப்பெற்றது.

தட்செணாமூர்த்தியின் மூளைவேகம், இலயக்கணிப்பு, கரங்களின் வேகம் ஆகியவை பிரமிப்பை உண்டாக்கும் வகையிலே செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும். அது அவருக்கே உரிய தனித்துவமான ஆற்றலாகும்.

பல கலைஞர்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே தட்செணாமூர்த்தியுடன் இணைந்து தவில் வாசித்தனர். அவ்வகையில் தமிழகத்துக் கலைஞர்களாகிய நாச்சிமார் கோயில் இராகவப் பிள்ளை, திருவிழுந்தூர் இராமதாசுபிள்ளை, வலங்கைமான் சண்முகசுந்தரம்பிள்ளை, கும்ப கோணம் தங்கவேற்பிள்ளை, நீடா மங்கலம் சண்முகவடிவேல், முதலியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். இலங்கையைச் சேர்ந்த பல முன்னணிக் கலைஞர்கள் அவருடன் இணைந்து வாசித்துள்ளனர். அவ்வகையில் யாழ்ப்பாணம் காமாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை, இணுவில் சின்னத்தம்பிப்பிள்ளை, நாச்சிமார் கோவில் கணேசபிள்ளை, இணுவில் என். ஆர். சின்னராசா, இணுவில் கே. ஆர். புண்ணிய மூர்த்தி முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

பெரும் நாகசுரக்கலைஞர்கள் தட்செணாமூர்த்தி அவர்கள் தமக்குத் தவில் வாசித்தவேளை அவரின் வாசிப்புப் புலமையைப் பாராட்டியுள்ளனர். அவ்வகையில் சீர்காழி திருநாவுக்கரசுப்பிள்ளை, திருவாவடுதுறை ராஜரத்தினம்பிள்ளை, திருவெண்காடு சுப்பிரமணியம் பிள்ளை, குழிக்கரைப் பிச்சையப்பா, கலைஞர் ஷேக் சின்ன மௌலானா, திருவிடைமருதூர் வீராசாமிப்பிள்ளை, தருமபுரம் கோவிந்தராஜபிள்ளை, வேதாரணியம் வேதமூர்த்தி, மதுரை சேதுராமன் சகோதரர்கள், அளவெட்டி எம்.பி.பாலகிருஷ்ணன், சாவகச்சேரி பஞ்சாபிகேசன், அளவெட்டி என்.கே.பத்மநாதன், இணுவில் என்.ஆர்.கோவிந்தசாமி, இணுவில் கே.ஆர்.சுந்தரமூர்த்தி, மாவிட்டபுரம் ராஜு முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

மனவெழுச்சிகளை மேலெழச் செய்யும் சொற்கட்டுக்களை வாசிப்பதில் தட்செணாமூர்த்தி வல்லவராக விளங்கினார். மனவெழுச்சிகளாவன

நேர்மனவெழுச்சிகள் என்றும் எதிர்மன வெழுச்சிகள் என்றும் பாகுபடுத்தப்படும். தெய்வீக மனவெழுச்சி நேர் மனவெழுச்சியாகும். அத்தகைய வாசிப்பை மேற்கொள்ளல் “பூ வாசிப்பு”, “அர்ச்சனை வாசிப்பு”, “சந்தன வாசிப்பு”, “திருக்கட்டளை வாசிப்பு” என்ற பல பெயர்களால் அழைக்கப்படும். அவற்றைக் கையாளுவதில் வல்லவராக அவர் விளங்கினார். “அவரது கைகளிலே கடவுள் புகுந்துள்ளார்” என்று இயல் இசைவாரிதி வீரமணி ஐயர் பாராட்டினார்.

தவில் வாசிப்பைப் “பேசுதல்” என்று சொல்லும் மரபு உண்டு. அவரது வாசிப்பை இறைவனின் பேச்சு என்று இரசிகர்கள் குறிப்பிட்டனர்.

உலகியல் நிலையில் மக்களின் உடல் உழைப்புக்கும் தவில் வாசிப்புக்கும் இணைந்த தொடர்புகள் உண்டு. தவில்லின் சொற்கட்டுக்கள் கிராமிய உடலுழைப்பின் அசைவுகளை அலகிட்டுத் தொடர்பு படுத்தும் ஆற்றல் கொண்டவை. அதனால் கிராமத்தின் பெருவிருப்புக்குரிய வாத்தியமாக தவில் வளர்ச்சிகொண்டுள்ளது. அவற்றை இலாவகமாகவும் திட்டநுட்பமாகவும் எடுத்தாளும் ஆற்றல் தட்செணாமூர்த்தியிடத்துக் காணப்பட்டது.

அவரின் பிறிதொரு திறமை கிராமத்து ஒலிகளைத் தவில்லின் வீச்சுக்குள் கொண்டுவந்தமையாகும். நீர் இறைத்தல், நீரோடுதல், வண்டி ஓடுதல், தோட்ட நிலம் கொத்துதல், திணைப்போர் அடித்தல் முதலிய பல்வேறு தொழிற்பாட்டு ஒலிகளை அவர் தவில் ஒலியின் வீச்சுக்குள்ளே கொண்டுவந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

இரவிரவாக அவர் நிகழ்த்திய வாசிப்பை கண்ணையராது கேட்டு மகிழ்ந்து சுவைத்த இரசிகர்களின் நினைவுகளிலும் கனவுகளிலும் தட்செணாமூர்த்தி நீடித்து நிற்கின்றார். இந்நாட்டின் கலைப் பெருமையைக் கடல் கடந்த தமிழகம் எங்கும் நிலைபேறு கொள்ளச் செய்தவர்.

பெரும்கலைஞராக விளங்கிய பொழுதும் தன்னடக்கமும் அதேவேளை தற்றுணியும் அவரது ஆளுமையின் பரிமாணங்களாகக் காணப்பட்டன அவரின் தனித்துவமான பெரும் மரபினை பிள்ளைகள் முன்னெடுத்து வருதல் குறிப்பிடத்தக்கது.

தவில் நாகசுர வரலாற்றை எழுதும் பொழுதும் மீள நோக்கும் பொழுதும் தட்செணாமூர்த்தியின் பேராற்றல் முனைப்புடன் மேலழுந்த வண்ணமிருக்கும்.

உங்கள் நாணயத் தாளினை தெரிந்துக் கொள்ளுங்கள்.

முன்பு வழங்கப்பட்டவை

1

2

3

ஞாபகார்த்த தாள்

1

2

3

தற்போது வழங்கப்படுகின்றவை

1

2

3

1 நீர்வரி அடையாளத்தை பாருங்கள்

தாளினை வெளிச்சத்தில் உயர்த்திப் பிடிப்பதனால் நீர்வரி அடையாளமாக தெளிவான புறத்திலுள்ள சிங்கம் ஒன்றினைப் பார்க்கலாம். தாளின் இரு புறங்களிலும் பார்க்கக்கூடிய தளப்பிடுக்கும்.

தாளினை வெளிச்சத்தில் உயர்த்திப் பிடிப்பதனால் நீர்வரி அடையாளமாக தெளிவான வரவேற்பு சிங்கம் ஒன்றினைப் பார்க்கலாம். தாளின் இரு புறங்களிலும் இடணைப் பார்க்கக்கூடிய தளப்பிடுக்கும்.

2 பாதுகாப்பு நூலினைப் பாருங்கள்

சாய்த்தல் நிறமற்றவையக்கூடிய நூல் அல்லது அடர்ந்தவையக்கூடிய நூல் அல்லது உட்புறத்தில் அடர்ந்தவையக்கூடிய நூல் அல்லது உட்புறத்தில் வெள்ளி நூல். தாளினை வெளிச்சத்தில் பிடித்துப் பார்க்கும்போது உட்புறத்தில் கோடு போல காட்சியளிக்கும்.

உட்புறத்தில் கோடு போல தென்படும் வெள்ளி நூல். தாளினை வெளிச்சத்தில் பிடித்துப் பார்க்கும்போது "CBSL 1000" என்ற சிறிய எழுத்துக்களுடன் கூடிய உட்புறத்தில் கோடு போல காட்சியளிக்கும்.

தாளினை வெளிச்சத்தில் உயர்த்திப் பிடிப்பதனால் நீர்வரி அடையாளமாக நாணயத் தாளின் லைப் புறத்திலுள்ள புறவையே காணப்படுவதைப் பார்க்கலாம். நாணயத் தாளின் பெறுமதி இலக்கங்களில் நிலைக்குத்தாக தெளிவான நீர்வரி அடையாளமாகக் காணப்படுகிறது.

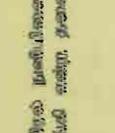

தாளினை பார்க்கும்போது சாய்த்தல் பிடிப்பதில் இருந்து அடர்ந்தவையக்கூடிய நூல் அல்லது உட்புறத்தில் வெள்ளி நூல். தாளினை வெளிச்சத்தில் பிடித்துப் பார்க்கும்போது "CBSL 1000" என்ற சிறிய எழுத்துக்களுடன் கூடிய உட்புறத்தில் கோடு போல காணப்படுகிறது.

3 மேற்கிலும்பிய அச்சிடலை உணருங்கள்

தாளின் மீது உங்கள் விரல் நகர்த்தினால் மூலம் தடிப்பான மை படர்ந்த இடங்கள் அல்லது மெல்லிய அச்சிடலை உணருங்கள். (உதாரணம்: மத்திய வங்கி என்ற சொல்லில் இரு, ஓரங்களிலும் காணப்படும்)

தாளினை வெளிச்சத்தில் உயர்த்திப் பிடிப்பதனால் நீர்வரி அடையாளமாக தெளிவான புறத்திலுள்ள புறவையே காணப்படுவதைப் பார்க்கலாம். நாணயத் தாளின் பெறுமதி இலக்கங்களில் நிலைக்குத்தாக தெளிவான நீர்வரி அடையாளமாகக் காணப்படுகிறது.

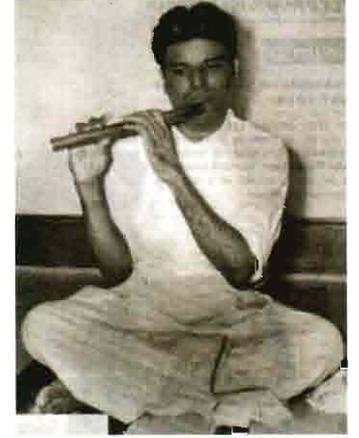
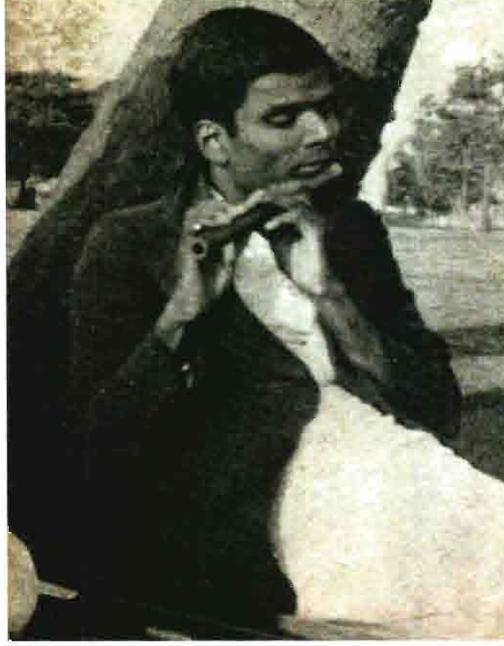

இலங்கை மத்திய வங்கி
CENTRAL BANK OF SRI LANKA

100% பருத்திக் கம்பளியினால் தயாரிக்கப்பட்ட நாணயத் தாள் சாதாரண கட்சியிலுள்ள எழுத்துக்களிலிருந்து வேறுபடுவதனை உணருங்கள்.

வேணுகானவித்தகர் ஸ்ரீமாலி

-பத்மா சோமகாந்தன்

இசையுலகிலே சிறப்புமிக்க வாத்தியங்களான வீணைக்கும் வேயங்குழலுக்கும் தெய்வீகமான ஒரு பெருமையுண்டு. காரணம் அவை கலைவடிவான சரஸ்வதியினதும் லீலாநுபனான கண்ணனதும் கரங்களில் பொலிந்து இசைமீட்கப்படுவதனால் எனலாம். நரம்பு, தோல் என்ற வாத்திய வகைகளோடு காற்றோடு இயைந்த வாத்தியங்களாக காற்றுக்கருவிகளான நாதஸ்வரம் கிளாரினெட் புல்லாங்குழல் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். புல் இனத்தின் பயிரான மூங்கில் இனத்திலிருந்து அக்குழல் பெறப்படுவதால் அதனைப் புல்லாங்குழல் என்பதோடு மூங்கிலுக்கு வேய் என்றும் ஒரு பொருள் உள்ளதால் அதனை வேயங்குழல் என்றும் அழைக்கப்படும். வேயங்குழலில் அருமையான கானத்தை இசைக்கும் வித்துவத்தன்மை மிக்கவராக விளங்கிய வேயங்குழல் வேந்தன் ஸ்ரீமகாலிங்கம் என்பவரை எல்லோரும் செல்லமாக 'ஸ்ரீ மாலி' என அழைக்க அப்பெயர் நிலைகொண்டுவிட்டது.

கலைத்துறை யாவற்றிலுமே மிக உன்னத நிலையை அடைந்தவர்களை மூன்று தரத்தில் வகைப்படுத்துவர். ஒன்று கலையின் ஒரு துளியை அறிந்தவுடனேயே கற்பூரம் பற்றுவதுபோல பட்டெனப் பற்றி ஆற்றல் ஒளிவீசுவது. இரண்டாவது பலவற்றைக்கேட்டு, அறிந்து அதனோடு தொடர்பு கொண்டு, தானும் அதனோடு மிக இலகுவில் சங்கமித்து தன் திறமையை வெளிப்படுத்துவது. மூன்றாவது நிலை நீண்ட காலப்பயிற்சி, இடைவிடா முயற்சி, அடிமேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகருமென்பது போல நீண்ட கால உழைப்பின் பேரில் ஆற்றலைப் பதிவு செய்வது. இம் மூவகை நிலைகளையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்தால் மாலி அவர்கள் பிறப்பிலேயே இசைமேதைமை நிறைந்த பிறவியென்பதை குறிப்பிட்டுள்ள இம்முத்தரத்துள்ளும் முதல் தரத்தைச் சேர்ந்த இசைவிற்பன்னர் என்பதை அறியமுடிகிறது. காரணம் அவர் குருவாக

யாரையுமே கொள்ளாமல் தானாகவே கற்றவித்தை தான் இந்த தெய்வீக அருள் நிறைந்த வேயங்குழல் வித்தகம்.

வேயங்குழல் வேந்தன் வேணுகானவித்தகர் என்றெல்லாம் பெரும் இசைஞானிகளாலும் மகான்களாலும் போற்றிப்பேசப்பட்ட மாலி என்ற டி.ஆர். மாகலிங்கம் இசையின் மையமாக விளங்கிய தஞ்சாவூரில் உள்ள திருவிடைமருதூரில் 1926 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் பிறந்தார். இவருடைய தந்தையார் ஏ.இராமசாமி ஐயர், தாயார் நீலாம்பாள். மாலிக்கு தேவகி, ராஜம், சுசந்தி, பாபு என நான்கு சகோதரிகளும் கௌதமன், சிவராமன், என இரு சகோதரர்களும் இருந்தனர். இவரது அக்கா தேவகி தமது நெருங்கிய உறவினரான ராஜகோபால ஐயரிடம் இசையிலப் போனபோது அவளுக்குத் துணையாகத் தம்பி மாலியும் உடன் செல்வது வழக்கம். அக்கா பயின்ற இராகங்கள் அவற்றிற்கான வர்ணனைகள் யாவற்றையும் செவியுற்றபோதே மனதுள் மனனம் செய்துகொண்ட மாலி கையில் கிடைத்த சில சில்லறைக்காசைக் கொடுத்து ஒரு புல்லாங்குழலை வாங்கினான். தான் கேட்ட இராகங்களை ஊதிப்பார்த்தான். வேணுகோபாலனின் அருளோ வேயங்குழல் கானத்தின் இனிமையோ அச்சிறுவனை அப்படியே அந்தத் தெய்வீகத் தேனுள், காற்றினிலே வந்த கீதத்துள் கரைய வைத்துவிட்டது. மாலியின் குழலிசையைக்கேட்டோர் கோகுலகண்ணனின் ஆயர்பாடியை நினைவுற்றனர். போதாததற்கு மாலியின் வீட்டுக்கு வந்திருந்த சாமியார் ஒருவரும் மாலியின் வேணுகானத்தைக் கேட்டுமகிழ்ந்துபோய்

வேயங்குழல் இசைக்கவன்றே வந்த வேணுகோபனே இவன் என மனதார வாழ்த்தி ஆசீர்வதித்துச் சென்றாராம். அம்மகானுடைய ஆசீர்வாதம் போலவே மாலி அவர்களுடைய வேணுகானம் இசைக்கும் வித்தகம் பெரும் விருட்சமாக நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களிலுள்ள இசைமேதைகள் விரும்பிவியந்து பாராட்டி வாழ்த்தும் படியாக வளர்ந்து வானோங்கி மிளிர்ந்ததெனின் மிகையன்று.

இரவுபகல் இடைவிடாமல் கண்ணும் கருத்துமாக உழைப்பவர்கள், படிப்பவர்கள், பயிற்சி பெறுபவர்கள் என முயற்சியின் முன்னணியில் நிற்போருக்குக்கூடக் கிட்டாத மகோன்னதமான இசைநுட்பங்கள் இராக சூட்சுமங்கள் போன்ற இனிமையான இசைஞான அனுபவங்களை எல்லாம் திரட்டிப் புதுப்புது கற்பனைகளையும் கோர்த்துக் காற்றிலே மிதக்கவிடும் லாவகம் மாலி தனக்கென்றே இறைவனிடம் கேட்டுப்பெற்றுக் கொண்ட அஸ்திரமோ என எண்ணத் தோன்றும். அத்துணை தூரம் அவருடைய வேணுகான இசை மக்களைப் பிரமிக்க வைத்தது.

கச்சேரி என்றால் இசையில் எந்தவிண்ணாதி விண்ணனாக இருந்தாலும் கடைசி இரண்டொரு தரமாவது பக்கவாத்தியங்களுடன் ஒத்திகை பார்க்காமல் மேடையேறுவதேயில்லை. காரணம் ஓர் இசைநிகழ்வு என்பது ஒரு கூட்டு முயற்சி என்பதனாலாகும். ஆனால் மாலியைப் பொறுத்தளவில் அவர் எந்த நிகழ்ச்சிக்குமே ஆயத்தமோ பயிற்சியோ இன்றி மேடையில் உட்கார்ந்ததும் நீர்வீழ்ச்சி போல 'ஜில்ஜில்' என்று

அவருடைய வேணுகானம் குளிர்ந்த அருவிபோல கொட்டத்தொடங்கிவிடும். இவையெல்லாம் மாலி அவர்கள் ஓர் அற்புதமான பிறவிக் கலைஞர் என்பதையே நமக்கு உணர்த்துகின்றது.

இளமைக்காலத்தில் மாலி தன் சகோதரர்களுடனும் நண்பர்களுடனும் சேர்ந்து விளையாடுவதுண்டு. இப்போது புல்லாங்குழல் ஊதும் போட்டியையும் ஏற்படுத்தினார்கள். யார் பைரவி ராகவர்ணத்தை மூன்று காலங்களிலும் முறைப்படி வாசிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு சில்லறைப்பணம் பரிசாக கிடைக்கும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்த விளையாட்டுப் பருவத்தில் கூட பைரவி ராகவர்ணத்தை முக்காலங்களிலும் சிறப்பாகப் புல்லாங்குழலில் ஊதிப் போட்டியில் வெற்றியடைந்த சிறுவன் மாலி தான். தான் ஒரு விளையும் பயிர் என்பதை முளையிலேயே உறுதிப்படுத்திக் கொண்டான்.

ஏனைய சிறுவர்களைப் போலப் பள்ளிக் கல்வியைக் கூட ஒழுங்காகப் படிக்காது, விளையாடித்திரிந்த சிறுவன் மாலி வகுப்பில் உட்கார்ந்து படித்துத் தேறாமலே ஆங்கில மொழியை அனாயாசமாகப் பேசவும் எழுதவும் திறமைகொண்டவனாக திகழ்ந்தான். ஆங்கில நாளேடுகளைப்படித்து அவற்றைப் புரிந்துகொள்வதுமல்லாமல் ஆசிரியருக்கான கடிதம் ஊடாக சில காத்திரமாக கருத்துக்களை குறிப்பிட்டு எழுதியுள்ளார். வேணுகானத்தை கற்க எந்தக் குருவையும் நாடாது இருந்ததுபோல ஆங்கில மொழியையும் தானாகவே தன்னார்வம் கொண்டு குருவில்லாமலே கற்றுக்கொண்டான்.

இயல்பாகவே மேதையான குண இயல்புகளும் அமானுஷ்யமான ஆற்றலும் கொண்ட மாலி பத்துவயதை அடையுமுன்னரே சென்னை மயிலாப்பூர் மண்டபமொன்றிலே தன் முதலாவது வேணுகான விருந்தை அள்ளிவழங்கினார். அங்கு கூடியிருந்த பெருங்கூட்டம் மாத்திரமல்ல அங்கு வருகைதந்திருந்த பிரமுகர்கள், இசைமேதைகள் உட்பட யாவருமே காற்றில் கனிவாக இசைந்துவந்த வேயங்குழல் நாதத்தால் தம்மை மறந்தனர். குழந்தையின் ஆற்றலைப் பார்த்து வியந்தனர், வாழ்த்தினர், பிரமித்தனர்.

பெரியோருடைய பிரமிப்பையும் வாழ்த்துக் களையும் பாராட்டுக்களையும் பெற்றுக்கொண்ட போதே வேயங்குழலுடனான தனது நாதத்தை, இசையை, ஆற்றலைத் தான் இன்னும்

இசைக்கும் தெய்வீக
உறவுக்கும் நெருக்கமுள்ளது.
இசையை முறையாகப்
பயன்படுத்தும் போது
அது நமக்கு
சுவர்க்கவாசலை
திறந்து வைக்கின்றது.

மேம்படுத்தவேண்டும் என்னும் ஒரு திடசித்தத்தை மனதில் பூண்டுகொண்டான் மாலி. சபையோருடைய கரகோஷம் வாழ்த்துக்கள், பொன்னாடைகள், பரிசுகள், பரிவு, பற்று, பாசம் யாவுமே அவனது உற்சாகத்திற்கு உரமேற்றிவிட்டன.

வேணுகோபாலனின் வேயங்குழல் கானத்திற்கு ஆனினமெல்லாம் எப்படித்தம்மை மறந்து போயிருக்குமோ அதேபோலவே மாலியின் புல்லாங்குழல் ஓசையால் மெய்மறந்து கட்டுண்டு போகாதோர் இலர் என்றே துணிந்து கூறலாம். அத்தகையதொரு மாய சக்தியும் மேன்மையும் இனிமையும் மாலியின் குழலோசைக்கு உண்டு. தன் குழல் ஓசையால் மட்டுமே அனைவரையும் மெய்மறக்கச் செய்யும் இசைப் புலமை கொண்ட மாலி அழகன் முருகனிடம் அளவிறந்த பக்திபூண்டவன்.

ஒரு முறை கச்சேரி செய்ய ஆயத்தமாகிப் போய்விட்டார். ஆனால் பக்கவாத்தியம் பற்றி எவ்வித ஒழுங்கும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இதுபற்றிப் பிறர்விசாரிக்கவும் ஏதோ முருகன் அருள் புரிவான் என்றுமட்டும் கூறிவைத்தார்.

இவையெல்லாம் இசைக்கும் தெய்வீக உறவுக்குமுள்ள நெருக்கத்தைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. இசையை நாம் முறையாகப் பயன்படுத்தும் போது அது நமக்குச் சுவர்க்கவாசலையே திறந்துவைக்கிறது என்பது அவரது நம்பிக்கை.

கிரிக்கெட், அரசியல் போன்றவற்றிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த மாலிக்கு இசைக்கருவிக் கலைஞர்களுக்கான ராஷ்டிரபதி விருதும் அளித்துக் கௌரவிக்கப்பட்டது.

ராஷ்டிரபதி விருது பெறும் இசைவாணர் அனைவருக்கும் பாரதத்தில் எங்கும் பிரவேசக் கட்டணமின்றிப் பயணிக்க அனுமதிச்சீட்டு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பது மாலியின் பெருவிருப்பாக இருந்தது.

தக்கார் தகவிலார் என்பது அவரவர் எச்சத்தார் காணப்படும் என்ற வள்ளுவன் வாக்கிற்கமைய வேயங்குழல் வேந்தனின் மேதைமையைப் பறைசாற்ற இருப்பவர் அவரது வழிவந்த புலமைமிக்க இன்னொரு வேயங்குழல் வேழம் வித்துவான் ஸ்ரீரமணி அவர்கள். இவரும் மாலி அவர்களின் ஈடிணையற்ற புலமைமிக்க சீடன். தன் குருவோடு கூடவே இருந்துபேசிப் பழகிப் பயின்று, தெளிந்து முன்வந்தவர்.

மாலி அவர்களுடைய இனிய காற்றில் தவழும் கீதத்தை இவருடைய புல்லாங்குழலில் இருந்தும் கேட்டுமகிழ்வோர் இலட்சோபலட்சம் ரசிகர்கள்.

பிறவியிலேயே குழலிசை அருள் பெற்றுவந்த மாலியின் குருபரம்பரை வித்துவான் ஸ்ரீரமணிமூலம் விழுதுவிட்டு வேர்பரப்பிச் செழித்தோங்கி வேயங்குழல் கானத்தால் மண்ணுலகை நிறைவிக்கவேண்டுமென வாழ்த்துவோம்.

Santa Claus

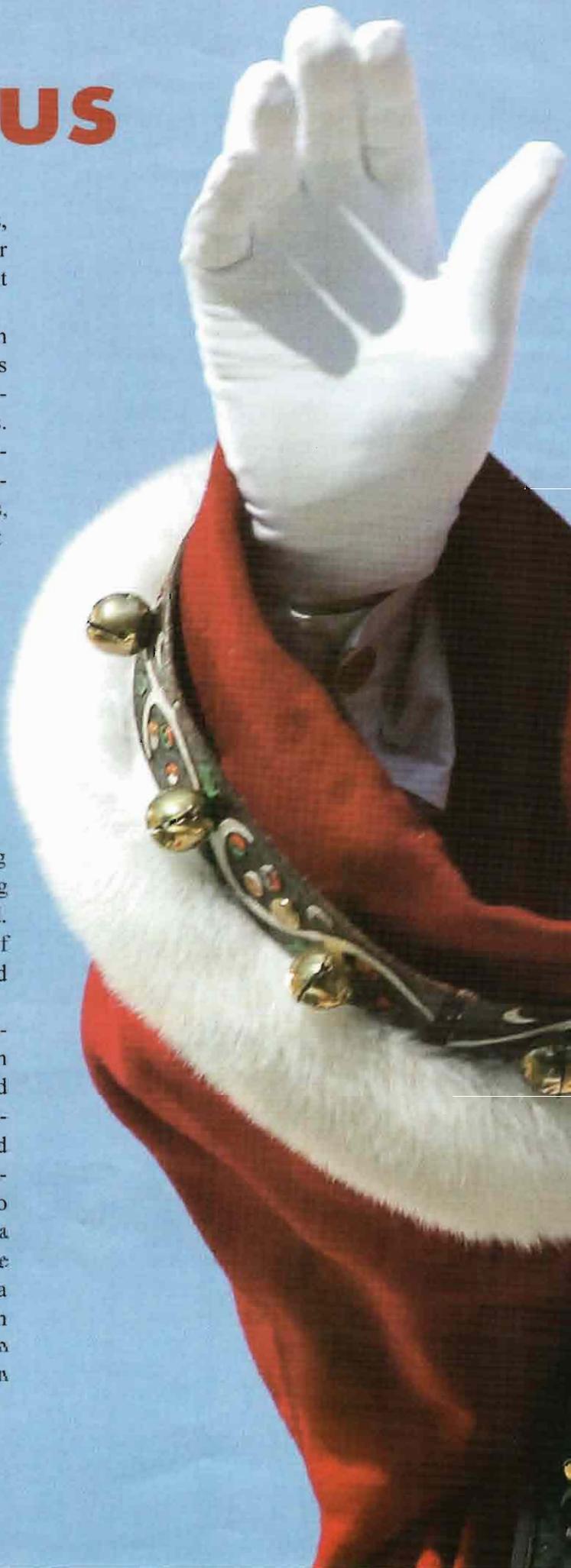
Santa Claus, Saint Nicholas, Father Christmas, or simply “Santa”, is said to leave presents for well-behaved children at their homes the night before Christmas, December 24, every year.

The modern figure of Santa Claus was derived from the Dutch figure of Sinterklaas, which, in turn, was part of its basis in tales concerning the historical figure of Christian bishop and gift giver Saint Nicholas.

Santa Claus is generally depicted as a portly, joyous, white-bearded man sometimes with his spectacles, wearing a red coat with white collar and cuffs, white-cuffed red trousers, and black leather belt and boots. Historically, Santa wears a green cloak, which has been changed to the more commonly known red suit. According to a tradition, it is believed that Santa Claus lives at the North Pole.

Writing letters to Santa Claus has been a Christmas tradition for children for many years. These letters normally contain a wish list of toys and assertions of good behavior. The good behavior of children are actually said to be recorded by Santa. It is believed that he makes a list of children throughout the world, categorizing them according to their behavior and delivering presents, including toys, to all of the well-behaved children in the world. The bag he carries every night is said to be full of these gifts. However, his operations for making and delivering presents are still unknown!

The story of Santa's entrance into homes on Christmas Eve, via the chimney, evolved into tradition. On this night children leave Santa a glass of milk and a plate of cookies, rice, porridge, or Christmas pudding, and sometimes he is given sherry or beer and mince pies instead. Aligning stockings at the mantelpiece or other place where Santa cannot fail to see them, peeking up the chimney in homes with a fireplace, glancing out a window and scanning the heavens for Santa's sleigh, and in homes without a fireplace unlocking an exterior door so that Santa can easily enter the house and place the gifts for children is a last minute ritual that is followed by the children before they go to bed. 🦌

Vaikuntha Ekadashi

The famous Vaikuntha Ekadashi, or Mokshada Ekadashi, is a day dedicated to Lord Vishnu. It is held on the eleventh day of the bright fortnight in the month of Margasira or Margali, corresponding to the English months of December – January. The occasion is said to secure vrata, freedom from birth and death and liberation from the worldly feelings like love, affection, and care, for the observer.

According to legend, it is said that the Devas were unable to bear the tyranny of Muran, a demon, and approached Shiva to kill the demon. Lord Shiva, however, directed them to Lord Vishnu. A battle then ensued between Vishnu and the demon, during which Vishnu realized that a new weapon was needed to slay Muran.

In order to take rest and create a new weapon, Vishnu retired to a cave named for the goddess Haimavati in Bhadrakashrama. When Muran tried to slay Vishnu, who was sleeping, the female power that emerged from Vishnu burned Muran to ashes with her glance.

Vishnu, who was pleased, named the goddess “Ekadashi” and asked her to claim a boon. Ekadashi, instead, beseeched Vishnu that people who observed a fast on this day should be redeemed of their sins. Vishnu thus declared that people who observed a fast on this day and worshipped the goddess Ekadashi would attain Vaikuntha, known as the Gates of Heaven.

Vaikuntha Ekadashi fasting is an important aspect of those associated with it. People fast the whole day and keep vigil. Special prayers are offered to Vishnu and devotees engage in the chanting of Vishnu's name and in meditation. On 'Dashami', the previous day of the observance, devotees who take up Vaikuntha Ekadashi fasting are to take only lunch. On Ekadashi, the next day, they have to maintain a complete fast and engage in prayers and meditation of Vishnu. They are strictly prohibited from taking rice. That night, people keep vigil the whole night and visit the temple of Vishnu, mostly in the wee hours of the morning.

On this Vaikuntha Ekadashi day, the Vaikuntha Dwaram or the Swarga Vaasal, 'The Gates of Heaven' are believed to be kept open. The area encircling the sanctum is referred to Swarga Vaasal and devotees throng to gain entry into the temple, to seek Vishnu.

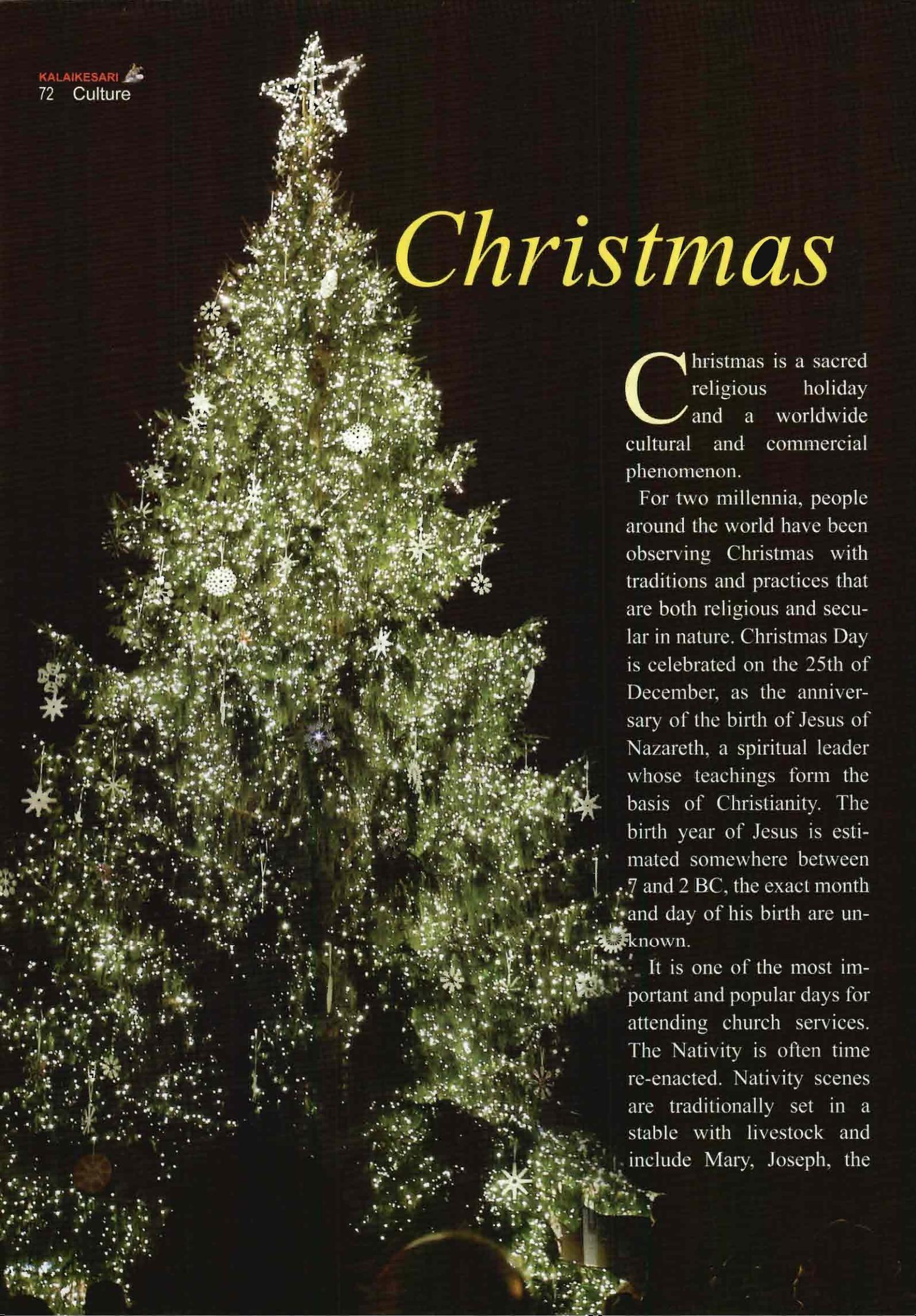
The demon Muran stands for the bad qualities in people, attributed to lust, passion, inertia, and ar-

rogance. When one conquers these tendencies, one attains the purity of mind or satva, indispensable for the attainment of moksha, the liberation from the worldly life. Fasting helps to keep at bay tendencies which could be triggered by intake of certain foods. Keeping vigil in the night is symbolic of awareness, or being watchful of the contents of the mind. This is symbolic of the mind automatically being absorbed at the sight of Vishnu after the arduous fast and vigil.

The belief that rice is prohibited, because Muran dwells in it, symbolically signifies that the eating of rice makes one feel heavy and hampers the vigil. This signifies that entertaining negative tendencies could hamper one's progress towards awareness or consciousness.

Observance of the rituals on this auspicious day even without understanding their importance is beneficial. Hence, the merit accrued through observing them with piety is believed to be immeasurable. 🙏

Christmas

Christmas is a sacred religious holiday and a worldwide cultural and commercial phenomenon.

For two millennia, people around the world have been observing Christmas with traditions and practices that are both religious and secular in nature. Christmas Day is celebrated on the 25th of December, as the anniversary of the birth of Jesus of Nazareth, a spiritual leader whose teachings form the basis of Christianity. The birth year of Jesus is estimated somewhere between 7 and 2 BC, the exact month and day of his birth are unknown.

It is one of the most important and popular days for attending church services. The Nativity is often time re-enacted. Nativity scenes are traditionally set in a stable with livestock and include Mary, Joseph, the

infant Jesus in the manger, the three wise men, the shepherds and their sheep, the angels, and the Star of Bethlehem. Some children re-enact these events with animals to create more realism. In addition, they sing carols that reference the event. Another artistic tradition is the painting of depictions of nativity in art.

Red, green, and gold are considered the traditional colours of Christmas. Red symbolizes the blood of Jesus,

which was shed in his crucifixion. Green symbolizes eternal life, and, in particular, the evergreen tree, which does not lose its leaves in the winter. Gold, believed to be the first colour associated with Christmas, was given as a gift by the three wise men, and symbolizes royalty.

The act of exchanging gifts is one of the core aspects of the modern Christmas celebration. On Christmas, people exchange gifts based on the tradition associated with St. Nicholas, and the gifts of gold, frankincense, and myrrh which were given to the baby Jesus by the three wise men.

A number of figures are associated with Christmas and the seasonal giving of gifts. Among them, Father Christmas, also known as Santa Claus, is the best known figure.

Santa Claus, known in modern times to be dressed in red and generally depicted with a long beard, traditionally appeared in bishop's attire. Accompanied by helpers, he would inquire into the behaviour of children during the past year before deciding whether

they deserved a gift or not.

On the day of Christmas, a special Christmas meal is served. The meal varies greatly from region to region. A standard Christmas meal includes turkey or goose, meat, gravy, potatoes, vegetables, sometimes bread, and cider. Special desserts are also prepared, such as Christmas pudding, mince pies, and fruit cake.

Christmas Day is celebrated as a major festival and a public holiday in countries around the world, including many whose populations are mostly non-Christian. Countries, such as Japan, have adopted many of the secular aspects of Christmas, such as gift giving, Christmas music and caroling, exchanging of Christmas cards, church celebrations, a special family meal, and the display of various Christmas decorations, including Christmas trees, Christmas lights, nativity scenes, garlands, wreaths, and holly. Christmas celebrations around the world can vary markedly in form, reflecting differing cultural and national traditions.

Paavai Nonbu

The “Paavai Nonbu” is a penance observed by unmarried girls to get good husbands. The Paavai Nonbu is an important Tamil tradition practiced since very ancient times. The history of Paavai Nonbu is more than 2,000 years old and is mentioned in the Tamil scriptures. It is said that the goddess Andal performed Paavai Nonbu to merge with Sri Ranganatha (Lord Vishnu). It is generally observed in the month of December by Hindus and has become a training period for mental and physical purification.

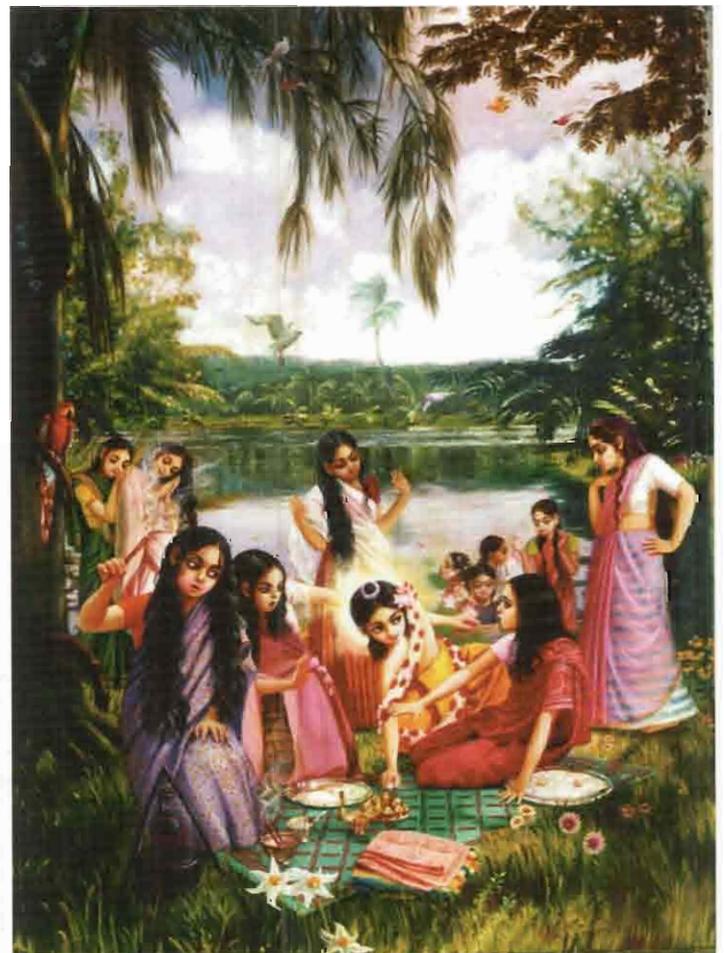
Young girls are supposed to wake each other up early and, while singing and dancing, make their way to the ponds and streams for their baths. They then worship Paavai, the woman goddess, and request her to bless them with suitable husbands. This observance of “Thiruvempaavai festival” signifies the wake up from the state of ignorance to the state of spiritual enlightenment.

To get up early morning, particularly in the cold month of December and take a bath keeps one physically fit and mentally alert. When the Tamil poet Manikkavasagar went on a pilgrimage to Thiruvannamalai, a state in Tamil Nadu, India, he noticed young girls waking up very early in December, singing the praises of Lord Shiva, calling their friends and going to the Lotus pond for a bath. Seeing these young maidens, Manikkavasagar composed the

“Thiruvempaavai”, a collection of twenty hymns in which Manikkavasagar had imagined himself as a woman following the “Paavai Nonbu” and praising Lord Shiva. The twenty songs of “Thiruvempaavai” and ten songs of “Thiruppallieluchi” were sung all over Tamil Nadu in the holy month of Maargali December.

The lyrics of Thiruvempaavai enable the young girls to sing more beautifully the praises of Lord Shiva as they wind their way to the pond. After the bath they would worship Goddess Gowri, praying not only for prosperity, but also for good husbands who are sincere devotees of Lord Shiva.

The entrance to the image house of Lankathilaka, note the dragon arch above the door way

Lankathilaka Temple

The main entrance of the temple

The Vihara at Lankathilaka

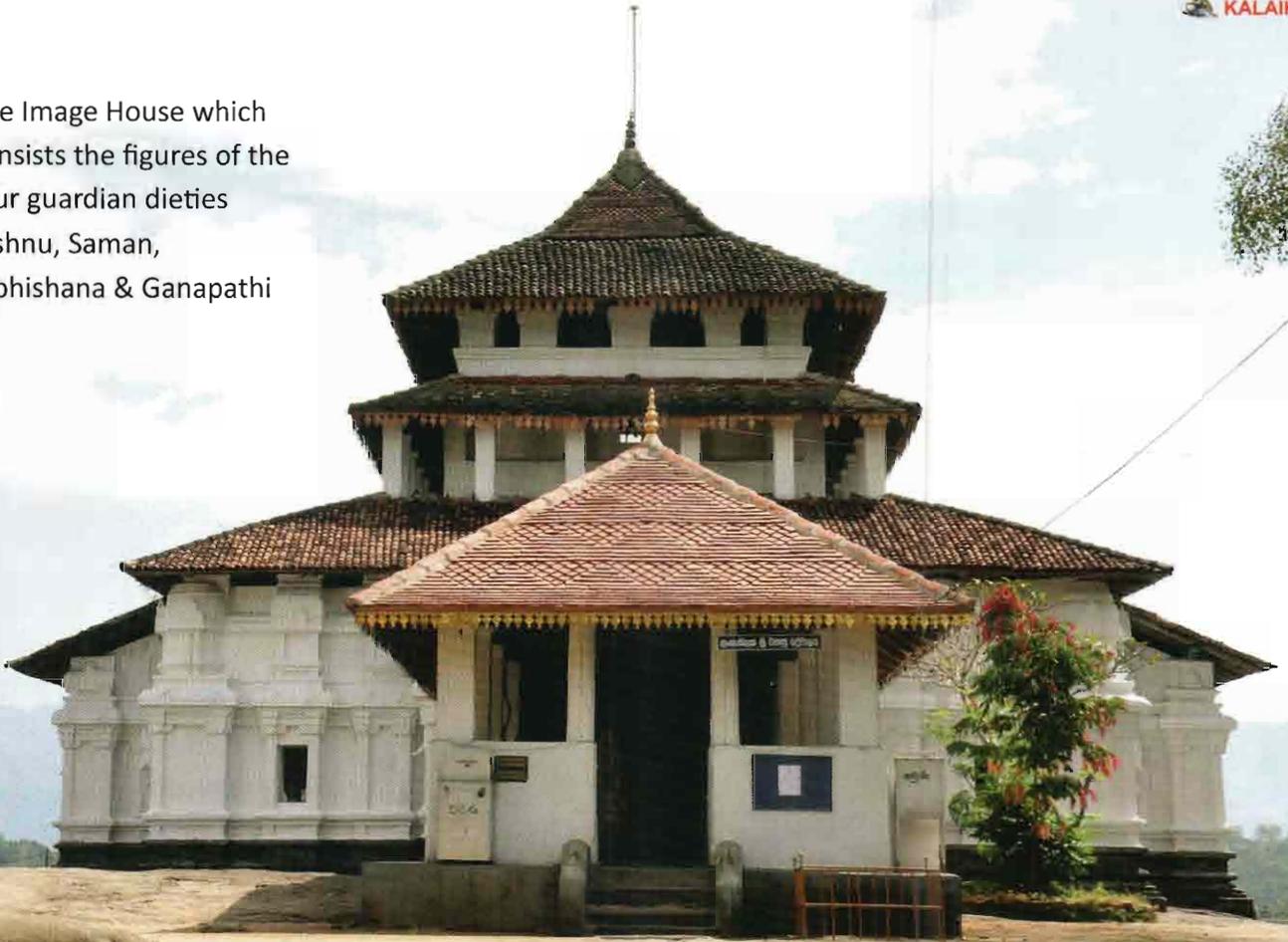
If it is history that fascinates you, Sri Lanka's own spans 2,500 years, and there are a number of unique works of architecture built hundreds of years ago that still stand tall to the present day.

Lankathilaka, built entirely out of granite within the huge Panhangala Rock, is considered one of the biggest temples in the country.

The temple's history dates back to the Gampola Kingdom in the 14th century. King Buwanekabahu IV built this temple in 1344 AD. The King's Chief Minister Senalankadhikara was then entrusted to carry out the remaining construction work of the temple, which was designed by the South Indian architect Sthapati Rayar.

In 1344 AD, the temple was four stories and rose some 25 meters high, constructed on the uneven surface of the rock with a granite base foundation. The plan of the temple protrudes to the four sides like a cross. However, today only the ground floor and a section of the first floor, covered with a tiled wooden roof, of the old structure is visible. The "dragon

The Image House which consists the figures of the four guardian dieties Vishnu, Saman, Vibhishana & Ganapathi

An overall side view of Lankathilaka

The massive stone inscription at the site which reveals a detailed information about the temple

The bodhi-tree at Lankathilaka premises

arch,” an arch with the face of a dragon facing east, was carved on the wall of the main entrance and is accessed from a long stone stairway leading from the village at the base of the rock.

A unique feature of the temple is that its Image House contains a Buddhist shrine room with a massive seated Buddha statue underneath another dragon arch.

The wall of the Image House is filled with paintings of 24 former Buddhas. The Gods Ganesha and Kataragama are represented in the niches facing east, and Saman, Vishnu, and Vibishana face north, west, and south. This Image House also comprises four devales to the four guardian deities Vishnu, Saman, Vibhishana, and Ganapathi.

The exterior of the Image House is decorated with sculpted elephants and other decorative designs like lions. The arched passage of the Image House leads into an inner sanctum which is decorated with floral

designs. The two side walls and the ceiling are covered with paintings and the inner sanctum contains a huge statue of the seated Buddha.

Outside the temple premises is a raised platform known as the sinhasanaya. This platform was a throne which was used by the king to watch the Perahera - the annual pageant of the temple.

Next to the Image House is a large stone inscription written in Pali that mentions the details of the lands that are assigned to the temple. It records the valuable gifts given to craftsman who worked on the temple.

One of three famous ancient temples near Peradeniya, Lankathilaka (the others being Gadaladeniya and Embekke) can be reached by taking the Kandy-Colombo highway, turning left near 104 km post at Pilimalawa, along the Daulagala road leading to Hiyarapitiya village. The temple is about four kilometers from the turn off. 🗺️

விரையங்கள்!

ஆச்சரியமிது
பண்டிகைக்கால
சலுகையை இன்றே
பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்

~~₹ 200~~

1.5 லீற்றர் **₹ 150** மட்டுமே

நாடெங்கிலுமுள்ள கீல்ஸ் சுபர் அல்லது வேண்டிய சுபர் K விற்பனை நிலையங்களில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இச்சலுகை 2013 டிசம்பர் 4ம் திகதி முதல் 2014 ஜனவரி 2ம் திகதி வரை மட்டுமே ஒரு பற்றுச்சீட்டில் 5 போத்தல்களுக்கு மீடல் கொள்வனவு செய்ய முடியாது.

*நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டது.

Mandalay Palace

The Mandalay Palace, located in the city of Mandalay approximately 716km north of Yangon in Myanmar, is the last royal palace of the last Burmese monarchy. Mandalay, named after Mandalay Hill, is the second largest city after Yangon and was the last capital of the Myanmar Kingdom.

Founded along the Irrawaddy River, the Palace was the primary royal residence of King Mindon Min (1853 - 1878) and his son King Thibaw (1878 - 1886), the last two kings of the country. When King Mindon Min founded Mandalay, he ordered construction of a new Royal Palace called the Mandalay Palace. The old Royal Palace, in the former capital Amarapura, was dismantled and transported to Mandalay to be rebuilt there. It was the last Palace built by the Burmese Royals.

In 1885, the British took Mandalay, ending the Konbaung dynasty (1752 - 1885). The Palace was looted and converted into a fort by the British

army. During World War II (1939 - 1945), the Royal Palace was destroyed by fire after a bombing raid. The only two original buildings that survived were the Royal Mint and the Watch Tower. In the 1990s, the Palace was rebuilt following the original design.

Today, the Palace is primarily a symbol of Mandalay. The Palace and the surrounding gardens are a major tourist destination. This large complex contains dozens of buildings including audience halls, throne halls, a monastery, a watch tower, a court building, a building to hold the tooth relic, and a library where the Buddhist scriptures are kept.

Made from teak, the square Mandalay Palace was surrounded by four walls, 2 kilometers long with a total of 48 turrets. In the walls were 12 gates, one for each sign of the zodiac. Around the walls was a 60 meter wide moat, which could be crossed by bridges.

Artifacts as well as the reproductions of the thrones are on display within the Palace. Several rooms of the Palace also display life size statues of King Mindon Min and his successor King Thibaw Min, the last Burmese King.

The watch tower is a solid cylindrical tower, reddish brown in colour and measuring 24 meters high. It is topped by a golden seven tiered pyatthat (spires at regular intervals) roof. The stairway winding around the tower can be climbed and provides a good overview of the Palace and great views of Mandalay. It is one of only two original buildings left, the other one being the Royal Mint.

Adjacent to the main entrance of the Watch Tower is the Burmese style Tooth Relic Tower. The completely white square structure has a small square relic chamber on top and a steep stairway leading up to it. In spite of its name, the building never contained a relic from the Buddha; instead it houses a statue of Buddha.

The Supreme Court building is an impressive structure used by the king to dispense justice. Both the building and the multi-tiered roof are a dark reddish brown colour, while the finials and roof lines are intricately decorated in gold colours. With the Supreme Court building, a number of royal mausoleums were erected for the remains of several members of the Burmese Royal Family, including King

Mindon Min. The Great Audience Hall is intricately decorated. The hall is approximately 75 meters long and topped with a seven tiered pyatthat roof. The wooden barge boards and eave boards on the roof are all carved in flower patterns and were said to have been gilded.

In total, there were eight thrones in the Palace, of which the Lion Throne was the most important. The Lion Throne was placed in the Lion Throne room. The richly decorated and ornamented wooden throne belonged only to the King and it was considered high treason for anyone else to occupy it. On top of the Lion Throne room is a seven tiered pyatthat roof, the same building which is mentioned above.

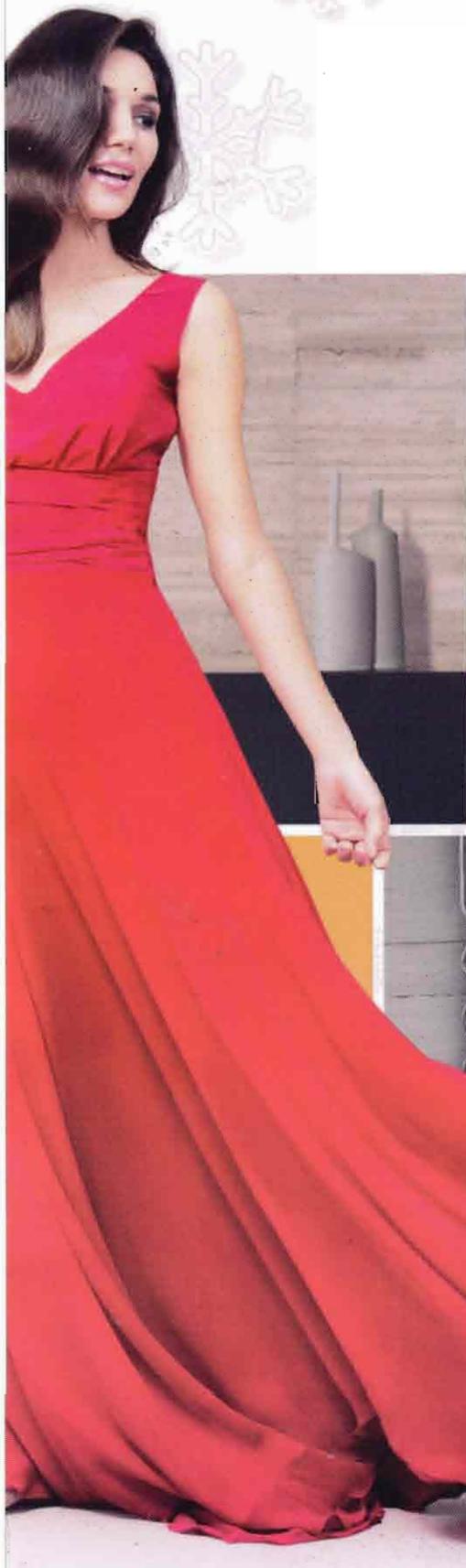
The Glass Palace is one of the largest and most beautiful buildings. This building was used as King Mindon's personal living quarters. It contains two large rooms, one of which contained the Bee

Throne. The other one was separated into a number of smaller rooms which were the King's living room and bed room, as well as a number of rooms for his Queens.

This famous tourist destination in Myanmar is located in the north end of Mandalay and is found between 12th street in the North and 26th street National Highway 3 in the South. The Palace opens daily from 7:30 am until 5 pm. The entrance is the East gate of the citadel.

25

வரை
கழிவு

டைல்ஸ்களுக்கு...

கனவுகளை நிறைவேற்றி
பண்டிகைக் காலத்தை
இன்பமாய் கழித்திடுவீர்.

வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நொடியையும் எம்
குடும்பத்தின் மகிழ்ச்சிக்காகவே செதுக்கியிருக்கின்றோம்.
அவர்களின் கனவுகளை நிறைவேற்றுவதை மிஞ்சிய
இன்பம் வாழ்க்கையில் எமக்கு வேறேது.

*நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டது.

ரொசெல் காட்சியறைகள் அனைத்தும் டிசம்பர் மாதம் முழுவதும் திறந்திருக்கும்.

பிறதான அலுவலகம்: 011 4799400, கன்கொம்ட் சென்ட்ரல் நாவலை: 011 4651000, நாவலை 101: 011 4301311, நாவலை: 011 4400888, கொள்ளப்பட்டு: 4209204, நெதர்லாண்ட்: 011 4202815, மால்டி: 011 4411775, டூபாய்: 011 4819514, கோட்டாவை: 011 4304170, அலுலா: 011 4443641, அடுலெண்ட்: 011 4948182, லீவியந்தலை: 011 4210675, மொரட்டுவை: 011 4210827, பாணந்தலை: 038 4281898, ஹெரோவை: 034 4285403, கிரீபுத்தலை: 4817291, நிட்டுப்புவை: 085 4928443, கத்தலை: 011 4818563, சீதாவை: 011 4831987, மீதுவந்தலை: 011 4969060, கம்புலா: 033 4670937, நிக்கொழும்பு: 031 4874575, பென்லாப்புவை: 031 4874656, குவீப்பாப்பிட்டியை: 037 4930870, அலுலா: 025 4581221, கேகாவை: 035 2230980, குருநாகல்: 037 4690497, கண்டி - முல்லைப்புவை: 081 4471581, கண்டி - மலையாளப்புவை: 081 4475825, கண்டி - கடுகல்புத்தலை: 081 4481759, மாத்தலை: 066 4460928, எகலியக்காவை: 066 4922946, இரத்தினபுரி: 045 4380318, பவாக்காவை: 045 4923165, பண்டாரப்புவை: 057 4496014, பதுவை: 055 4499712, களுத்துறை: 034 4280469, களுத்துறை தெற்கு: 034 4289225, பிடுவலை: 034 4288371, காலி: 091 4380033, மலத்தலை: 041 4935629, அம்பலாந்தலை: 041 4379092, கம்பிப்புவை: 081 4951436, வவுனியா: 024 4928331, திருகோணமலை: 026 2225088, தம்புள்ளை: 066 4935041, யாழ்ப்பாணம்: 021 4927903

இலங்கையின் அரவணைப்புடன் கூடிய
புன்முறுவலை கண்டறியுங்கள்!

அது பல்லாண்டு காலமாக எண்ணற்ற
இதயங்களை அரவணைத்த பெருமைமிக்க
ஒரு பாரம்பரியத்தின் பகுதியாகும்.

இலங்கையிலுள்ள நாம் ஒவ்வொரு பயணத்தையும்
மறக்க முடியாத அனுபவமாக மாற்ற நேசத்துடன்
கூடிய தனித்துவமான பண்பினை அதி நவீன
தொழிநுட்பத்துடன் இணைத்துள்ளோம்.

அழையுங்கள் 1979

www.srilankan.com

SriLankan
Airlines
You're our world